

XEFATURA DO ESTADO

21913 *LEI 47/2007, do 19 de decembro, pola que se modifica a Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores. («BOE» 304, do 20-12-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

PREÁMBULO

I

Este texto normativo ten por obxecto a modificación da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, para incorporar ao ordenamento xurídico español as seguintes directivas europeas: a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, a Directiva 2006/73/CE da Comisión, do 10 de agosto de 2006, pola que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello no relativo aos requisitos organizativos e ás condicións de funcionamento das empresas de investimento e termos definidos para efectos da devandita directiva, e a Directiva 2006/49/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xuño de 2006, sobre a adecuación do capital das empresas de investimento e as entidades de crédito.

A transposición da Directiva 2004/39/CE supón unha importante modificación do actual texto da Lei do mercado de valores. En particular, modifícase o título I «Disposicións xerais»; o título IV «Mercados secundarios oficiais de valores»; o título V «Empresas de servizos de investimento»; o título VII «Normas de conduta» e o título VIII «Réxime de supervisión, inspección e sanción». Ademais, engádese un novo título XI «Outros sistemas de negociación: sistemas multilaterais de negociación e internalización sistemática».

A Directiva 2004/39/CE establece o marco xeral dun réxime regulador para os mercados financeiros na Unión Europea, expondo, en particular, as condicións de funcionamento relativas á prestación de servizos de investimento e servizos auxiliares; os requisitos de organización exixibles aos que presten eses servizos de investimento, así como os exixibles aos mercados regulados, os requisitos de información sobre as operacións en instrumentos financeiros efectuadas no ámbito da Unión Europea e os requisitos de transparencia das operacións con accións que se negocian en mercados regulados.

Esta directiva foi desenvolvida por dúas normas comunitarias da Comisión Europea: o Regulamento 1287/2006 da Comisión, do 10 de agosto, polo que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello no relativo ás obrigas das empresas de investimento de levar un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de instrumentos financeiros, e termos definidos para efectos da devandita directiva; e a Directiva 2006/73/CE da Comisión pola que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello no relativo aos requisitos organizativos e ás condicións de funcionamento das empresas de investimento e termos definidos para efectos da devandita directiva.

Esta lei traspón tan só determinados aspectos moi concretos regulados na mencionada Directiva 2006/73/CE. O resto da directiva será trasposta a través dos correspondentes desenvolvementos regulamentarios desta lei.

Por outro lado, a Directiva 2006/49/CE trasponse parcialmente nesta lei, no que se refire ás empresas de servizos de investimento e ás entidades de crédito que prestan servizos de investimento. Refórmase, en concreto, o seu réxime de solvencia e a modificación afecta artigos moi determinados do título V «Empresas de servizos de investimento» e do título VIII «Réxime de supervisión, inspección e sanción».

A Directiva 2006/49/CE, partindo dos proxectos internacionais de harmonización do labor supervisor (Acordo de Capital de Basilea II de 2004), trata de aproximar a medición de riscos realizada polo supervisor, para determinar as exixencias de recursos propios, aos propios mecanismos de medición das entidades. Pretende, así mesmo, estimular o desenvolvemento de adecuados procedementos internos de xestión de riscos nas empresas de servizos de investimento, e exixe a estas a divulgación ante o mercado de información relevante sobre os aspectos clave do seu perfil de negocio, exposición ao risco e formas de xestión do risco.

II

Son catro os principios cardinais que inspiran a reforma da Lei do mercado de valores. Principios que, pola súa vez, se encontran na orixe das novas normas comunitarias cuxa transposición se efectúa por medio desta lei.

A lei persegue a modernización dos mercados de valores españois para adaptalos ás necesidades actuais, necesidades que experimentaron unha importante evolución nos últimos anos a medida que os mercados financeiros aumentaron a súa complexidade e que os investidores modificaron notablemente o seu perfil; incrementando, por un lado, a súa profesionalidade ao mesmo tempo que se produciu, por outro lado, un notable aumento no acceso directo por parte do pequeno investidor aos mercados financeiros. En definitiva, tanto os produtos como os destinatarios finais aumentaron a súa complexidade e variedade. Para responder a estas novas necesidades, a lei amplía o catálogo de servizos de investimento que poden prestar as entidades, estende a gama de instrumentos financeiros negociables, recoñece distintos sistemas ou métodos para a execución de operacións sobre instrumentos financeiros, fronte aos tradicionais mercados secundarios oficiais e sistemas ou mercados non organizados, etc.

Así mesmo, esta lei ten como obxectivo prioritario reforzar as medidas dirixidas á protección dos investidores. Precisamente como consecuencia da crecente complexidade e sofisticación dos produtos de investimento e o constante aumento no acceso dos investidores aos mercados, a protección do investidor adquire unha relevancia prioritaria, quedando patente a necesidade de diferenciar entre distintos tipos de investidores en función dos seus coñecementos. Así, a lei establece un amplo catálogo de normas a que deberá suxeitarse a actuación dos que presten servizos de investimento.

En terceiro lugar, adáptanse os requisitos de organización exixibles ás entidades que presten servizos de investimento para garantir que a súa organización se adecua á complexa gama de servizos que prestan. Así mesmo, en canto aos requisitos financeiros, as entidades deberanse adaptar ás novas formas de xestión de riscos en materia de solvencia.

En cuarto e último lugar, mellóranse as potestades supervisoras da Comisión Nacional do Mercado de Valores, potenciando os instrumentos e mecanismos para fomentar a cooperación, nacional e internacional, entre supervisores.

III

A lei consta dun único artigo dividido en setenta e tres números, nos que se conteñen as modificacións dos artigos da Lei do mercado de valores necesarias para acometer a transposición das directivas 2004/39/CE, 2006/73/CE e 2006/49/CE. Unha disposición adicional, dúas disposicións transitorias, unha disposición derogatoria e seis disposicións derradeiras completan o presente texto normativo.

As modificacións efectuadas no título I da Lei do mercado de valores teñen por finalidade adecuar o ámbito obxectivo da lei ás variacións introducidas no texto; incorporar un novo catálogo de valores negociables e instrumentos financeiros e, en terceiro lugar, mellorar o concepto de grupo, aclarando que se observará o disposto no artigo 42 do Código de comercio.

O título IV da Lei do mercado de valores é obxecto dunha importante modificación xa que nel se efectúa a transposición da Directiva 2004/39/CE en canto aos mercados secundarios oficiais españois. A directiva harmoniza notablemente o réxime xurídico dos mercados regulados europeos, desenvolvendo as condicións de autorización e funcionamento destes mercados, o réxime de participacións significativas, os requisitos de organización interna, as condicións para ser membro destes mercados, etc.

En canto aos mercados regulados españois, considérase conveniente manter o termo «mercados secundarios oficiais de valores» cuñado pola actual Lei do mercado de valores, ao estar perfectamente arraigado no noso ordenamento xurídico.

Amplíase notablemente o capítulo I do título IV da Lei do mercado de valores, ao regularse de maneira máis extensa o réxime común dos mercados secundarios oficiais. Deste modo, as disposicións deste capítulo proxéctanse sobre todo o título IV, ao resultaren de aplicación a todos os mercados secundarios oficiais.

A lei consagra a ruptura do principio de exclusividade da negociación de accións nas bolsas de valores, de conformidade coa normativa comunitaria que establece o principio xeral de que corresponde a cada mercado regulado a decisión sobre os instrumentos financeiros que se poden negociar no seu ámbito, sempre que se cumpran os requisitos legais establecidos.

Por outro lado, a autorización para a creación dos mercados secundarios oficiais encoméndaselle ao ministro de Economía e Facenda, en lugar de ao Consello de ministros, como ocorre na actualidade. Este cambio obedece principalmente á natureza especialmente técnica que reviste tal autorización así como á necesidade de dotar de maior celeridade o procedemento para aumentar a competitividade dos mercados de valores españois fronte aos seus competidores europeos.

O réxime xurídico dos mercados secundarios oficiais establecido na Lei do mercado de valores e nas súas disposicións de desenvolvemento complétase co disposto no propio regulamento do mercado, que deberá ser autorizado polo ministro de Economía e Facenda e que se converte nunha norma fundamental para asegurar o correcto funcionamento do mercado.

Establécese un novo réxime para a suspensión e exclusión da negociación de instrumentos financeiros. Deste modo, mantense a competencia da Comisión Nacional do Mercado de Valores para adoptar estas decisións e engádese a competencia da sociedade reitora do mercado secundario oficial, que poderá acordar a suspensión e exclusión dun instrumento financeiro que incumpra as normas de negociación establecidas no regulamento do mercado.

A lei regula un novo réxime de transparencia para as accións negociadas nos mercados secundarios oficiais, co obxecto de que o mercado estea suficientemente infor-

mado, por un lado, das operacións posibles en cada momento, e, por outro lado, das operacións xa realizadas. En definitiva, trátase de establecer un réxime de transparencia anterior e posterior á conclusión de operacións sobre accións nos mercados secundarios oficiais. Este réxime de transparencia das accións admitidas a negociación en mercados secundarios oficiais complétase co exixido no título XI para a negociación que sobre estas accións se efectúe en sistemas multilaterais de negociación ou por internalizadores sistemáticos. Deste modo, preténdese fomentar a competencia entre os sistemas de negociación no ámbito dos servizos de execución e aumentar as opcións dos investidores, fomentar a innovación, abaratar os custos das operacións e mellorar a eficiencia do proceso de formación de prezos sobre unha base comunitaria.

Intimamente ligada á negociación nos mercados secundarios oficiais encóntrase a compensación e liquidación das súas operacións. Esta materia régulase no título IV, que dedica especial atención á Sociedade de Sistemas, o organismo que na actualidade ten encomendada a realización das funcións de compensación e liquidación das operacións negociadas nas bolsas de valores españois e no mercado de débeda pública anotada. Como consecuencia da transposición da Directiva 2004/39/CE, os mercados regulados e tamén os sistemas multilaterais de negociación teñen liberdade para poder elixir un sistema de compensación e liquidación doutro Estado membro da Unión Europea. As consecuencias na Lei do mercado de valores son dúas: por un lado, amplíase o obxecto social da Sociedade de Sistemas para permitirlle realizar a compensación e liquidación das operacións negociadas en mercados regulados e sistemas multilaterais de negociación doutros Estados membros da Unión Europea. En segundo lugar, permíteselles aos mercados secundarios oficiais, e aos sistemas multilaterais de negociación españois, subscribir acordos con entidades doutros Estados membros da Unión Europea para lles encomendar a compensación e liquidación das operacións negociadas neses mercados ou sistemas. Estes acordos deberán ser aprobados pola Comisión Nacional do Mercado de Valores, que poderá oporse a eles cando poidan menoscabar o funcionamento ordenado do mercado ou sistema español. Por último, conságrase a liberdade dos membros dos mercados secundarios oficiais e dos sistemas multilaterais de negociación para designar o sistema de liquidación das operacións que realicen nese mercado ou sistema conforme unha serie de condicións e con independencia do sistema de liquidación do mercado secundario oficial ou do sistema multilateral de negociación.

Engádese un novo capítulo IV bis ao título IV no que se regula o réxime de comunicación á Comisión Nacional do Mercado de Valores, por parte das empresas de servizos de investimento e das entidades de crédito, de todas as operacións que efectuasen sobre instrumentos financeiros, con independencia do mercado, sistema ou mecanismo a través do cal se executasen. Esta obriga ten por obxecto facilitar o cumprimento coa máxima celeridade e eficiencia por parte da Comisión Nacional do Mercado de Valores dos seus labores de supervisión e inspección.

IV

O título V regula o réxime de autorización e funcionamento das empresas de servizos de investimento. Ademais, séguese recoñecendo a posibilidade de que as entidades de crédito presten servizos de investimento e, de conformidade co disposto na Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, tamén as sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo poden prestar determinados servizos de investimento e auxiliares. Tanto as entidades de crédito como as

sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo están suxeitas ás previsións da Lei do mercado de valores cando presten servizos de investimento, conforme o disposto na propia lei.

Cabe destacar a ampliación do catálogo de servizos de investimento, coa aparición de dúas novidades importantes. En primeiro lugar, o asesoramento en materia de investimento, entendido como a realización de recomendacións personalizadas a un cliente sobre instrumentos financeiros. En segundo lugar, a xestión dos sistemas multilaterais de negociación que se regulan no título XI da lei, sistemas que poden ser xestionados, ben por empresas de servizos de investimento, ben por sociedades reitoras de mercados secundarios oficiais ou por entidades constituídas para o efecto por unha ou varias sociedades reitoras, que deberán ter como obxecto social exclusivo a xestión do sistema e que deberán estar participadas ao 100 por cento por unha ou varias sociedades reitoras. A inclusión destas actividades dentro dos servizos de investimento implica que a súa realización está reservada exclusivamente ás entidades debidamente autorizadas para prestar os servizos de investimento.

Así mesmo, quedan reservadas ás empresas de servizos de investimento e aos seus axentes as actividades de comercialización de servizos de investimento e de instrumentos financeiros e a captación de clientes, ao tratarse de actividades intimamente relacionadas coa prestación dos servizos de investimento.

En canto ás categorías de empresas de servizos de investimento, a lei crea un novo tipo de empresa de servizo de investimento autorizada para realizar exclusivamente o servizo de asesoramento en materia de investimento: as «empresas de asesoramento financeiro». Este servizo pode ser prestado tanto por persoas físicas como por persoas xurídicas, conforme o réxime de autorización e funcionamento establecido na propia lei. A reserva ás empresas de servizos de investimento da actividade de asesoramento de investimento constitúe unha importante novidade da Directiva 2004/39/CE e, conseguintemente, da lei.

A lei é moi exhaustiva en canto aos requisitos de organización interna que deben cumprir as empresas de servizos de investimento. Dado que a Directiva 2004/39/CE outorga pasaporte comunitario a todas as empresas de servizos de investimento comunitarias, deberase garantir un adecuado nivel de harmonización que permita a actuación de todas elas en condicións de igualdade e competencia.

V

Un dos principios fundamentais desta lei é garantir unha adecuada protección dos investidores. Este principio vese reflectido con especial relevo no novo capítulo I do título VII, no cal se establece un importante catálogo de normas de conduta que debe ser respectado por todas as entidades que presten servizos de investimento. Agora ben, cómpre destacar que non se establece un nivel único e homoxéneo de protección senón que a lei reconece a realidade existente hoxe en día nos mercados financeiros, nos que se diversificou notablemente o perfil do investidor. En concreto, a lei distingue tres categorías posibles de investidores (retallistas, profesionais e contrapartes elixibles), garantindo o maior grao de protección aos investidores ou clientes retallistas.

O título VIII da lei é reformado para adecualo ás novas competencias da Comisión Nacional do Mercado de Valores en materia de supervisión e inspección e ás funcións de cooperación e intercambio de información coas autoridades supervisoras doutros Estados membros derivadas da transposición da Directiva 2004/39/CE, para reflectir o novo réxime de supervisión da solvencia das empresas de servizos de investimento establecido na Directiva 2006/49/CE e para adaptar o réxime sancionador ás modi-

ficacións introducidas ao longo de todo o texto normativo, así como para actualizar as sancións establecidas.

VI

A lei engade un novo título XI no que se regulan os sistemas multilaterais de negociación e os internalizados sistemáticos. Xunto aos mercados secundarios oficiais do título IV constitúen os distintos sistemas de negociación de instrumentos financeiros recoñecidos pola lei. Neste título incorpórase un dos cambios fundamentais introducidos pola Directiva 2004/39/CE, isto é, o fomento da competencia entre as diferentes formas de execución das operacións con instrumentos financeiros, de modo que a devandita competencia, que ata agora tiña carácter de incipiente, contribúa a completar o mercado único de servizos de investimento, abaratándoos para os clientes finais. Desta maneira, as empresas de servizos de investimento e as entidades de crédito que provén servizos de investimento poderán competir coas bolsas e demais mercados secundarios oficiais na negociación de instrumentos financeiros.

Os sistemas multilaterais de negociación teñen o seu antecedente no noso país nos mercados ou sistemas organizados de negociación non oficiais recoñecidos pola anterior Lei do mercado de valores. A presente lei reconece esta realidade no ámbito europeo e establece uns certos requisitos organizativos e de transparencia previa e posterior á negociación de accións a nivel similar ao dos mercados secundarios oficiais. Isto obriga a realizar certos cambios na regulación dos hoxe existentes sistemas organizados de negociación, referidos, en particular, á natureza da entidade xestora e á inclusión de requisitos de transparencia previa e posterior á negociación de accións equivalentes aos dos mercados secundarios oficiais.

A internalización sistemática queda definida nesta lei como un servizo de investimento máis dentro dos reservados ás empresas de servizos de investimento. En realidade, dásele carta de natureza a unha terceira forma alternativa de negociar instrumentos financeiros que xa se daba na práctica das empresas de servizos de investimento, isto é, a execución por conta propia, internamente e de forma organizada e sistemática, de ordes de clientes sobre instrumentos financeiros admitidos a negociación en mercados secundarios oficiais. Esta práctica considérase positiva para incrementar a competencia nos mercados financeiros pero ao mesmo tempo faise patente a necesidade de suxeitala a certas regras. Deste modo, para evitar situacións de trato inxusto cara aos clientes, establécense obrigas de información e de transparencia en canto ás posibilidades de execución de ordes que ofrece o servizo, introdúcense disposicións que garantan un trato non discriminatorio aos clientes no acceso a este servizo de investimento, así como normas relacionadas co procedemento de execución das ordes.

VII

A lei establece disposicións transitorias para permitir que as empresas de servizos de investimento poidan adaptar os seus estatutos, programas de actividades e regulamentos internos de conduta no prazo de seis meses desde a entrada en vigor da norma. Así mesmo, outórgase ese mesmo prazo para que os actuais sistemas ou mercados organizados de negociación non oficiais se poidan transformar en sistemas multilaterais de negociación. En caso contrario, deberán cesar no desenvolvemento das súas funcións.

Finalmente, a envergadura da reforma da Lei do mercado de valores que se leva a cabo por medio desta lei, unida ás anteriores reformas deste texto normativo, pon de manifesto a necesidade imperiosa de contar cun texto

normativo refundido da Lei do mercado de valores. Por iso, a disposición derradeira primeira encoméndalle ao Goberno a realización desta tarefa no prazo dun ano desde a entrada en vigor da lei.

Artigo único. *Modificación da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.*

A Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, queda modificada como segue:

Un. O artigo 1 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 1.

Esta lei ten por obxecto a regulación dos sistemas españois de negociación de instrumentos financeiros, establecendo para tal fin os principios da súa organización e funcionamento e as normas relativas aos instrumentos financeiros obxecto da súa negociación e aos emisores deses instrumentos; a prestación en España de servizos de investimento e o establecemento do réxime de supervisión, inspección e sanción.»

Dous. O artigo 2 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 2.

Quedan comprendidos no ámbito desta lei os seguintes instrumentos financeiros:

1. Os valores negociables emitidos por persoas ou entidades, públicas ou privadas, e agrupados en emisións. Terá a consideración de valor negociable calquera dereito de contido patrimonial, calquera que sexa a súa denominación, que, pola súa configuración xurídica propia e réxime de transmisión, sexa susceptible de tráfico xeneralizado e impersoal nun mercado financeiro.

Consideraranse en todo caso valores negociables, para os efectos desta lei:

a) As accións de sociedades e os valores negociables equivalentes ás accións, así como calquera outro tipo de valores negociables que dean dereito a adquirir accións ou valores equivalentes ás accións, pola súa conversión ou polo exercicio dos dereitos que confiren.

b) As cotas participativas das caixas de aforros e as cotas participativas de asociación da Confederación Española de Caixas de Aforros.

c) Os bonos, obrigacións e outros valores análogos, representativos de parte dun empréstito, incluídos os convertibles ou trocables.

d) As cédulas, bonos e participacións hipotecarias.

e) Os bonos de titulización.

f) As participacións e accións de institucións de investimento colectivo.

g) Os instrumentos do mercado monetario, entendendo por tales as categorías de instrumentos que se negocian habitualmente no mercado monetario tales como as letras do Tesouro, certificados de depósito e obrigas de pagamento, salvo que sexan librados singularmente, excluíndose os instrumentos de pagamento que deriven de operacións comerciais antecedentes que non impliquen captación de fondos reembolsables.

h) As participacións preferentes.

i) As cédulas territoriais.

j) Os «warrants» e demais valores negociables derivados que confiran o dereito a adquirir ou vender calquera outro valor negociable, ou que dean dereito a unha liquidación en efectivo determinada por referencia, entre outros, a valores negociables, divisas, tipos de xuro ou rendemen-

tos, materias primas, risco de crédito ou outros índices ou medidas.

k) Os demais aos que as disposicións legais ou regulamentarias lles atribúan a condición de valor negociable.

2. Contratos de opcións, futuros, permutas, acordos de tipos de xuro a prazo e outros contratos de instrumentos financeiros derivados relacionados con valores, divisas, tipos de xuro ou rendementos, ou outros instrumentos financeiros derivados, índices financeiros ou medidas financeiras que poidan liquidarse en especie ou en efectivo.

3. Contratos de opcións, futuros, permutas, acordos de tipos de xuro a prazo e outros contratos de instrumentos financeiros derivados relacionados con materias primas que deban liquidarse en efectivo ou que poidan liquidarse en efectivo por petición dunha das partes (por motivos distintos ao incumprimento ou a outro suceso que leve á rescisión do contrato).

4. Contratos de opcións, futuros, permutas e outros contratos de instrumentos financeiros derivados relacionados con materias primas que poidan liquidarse en especie, sempre que se negocien nun mercado regulado ou sistema multilateral de negociación.

5. Contratos de opcións, futuros, permutas, acordos de tipos de xuro a prazo e outros contratos de instrumentos financeiros derivados relacionados con materias primas que poidan ser liquidados mediante entrega física non mencionados no número anterior deste artigo e non destinados a fins comerciais, que presentan as características doutros instrumentos financeiros derivados, tendo en conta, entre outras cousas, se se liquidan a través de cámaras de compensación reconecidas ou son obxecto de axustes regulares das marxes de garantía.

6. Instrumentos financeiros derivados para a transferencia do risco de crédito.

7. Contratos financeiros por diferenzas.

8. Contratos de opcións, futuros, permutas, acordos de tipos de xuro a prazo e outros contratos de instrumentos financeiros derivados relacionados con variables climáticas, gastos de transporte, autorizacións de emisión ou tipos de inflación ou outras estadísticas económicas oficiais, que deban liquidarse en efectivo ou que poidan liquidarse en efectivo á elección dunha das partes (por motivos distintos ao incumprimento ou a outro suposto que leve á rescisión do contrato), así como calquera outro contrato de instrumentos financeiros derivados relacionado con activos, dereitos, obrigacións, índices e medidas non mencionados nos anteriores números deste artigo, que presentan as características doutros instrumentos financeiros derivados, tendo en conta, entre outras cousas, se se negocian nun mercado regulado ou sistema multilateral de negociación, se liquidan a través de cámaras de compensación reconecidas ou son obxecto de axustes regulares das marxes de garantía.

Aos instrumentos financeiros distintos dos valores negociables seranlles de aplicación, coas adaptacións que, de ser o caso, sexan precisas, as regras previstas nesta lei para os valores negociables.

Os números 5 e 8 deste artigo deberán aplicarse de conformidade co establecido nos artigos 38 e 39 do Regulamento 1287/2006 da Comisión, do 10 de agosto de 2006, polo que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, no relativo ás obrigas das empresas de investimento de levar un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de

instrumentos financeiros, e termos definidos para efectos da devandita directiva.»

Tres. O artigo 4 queda redactado do seguinte modo:

«Para os efectos desta lei, terase en conta a definición de grupo de sociedades establecida no artigo 42 do Código de comercio.»

Catro. O número 3 do artigo 7 queda redactado do seguinte modo:

«3. Sen prexuízo das competencias asumidas polas comunidades autónomas a respecto dos valores admitidos a negociación exclusivamente nunha bolsa de valores radicada no seu territorio, cando se trate de valores admitidos a negociación nas bolsas de valores ou no mercado de débeda pública en anotacións, a xestión do rexistro contable corresponderalles á Sociedade de Sistemas, como rexistro central, e ás entidades participantes autorizadas para iso, ou a aquela en exclusiva, se así se establece, de ser o caso, regulamentariamente. Non obstante, tal xestión corresponderalle, de ser o caso, á sociedade reitora da bolsa correspondente se así se determina, de conformidade co previsto no punto segundo do artigo 44 bis. Todo isto entenderase sen prexuízo do establecido no artigo 44 quinquies desta lei.

Cando se trate de valores admitidos a negociación noutros mercados secundarios, a xestión do rexistro corresponderalle ao organismo ou entidade, incluída a Sociedade de Sistemas, que regulamentariamente se determine ou que expresamente designen os órganos reitores dos devanditos mercados ou sistemas organizados de negociación.»

Cinco. O artigo 31 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 31.

1. Son mercados regulados aqueles sistemas multilaterais que permiten reunir os diversos intereses de compra e venda sobre instrumentos financeiros para dar lugar a contratos con respecto aos instrumentos financeiros admitidos a negociación, e que están autorizados e funcionan de forma regular, conforme o previsto neste capítulo e nas súas normas de desenvolvemento, con suxeición, en todo caso, a condicións de acceso, admisión a negociación, procedementos operativos, información e publicidade.

2. Os mercados regulados españois reciben a denominación de mercados secundarios oficiais. Para tales efectos, consideraranse mercados secundarios oficiais de valores os seguintes:

- a) As bolsas de valores.
- b) O mercado de débeda pública en anotacións.
- c) Os mercados de futuros e opcións, calquera que sexa o tipo de activo subxacente, financeiro ou non financeiro.
- d) O mercado de renda fixa, AIAF.
- e) Calquera outro, de ámbito estatal, que, cumprindo os requisitos previstos no número 1, se autorice no marco das previsións desta lei e da súa normativa de desenvolvemento, así como aqueles, de ámbito autonómico, que autoricen as comunidades autónomas con competencia na materia.

3. Nos termos previstos nesta lei e nas súas disposicións de desenvolvemento, nos mercados secundarios oficiais poderanse negociar valores e outros instrumentos financeiros que, polas súas características, sexan aptos para iso.

4. A Comisión Nacional do Mercado de Valores manterá actualizada e enviará á Comisión Europea e aos restantes Estados membros da Unión Europea a lista dos mercados secundarios oficiais, comunicando igualmente calquera modificación da lista.

5. A participación directa ou indirecta de sociedades que administren mercados secundarios oficiais españois noutras sociedades que xestionen mercados regulados fóra de España requirirá a autorización previa da Comisión Nacional do Mercado de Valores, a cal disporá do prazo de dous meses, contado desde a data en que fose informada, para, de ser o caso, oporse á participación. De a Comisión non se pronunciar no dito prazo entenderase que acepta a solicitude.

6. A participación, directa ou indirecta, no capital das sociedades que administren mercados secundarios oficiais españois quedará suxeita ao réxime de participacións significativas previsto no artigo 69 desta lei para as empresas de servizos de investimento, nos termos que regulamentariamente se determinen, entendéndose que terá, en todo caso, tal carácter calquera participación que alcance, de forma directa ou indirecta, ao menos o 1 por cento do capital ou dos dereitos de voto da sociedade ou a que, sen chegar a esa porcentaxe, permita exercer unha influencia notable na sociedade, nos termos que se determinen regulamentariamente. Sen prexuízo das facultades da Comisión Nacional do Mercado de Valores de se opor a unha participación significativa nos termos previstos no número 6 do citado artigo 69, o ministro de Economía e Facenda, por proposta da Comisión Nacional do Mercado de Valores, poderase opor á adquisición dunha participación significativa no capital social daquelas sociedades cando considere que é necesario para asegurar o bo funcionamento dos mercados ou para evitar distorsións neles, así como, no caso de adquirentes de Estados terceiros, por non se lles dar un trato equivalente ás entidades españolas no seu país de orixe.»

Seis. Engádese un novo artigo 31 bis, co seguinte teor literal:

«Artigo 31 bis. *Autorización e revogación.*

1. Para dar comezo á súa actividade, os mercados secundarios oficiais deberán obter a autorización do ministro de Economía e Facenda, por proposta da Comisión Nacional do Mercado de Valores. O prazo para resolver o procedemento de autorización será de seis meses desde que a solicitude ou, de ser o caso, a información que completa a documentación requirida teña entrada en calquera dos rexistros do Ministerio de Economía e Facenda. En ausencia de resolución expresa no devandito prazo, a solicitude entenderase desestimada.

No caso de mercados de ámbito autonómico, tal autorización será concedida pola comunidade autónoma con competencias na materia.

2. Os mercados secundarios oficiais deberán cumprir os seguintes requisitos para obter a autorización:

- a) Designar unha sociedade reitora, que terá a forma de sociedade anónima e cuxas funcións básicas serán a organización, o funcionamento e a supervisión do mercado.
- b) Presentar o proxecto de estatutos sociais da sociedade reitora.
- c) Elaborar un programa de actividades en que se detallen a estrutura organizativa do mercado, os instrumentos financeiros susceptibles de ser nego-

ciados nel e os servizos que pretende prestar a sociedade reitora.

d) Que os membros do consello de administración da sociedade reitora e as persoas que efectivamente vaian dirixir as actividades e as operacións do mercado teñan unha recoñecida honorabilidade empresarial ou profesional e conten con coñecementos e experiencia adecuados en materias relacionadas co mercado de valores.

e) Que os accionistas que vaian ter unha participación significativa na sociedade reitora do mercado sexan idóneos, de acordo co establecido no artigo 67.

f) Que a sociedade reitora dispoña do capital social mínimo e dos recursos propios mínimos que se establezan regulamentariamente, atendendo á necesidade de asegurar o seu funcionamento ordenado e tendo en conta a natureza e o alcance das operacións que nel se realizan e o tipo e o grao de risco a que se expón.

g) Elaborar un proxecto de regulamento de mercado que conterà, como mínimo, as regras aplicables en materia de instrumentos financeiros negociables, membros, réxime de garantías, negociación, rexistro, compensación e liquidación de transaccións e supervisión e disciplina do mercado e medidas de carácter organizativo relativas, entre outras materias, aos conflitos de interese e á xestión de riscos.

3. Coas excepcións que regulamentariamente se sinalen, a modificación dos estatutos sociais da sociedade reitora ou do regulamento do mercado requirirá a aprobación previa pola Comisión Nacional do Mercado de Valores ou a comunidade autónoma con competencia na materia, no caso de mercados de ámbito autonómico.

4. O ministro de Economía e Facenda poderá revogar a autorización concedida a un mercado secundario oficial cando se dea algún destes supostos:

a) Que o mercado non faga uso da autorización nun prazo de doce meses ou renuncie expresamente a ela.

b) Por falta de actividade no mercado durante os seis meses anteriores á revogación.

c) Que obtivese a autorización valéndose de declaracións falsas ou de calquera outro medio irregular.

d) Que deixe de cumprir os requisitos a que estaba supeditada a concesión da autorización.

e) Que incorra nunha infracción moi grave, de acordo co previsto no título VIII desta lei.

5. Regulamentariamente desenvolveranse as normas precisas para a aplicación deste precepto.

6. As comunidades autónomas con competencias na materia e respecto dos mercados de ámbito autonómico, poderán establecer para aqueles as medidas organizativas adicionais que coiden oportunas.»

Sete. Engádese un novo artigo 31 ter, co seguinte teor literal:

«Artigo 31 ter. *Condicións de exercicio.*

Para conservaren a autorización, os mercados secundarios oficiais deberán cumprir en todo momento os requisitos establecidos no artigo anterior, así como as disposicións contidas neste capítulo.»

Oito. Engádese un novo artigo 31 quáter, co seguinte teor literal:

«Artigo 31 quáter. *Nomeamento de conselleiros e directivos e substitución da sociedade reitora.*

1. Unha vez recibida a autorización para dar comezo á actividade, os sucesivos nomeamentos de membros do consello de administración e dos que teñan cargos de dirección na sociedade reitora deberán ser aprobados pola Comisión Nacional do Mercado de Valores ou, de ser o caso, pola comunidade autónoma con competencia na materia, para os efectos de comprobar que os nomeados reúnen os requisitos das alíneas f) e g) do artigo 67.2 desta lei.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores oporase aos cambios propostos cando existan razóns obxectivas e demostrables para crer que supoñen unha ameaza significativa para a xestión e o funcionamento adecuado e prudente do mercado. Entenderanse aceptados os novos nomeamentos se a Comisión Nacional do Mercado de Valores non se pronuncia no prazo de tres meses desde a recepción da comunicación.

2. A substitución da sociedade reitora do mercado secundario oficial estará suxeita a autorización do ministro de Economía e Facenda, co informe previo da Comisión Nacional do Mercado de Valores. O prazo para resolver o procedemento será de tres meses desde a presentación da solicitude ou desde que se complete a documentación requirida. En ausencia de resolución expresa no dito prazo, a solicitude entenderase desestimada.

No caso de mercados de ámbito autonómico, tal autorización será concedida pola comunidade autónoma con competencias na materia.»

Nove. Engádese un novo artigo 32 bis, co seguinte teor literal:

«Artigo 32 bis. *Normas adicionais establecidas polos mercados para a admisión de instrumentos financeiros a negociación.*

1. Sen prexuízo das obrigas contidas no artigo 32, os mercados deberán establecer normas claras e transparentes en relación coa admisión a negociación de instrumentos financeiros, que aseguren que estes poidan ser negociados de modo correcto, ordenado e eficiente e, cando se trate de valores negociables, que sexan libremente transmisibles. No caso dos instrumentos financeiros derivados, as normas garantirán, en particular, que a formulación do contrato obxecto de negociación permita unha correcta formación de prezos, así como a existencia de condicións efectivas de liquidación.

O disposto neste número deberá aplicarse de acordo co establecido nos artigos 35, 36 e 37 do Regulamento 1287/2006 da Comisión, do 10 de agosto de 2006, polo que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello no relativo ás obrigas das empresas de investimento de levar un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de instrumentos financeiros, e termos definidos para efectos da devandita directiva.

2. Os mercados deberán dispor de mecanismos eficaces para:

a) comprobar que os emisores de valores negociables admitidos a negociación no mercado cumpran todas as súas obrigas legais con respecto á difusión de información;

b) facilitarlles aos seus membros o acceso á información publicada en virtude desta lei e as súas disposicións de desenvolvemento;

c) comprobar periodicamente que os instrumentos financeiros admitidos a negociación cumpren en todo momento os requisitos de admisión.

3. Un instrumento financeiro que fose admitido a negociación nun mercado secundario oficial ou nun mercado regulado doutro Estado membro poderá ser admitido posteriormente a negociación noutro mercado secundario oficial, mesmo sen o consentimento do emisor e de conformidade co disposto, en materia de admisión a negociación, nesta lei e no Real decreto 1310/2005, do 4 de novembro, polo que se desenvolve parcialmente a Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, en materia de admisión a negociación en mercados secundarios oficiais, de ofertas públicas de venda ou subscrición e do folleto exigible para tales efectos.

O mercado secundario oficial deberá informar o emisor desta circunstancia. O emisor non estará obrigado a facilitar directamente a información requirida no número 2 a ningún mercado secundario oficial que admitise os instrumentos financeiros a negociación sen o seu consentimento. Nestes casos, será a sociedade reitora do propio mercado a que deberá contar cos medios necesarios para obter e difundir esa información.»

Dez. Engádesse un novo artigo 32 ter, co seguinte teor literal:

«Artigo 32 ter. *Obrigas en materia de abuso de mercado.*

As sociedades reitoras supervisarán as operacións realizadas polos membros do mercado con obxecto de detectar infraccións das normas do mercado ou anomalías nas condicións de negociación ou de actuación que poidan supor abuso de mercado. Para tal efecto, as sociedades reitoras deberán:

a) comunicar á Comisión Nacional do Mercado de Valores toda infracción significativa das súas normas e toda anomalía nas condicións de negociación ou de actuación que poida supor abuso de mercado;

b) facilitar de inmediato a información pertinente á Comisión Nacional do Mercado de Valores para a investigación e persecución do abuso de mercado cometido no mercado;

c) prestar plena asistencia na investigación e a persecución do abuso de mercado cometido en ou mediante os sistemas do mercado.»

Once. O artigo 33 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 33. *Suspensión da negociación de instrumentos financeiros.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá suspender a negociación dun instrumento financeiro nos mercados secundarios oficiais españois en que estea admitido cando concorran circunstancias especiais que poidan perturbar o normal desenvolvemento das operacións sobre ese instrumento financeiro ou que aconsellen tal medida en beneficio da protección dos investidores. A citada competencia corresponderalle á comunidade autónoma con competencias na materia respecto aos instrumentos financeiros negociados exclusivamente en mercados do seu ámbito autonómico.

2. A Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá facer público inmediatamente o acordo de suspensión e informar as autoridades competentes dos demais Estados membros en que se negocie ese instrumento, para que acorden a suspensión da súa negociación nos seus mercados regulados, sis-

temas multilaterais de negociación e internalizadores sistemáticos baixo a súa supervisión, salvo cando se puider causar un prexuízo grave aos intereses dos investidores ou ao funcionamento ordenado do mercado.

Así mesmo, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, cando o considere procedente, comunicará a decisión de suspensión ás autoridades de Estados terceiros a cuxos mercados puider afectar a decisión.

Do mesmo modo, cando a autoridade competente doutro Estado membro lle comunique á Comisión Nacional do Mercado de Valores un acordo de suspensión, esta acordará a suspensión da negociación do devandito instrumento financeiro nos mercados secundarios oficiais, os sistemas multilaterais de negociación españois e en internalizadores sistemáticos baixo a súa supervisión, salvo que se puider causar un prexuízo grave aos intereses dos investidores ou ao funcionamento ordenado do mercado.

3. Así mesmo, a sociedade reitora dun mercado secundario oficial poderá suspender a negociación dun instrumento financeiro que deixe de cumprir as normas do mercado de acordo coas condicións previstas no regulamento do mercado, salvo no caso de que tal decisión puider causar prexuízo grave aos intereses dos investidores ou ao funcionamento ordenado do mercado. En todo caso, inmediatamente despois de adoptar a decisión deberá comunicala á Comisión Nacional do Mercado de Valores e facela pública. De conformidade co sinalado no número anterior, a Comisión Nacional do Mercado de Valores informará debidamente diso as autoridades competentes dos demais Estados membros.

4. As entidades reitoras dos sistemas multilaterais de negociación e as entidades a que se refire o capítulo III do título XI estarán obrigadas a suspender a negociación dun instrumento financeiro desde o momento en que se faga público o acordo de suspensión.»

Doce. O artigo 34 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 34. *Exclusión da negociación.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá acordar a exclusión da negociación daqueles instrumentos financeiros que non alcancen os requisitos de difusión, frecuencia ou volume de contratación que regulamentariamente se establezan, e daqueles outros cuxo emisor non cumpra as obrigas que lle incumban, en especial en materia de remisión e publicación de información. Sen prexuízo das medidas cautelares que poidan adoptarse, tales acordos tomaranse sempre logo de audiencia da entidade emisora. A devandita competencia corresponderalle á comunidade autónoma con competencias na materia respecto aos instrumentos financeiros negociados exclusivamente en mercados do seu ámbito autonómico.

2. A Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá facer público inmediatamente o acordo de exclusión e informar as autoridades competentes dos demais Estados membros en que se negocie ese instrumento, para que acorden a exclusión da súa negociación nos seus mercados regulados, sistemas multilaterais de negociación e internalizadores sistemáticos baixo a súa supervisión, salvo cando se puider causar un prexuízo grave aos intereses dos investidores ou ao funcionamento ordenado do mercado.

Así mesmo, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, cando o considere procedente, comunicarálles o acordo de exclusión ás autoridades de Estados terceiros a cuxos mercados puider afectar a decisión.

Do mesmo modo, cando a autoridade competente doutro Estado membro lle comunique á Comisión Nacional do Mercado de Valores un acordo de exclusión, esta excluírá da negociación o dito instrumento financeiro nos mercados secundarios oficiais, os sistemas multilaterais de negociación españois e nos internalizadores sistemáticos baixo a súa supervisión, salvo que se puider causar un prexuízo grave aos intereses dos investidores ou ao funcionamento ordenado do mercado.

3. Así mesmo, a sociedade reitora dun mercado secundario oficial poderará excluír da negociación un instrumento financeiro que deixe de cumprir as normas do mercado de acordo coas condicións previstas no regulamento do mercado, salvo no caso de que tal decisión puider causar un prexuízo grave aos intereses dos investidores ou ao funcionamento ordenado do mercado. En todo caso, inmediatamente despois de adoptar a decisión deberá comunicala á Comisión Nacional do Mercado de Valores e facela pública. De conformidade co sinalado no número anterior, a Comisión Nacional do Mercado de Valores informará debidamente diso as autoridades competentes dos demais Estados membros.

4. As entidades reitoras dos sistemas multilaterais de negociación e as demais entidades a que se refire o capítulo III do título XI estarán obrigadas a excluír da negociación o instrumento financeiro desde o momento en que se faga público o acordo de exclusión.

5. Así mesmo, a exclusión da negociación dun instrumento financeiro nun mercado secundario oficial poderará tamén ser solicitada pola entidade emisora. Así, cando unha sociedade acorde a exclusión de negociación das súas accións nos mercados secundarios oficiais, deberá promover unha oferta pública de adquisición dirixida a todos os valores afectados pola exclusión. Asimilaranse á exclusión de negociación aquelas operacións societarias en virtude das cales os accionistas da sociedade cotizada poidan converterse, total ou parcialmente, en socios doutra entidade non cotizada.

Regulamentariamente estableceranse as condicións para a fixación do prezo e demais requisitos das ofertas públicas previstas neste número.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderará dispensar da obriga de formular unha oferta pública de adquisición naqueles supostos en que mediante outro procedemento equivalente se asegure a protección dos lexítimos intereses dos titulares de accións afectadas pola exclusión, así como dos correspondentes aos titulares das obrigacións convertibles e demais valores que dean dereito á súa subscripción.

En caso de oferta previa á exclusión de negociación, o límite de adquisición de accións propias establecido no Real decreto legislativo 1564/1989, do 22 de decembro, polo que se aproba o texto refundido da Lei de sociedades anónimas para as accións cotizadas nun mercado secundario oficial será o 10 por cento do capital social. Se, como consecuencia da realización da oferta, as accións propias superaren este límite, deberán ser amortizadas ou alleadas no prazo dun ano.

O acordo de exclusión e os relativos á oferta e ao prezo ofrecido deberán ser aprobados pola xunta xeral de accionistas.

No momento de convocar os órganos sociais que deban aprobar a oferta, porase á disposición dos titulares dos valores afectados un informe dos administradores no que se xustifique detalladamente a proposta e o prezo ofrecido.»

Trece. O artigo 36 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 36.

1. Terán a consideración de operacións dun mercado secundario oficial de valores as transmisións por título de compravenda, ou outros negocios onerosos de cada mercado, cando se realicen sobre valores negociables ou outros instrumentos financeiros admitidos a negociación nel e se efectúen nese mercado con suxeición ás súas regras de funcionamento.

2. As transmisións a título oneroso diferentes das previstas no número anterior e as transmisións a título lucrativo de valores ou instrumentos financeiros admitidos a negociación nun mercado secundario oficial non terán a consideración de operacións deste.

3. Sen prexuízo doutras modalidades de préstamo, poderase levar a cabo o préstamo de valores negociados nun mercado secundario oficial cuxa finalidade sexa a disposición deles para o seu alleamento posterior, para ser obxecto de préstamo ou para servir como garantía nunha operación financeira. En calquera caso, o prestameiro deberá asegurar a devolución do préstamo mediante a constitución das garantías suficientes. De ser o caso, a Comisión Nacional do Mercado de Valores determinará cales deberán ser as citadas garantías. A regra de exixencia de garantías non resultará aplicable aos préstamos de valores resultantes de operacións de política monetaria, nin aos que se fagan con ocasión dunha oferta pública de venda de valores.

O ministro de Economía e Facenda e, coa súa habilitación expresa, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, poderán:

- a) Fixar límites ao volume de operacións de préstamo ou ás condicións destes, atendendo a circunstancias do mercado.
- b) Establecer obrigas específicas de información sobre as operacións.»

Catorce. O artigo 37 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 37. *Membros dos mercados secundarios oficiais.*

1. O acceso á condición de membro dun mercado secundario oficial rexeráse:

- a) polas normas xerais establecidas nesta lei;
- b) polas normas específicas de cada mercado establecidas nesta lei e as súas disposicións de desenvolvemento, ou polas que, no caso de mercados de ámbito autonómico, establezan as comunidades autónomas con competencia na materia, sempre que se axusten ao disposto neste título, e
- c) polas condicións de acceso que estipule cada mercado, que deberán, en calquera caso, ser transparentes, non discriminatorias e baseadas en criterios obxectivos.

2. Poderán ser membros dos mercados secundarios oficiais as seguintes entidades:

- a) As empresas de servizos de investimento que estean autorizadas para executar ordes de clientes ou para negociar por conta propia.
- b) As entidades de crédito españolas.

c) As empresas de servizos de investimento e as entidades de crédito autorizadas noutros Estados membros da Unión Europea que estean autorizadas para executar ordes de clientes ou para negociar por conta propia. O acceso poderá ser a través de calquera dos seguintes mecanismos:

1.º Directamente, establecendo sucursais en España, de conformidade co artigo 71 bis do título V no caso de empresas de servizos de investimento, ou de conformidade co capítulo II do título V da Lei 26/1988, do 29 de xullo, de disciplina e intervención das entidades de crédito, no caso de entidades de crédito.

2.º Facéndose membros remotos do mercado secundario oficial, sen ter que estar establecidos no Estado español, cando os procedementos de negociación ou os sistemas do mercado en cuestión non requiran unha presenza física para a realización de operacións.

d) As empresas de servizos de investimento e as entidades de crédito autorizadas nun Estado que non sexa membro da Unión Europea, sempre que, ademais de cumpriren os requisitos previstos no título V desta lei para operar en España, na autorización dada polas autoridades do seu país de orixe sexan facultadas para executar ordes de clientes ou para negociar por conta propia. O ministro de Economía e Facenda poderá denegar ou condicionar o acceso destas entidades aos mercados españois por motivos prudenciais, por non se lles dar un trato equivalente ás entidades españolas no seu país de orixe, ou por non quedar asegurado o cumprimento das regras de ordenación e disciplina dos mercados de valores españois.

e) A Administración xeral do Estado, actuando a través da Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social e o Banco de España.

f) Aqueloutras persoas que, a xuízo da sociedade reitora do mercado secundario oficial correspondente, a cal terá en conta, en particular, as especiais funcións do mercado que poidan ser atendidas por aquelas:

- 1.º sexan idóneas;
- 2.º posúan un nivel suficiente de aptitude e competencia en materia de negociación;
- 3.º teñan establecidas, de ser o caso, medidas de organización adecuadas, e
- 4.º dispoñan de recursos suficientes para a función que deben cumprir, tendo en conta os diversos mecanismos financeiros que o mercado secundario oficial pode ter establecido para garantir a correcta liquidación das operacións.

3. A sociedade reitora do mercado comunicarlle á Comisión Nacional do Mercado de Valores, ou á comunidade autónoma con competencias na materia no caso de mercados secundarios oficiais de ámbito autonómico, coa periodicidade que se estableza regulamentariamente, a lista dos seus membros.

4. Os membros do mercado secundario oficial ateranse ás obrigas recollidas nos artigos 79 bis, 79 ter e 79 sexies desta lei, en relación cos seus clientes cando, actuando por conta destes, executen as súas ordes nun mercado secundario oficial. Non obstante, cando se trate de operacións entre membros, por conta propia e en nome propio, estes non estarán obrigados a se impor mutuamente as obrigas establecidas nos artigos anteriormente citados.»

Quince. O artigo 38 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 38. *Acceso remoto.*

1. O mercado secundario oficial español que pretenda establecer mecanismos noutro Estado membro da Unión Europea para o acceso remoto de membros desde ese Estado, deberá comunicalo á Comisión Nacional do Mercado de Valores, a cal, no prazo dun mes desde a recepción da comunicación, a remitirá á autoridade competente dese Estado membro. Así mesmo, por petición da devandita autoridade competente, a Comisión Nacional do Mercado de Valores comunicará, nun prazo de tempo razoable, a identidade dos membros do mercado secundario oficial establecido naquel Estado.

2. Os mercados regulados doutros Estados membros da Unión Europea poderán establecer en España os mecanismos apropiados para facilitar o acceso e a negociación remota por parte de membros españois, coa previa remisión pola autoridade competente dese Estado membro á Comisión Nacional do Mercado de Valores da comunicación do mercado. Así mesmo, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá solicitar á autoridade competente do Estado de orixe do mercado regulado a remisión, nun prazo razoable, da identidade dos membros do mercado regulado.»

Dezaseis. O artigo 43 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 43. *Requisitos de transparencia.*

1. Co fin de procurar a transparencia do mercado e a eficiencia na formación dos prezos, os mercados secundarios oficiais estarán obrigados a difundir información de carácter público sobre as operacións sobre accións admitidas a negociación neles en relación coas posicións de compra e venda existentes en cada momento e en relación coas operacións xa concluídas no dito mercado de acordo coas disposicións contidas neste artigo. O ministro de Economía e Facenda e, coa súa habilitación expresa, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, determinará os requisitos de transparencia aplicables ás operacións efectuadas sobre outros instrumentos financeiros e poderá, se o estima necesario, estender a aplicación dos requisitos de transparencia contidos neste artigo a outros instrumentos financeiros distintos das accións.

2. Os mercados secundarios oficiais farán pública a seguinte información previa á negociación con respecto ás accións admitidas a negociación neles:

- a) os prezos de compra e venda existentes en cada momento, e
- b) a profundidade das posicións de negociación a eses prezos que se difundan a través dos seus sistemas.

A información referida deberase pór á disposición do público en condicións comerciais razoables e de forma continua no horario normal de negociación.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá eximir os mercados secundarios oficiais de publicar a información mencionada neste número, atendendo ao modelo de mercado ou ao tipo e volume das ordes. Así mesmo, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá non impor a devandita obriga no caso de operacións de gran volume en comparación co volume estándar de mercado para esas accións ou para ese tipo de accións.

3. Os mercados secundarios oficiais farán pública a seguinte información, con respecto ás

accións admitidas a cotización neles, sobre as operacións xa concluídas:

- a) o prezo,
- b) o volume e
- c) a hora de execución.

Esta información deberase pór á disposición do público en condicións comerciais razoables e, na medida do posible, en tempo real.

4. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá autorizar os mercados secundarios oficiais a aprazar a publicación dos datos das operacións realizadas en función do seu tipo ou volume. En especial, poderá autorizar o aprazamento da publicación no caso de operacións de gran volume en comparación co volume estándar de mercado para esas accións ou para ese tipo de accións. Os mercados secundarios oficiais deberán, nestes casos, obter da Comisión Nacional do Mercado de Valores a aprobación previa dos métodos propostos de información aprazada, e deberán revelar tales métodos de maneira clara aos membros do mercado e ao público investidor.

5. Caso de que a Comisión Nacional do Mercado de Valores conceda exencións aos requisitos de transparencia previa á negociación en virtude do número 2 deste artigo, ou de que autoricen o aprazamento das obrigas de transparencia posterior á negociación en virtude do seu número 4, a Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá dispensar o mesmo trato a todos os mercados secundarios oficiais e sistemas multilaterais de negociación, sen discriminacións.

6. Os mercados secundarios oficiais poderanlles permitir ás entidades referidas no artigo 128 desta lei acceder, en condicións comerciais razoables e de forma non discriminatória, aos sistemas que empreguen para publicar a información a que se refiren os números 2 e 3 deste artigo.

7. As disposicións contidas nos números anteriores deberanse aplicar de acordo co establecido no Regulamento 1287/2006 da Comisión, do 10 de agosto de 2006, polo que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, no relativo ás obrigas das empresas de investimento de levar un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de instrumentos financeiros, e termos definidos para efectos da devandita directiva.

8. Sen prexuízo da información de carácter público prevista neste artigo, as comunidades autónomas con competencias na materia e respecto a operacións realizadas no seu ámbito territorial poderán establecer calquera outro deber de información.»

Dezasete. Dáselles unha nova redacción ás alíneas a), b) e c) do número 1 e ao número 11 e engádeselle un novo número 12 ao artigo 44 bis, co seguinte teor literal:

«Artigo 44 bis.

1. Constituirase unha sociedade anónima que, coa denominación de «Sociedade de Xestión dos Sistemas de Rexistro, Compensación e Liquidación de Valores» (en diante, a «Sociedade de Sistemas»), terá por funcións:

a) Levar, nos termos previstos no capítulo II do título I desta lei, o rexistro contable correspondente a valores representados por medio de anotacións en conta, admitidos a negociación nas bolsas de valores ou no mercado de débeda pública en anotacións, así como aos valores admitidos a negociación noutros mercados secundarios oficiais ou outros

mercados regulados e en sistemas multilaterais de negociación, cando os seus órganos reitores así o soliciten.

b) Xestionar a liquidación e, de ser o caso, a compensación de valores e efectivo derivada das operacións realizadas sobre valores.

c) Prestar servizos técnicos e operativos directamente relacionados cos de rexistro, compensación e liquidación de valores, e calquera outro requirido para que a Sociedade de Sistemas colabore e coordine as súas actuacións con outros ámbitos e sistemas de rexistro, compensación e liquidación de valores e poida participar nestes últimos. En particular, poderán desenvolver funcións rexistras relativas aos valores admitidos a negociación en mercados secundarios oficiais ou outros mercados regulados e en sistemas multilaterais de negociación, cando sexa necesario para facilitar a liquidación de operacións sobre eles.»

11. O Goberno, co informe previo da Comisión Nacional do Mercado de Valores e do Banco de España, poderalles autorizar a outras entidades financeiras a realización de todas ou algunhas das funcións a que se refire o número 1 deste artigo. As citadas entidades someteranse ao disposto nos números 8 e 9 deste artigo, e deberán cumprir en todo caso cos requisitos mínimos que se establezan regulamentariamente, os cales incluírán necesariamente o réxime de acceso á condición de participantes nos sistemas, recursos propios mínimos, honrabilidade e profesionalidade dos directivos responsables da entidade, estrutura organizativa e operativa, procedementos operativos e contables, establecemento de medidas de limitación e control de riscos e conexión aos sistemas de pagamentos. Así mesmo, seralles de aplicación o mesmo réxime de supervisión e disciplina que á Sociedade de Sistemas, coas especificacións que regulamentariamente se establezan.

12. O Goberno ou, coa súa habilitación expresa, o ministro de Economía e Facenda, poderá establecer as normas a que se deberán axustar os sistemas de compensación e liquidación relacionados coa negociación de valores e a actuación das entidades financeiras que interveñan naqueles.»

Dezaoto. Engádesse un novo artigo 44 quáter, co seguinte teor literal:

«Artigo 44 quáter. *Posibilidades de elección de sistema de compensación e liquidación ou de entidade de contrapartida central.*

1. Os mercados secundarios oficiais poderán subscribir acordos cunha entidade de contrapartida central ou un sistema de compensación e liquidación doutro Estado membro para realizar a compensación ou liquidación dalgunha ou de todas as operacións concluídas polos membros do mercado conforme os seus sistemas.

2. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderase opor a tales acordos cando considere que poidan menoscabar o funcionamento ordenado do mercado e tendo en conta as condicións dos sistemas de liquidación previstas no número 1 do artigo 44 quinquies.»

Dezanove. Engádesse un novo artigo 44 quinquies, co seguinte teor literal:

«Artigo 44 quinquies. *Dereito a designar un sistema de liquidación.*

1. Os mercados secundarios oficiais deberanlles ofrecer a todos os seus membros o dereito a

designar o sistema de liquidación das operacións en instrumentos financeiros que realicen nese mercado, sempre que se cumpran as seguintes condicións:

a) Que se establezan entre o sistema de liquidación designado polo mercado e o sistema ou infraestrutura designado polo membro os procedementos, vínculos e mecanismos técnicos e operativos necesarios para asegurar a liquidación eficaz e económica da operación en cuestión.

b) Que a Comisión Nacional do Mercado de Valores reconeza que as condicións técnicas para a liquidación das operacións realizadas nese mercado a través dun sistema distinto do designado por este permiten o funcionamento harmónico e ordenado dos mercados financeiros, atendendo, en particular, ao modo en que se asegurarán as relacións entre os diversos sistemas de rexistro das operacións e instrumentos financeiros. A valoración da Comisión Nacional do Mercado de Valores entenderase sen prexuízo das competencias do Banco de España, na súa calidade de supervisor dos sistemas de pagamento, así como doutras autoridades supervisoras dos ditos sistemas. A Comisión Nacional do Mercado de Valores terá en conta o labor de supervisión realizada por tales entidades co obxecto de evitar repeticións innecesarias dos controis.

2. O disposto neste artigo non empece o dereito do operador do sistema de contrapartida central, compensación ou liquidación de instrumentos financeiros a negarse a facilitar os servizos solicitados por motivos comerciais lexítimos.»

Vinte. Engádese un novo artigo 44 sexies, co seguinte teor literal:

«Artigo 44 sexies. *Acceso aos sistemas de contrapartida central, compensación e liquidación.*

As empresas de servizos de investimento e as entidades de crédito doutros Estados membros da Unión Europea terán dereito a acceder aos sistemas de contrapartida central, compensación e liquidación existentes en territorio español, co fin de liquidaren ou concertaren a liquidación de operacións en instrumentos financeiros, tanto se se negocian en mercados secundarios oficiais ou sistemas multilaterais de negociación españois ou en mercados regulados ou sistemas multilaterais de negociación doutros Estados membros da Unión Europea.

O acceso a estes sistemas estará suxeito aos mesmos criterios obxectivos, transparentes e non discriminatorios que se aplican aos membros locais.

O disposto neste artigo non empece o dereito do operador do sistema de contrapartida central, compensación ou liquidación de valores a negarse a facilitar os servizos solicitados por motivos comerciais lexítimos.»

Vinte e un. O artigo 45 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 45.

A creación de bolsas de valores corresponderalle ao ministro de Economía e Facenda, de acordo co disposto no artigo 31 bis, salvo no caso de que se trate de bolsas de valores situadas no territorio de comunidades autónomas cuxos estatutos de autonomía lles reconezan competencia para o efecto. Neste caso, a creación de bolsas de valores corresponderalles ás ditas comunidades autónomas.»

Vinte e dous. O artigo 46 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 46.

As bolsas de valores terán por obxecto a negociación daquelas categorías de valores negociables e outros instrumentos financeiros, dos previstos no artigo 2, que, polas súas características, sexan aptas para iso, de acordo co disposto no regulamento do mercado, segundo o establecido no artigo 31 bis.

Poderanse negociar nas bolsas de valores, nos termos establecidos no seu regulamento, instrumentos financeiros admitidos a negociación noutro mercado secundario oficial. Neste caso, deberase prever, de ser o caso, a necesaria coordinación entre os sistemas de rexistro, compensación e liquidación respectivos.»

Vinte e tres. O número 1 do artigo 48 queda redactado do seguinte modo:

«1. As bolsas de valores estarán rexidas e administradas por unha sociedade reitora, segundo o disposto no artigo 31 bis, que será responsable da súa organización e funcionamento internos, e será titular dos medios necesarios para iso, sendo este o seu obxecto social principal. As citadas sociedades poderán desenvolver igualmente outras actividades complementarias. As accións das ditas sociedades serán nominativas. Tales sociedades deberán contar necesariamente cun consello de administración composto por non menos de cinco persoas e con, polo menos, un director xeral. As ditas sociedades non terán a condición legal de membros das correspondentes bolsas de valores e non poderán realizar ningunha actividade de intermediación financeira, nin as actividades relacionadas no artigo 63.»

Vinte e catro. Dáselle unha nova redacción ao artigo 55, que queda redactado do seguinte modo:

«1. O mercado de débeda pública en anotacións terá por obxecto a negociación de valores de renda fixa representados mediante anotacións en conta emitidos polo Estado, polo Instituto de Crédito Oficial e, por solicitude deles, polo Banco Central Europeo, polos bancos centrais nacionais da Unión Europea, polas comunidades autónomas, por bancos multilaterais de desenvolvemento dos que España sexa membro, polo Banco Europeo de Investimentos ou por outras entidades públicas, nos supostos que regulamentariamente se sinalen, así como a negociación doutros instrumentos financeiros, en todos os casos anteriores de acordo co disposto no regulamento do mercado segundo o establecido no artigo 31 bis. En todo caso, os valores deberanse axustar ás especificacións técnicas que se establezan para tal efecto no regulamento do mercado. Os valores admitidos a negociación neste mercado poderanse negociar noutros mercados secundarios oficiais, nos termos que se fixen no regulamento do correspondente mercado.

2. O Banco de España terá a consideración de organismo reitor do mercado de débeda pública en anotacións. O Banco de España levará o servizo financeiro dos valores anotados cando así o concerta cos emisores e por conta destes, nos termos que se establezan no regulamento do mercado.

3. A substitución do organismo reitor do mercado de débeda pública en anotacións rexerese polo disposto no número 2 do artigo 31 quáter.

4. O mercado de débeda pública en anotacións rexerese por esta lei e a súa normativa de desenvolvemento, así como por un regulamento, segundo o disposto no artigo 31 bis.

5. As comunidades autónomas con competencias na materia poderán crear, regular e organizar un mercado autonómico de débeda pública en anotacións que teña por obxecto a negociación de valores de renda fixa emitidos por aquelas e outras entidades de dereito público dentro do seu ámbito territorial.»

Vinte e cinco. Dáselle unha nova redacción ao número 1 do artigo 56 e derrógase o número 3.

«1. Poderán acceder á condición de membros do mercado de débeda pública en anotacións, ademais do Banco de España, as entidades que cumpran os requisitos do artigo 37 desta lei, nos termos establecidos nese artigo e de acordo co que se fixe no regulamento do mercado.»

Vinte e seis. Dáselle unha nova redacción ao número 3 do artigo 57, co seguinte teor literal:

«3. Poderán ser titulares de conta a nome propio no mercado de débeda pública en anotacións e manter conta como entidades participantes en nome propio no sistema de rexistro da Sociedade de Sistemas, ademais do Banco de España, os sistemas e organismos compensadores e liquidadores dos mercados secundarios oficiais e os sistemas de compensación interbancaria co obxecto de xestionar o sistema de garantías, así como os que cumpran os requisitos que para o efecto se establezan no regulamento do mercado.»

Vinte e sete. Dáselle unha nova redacción ao artigo 58, co seguinte teor literal:

«1. Poderán ser entidades xestoras, ademais do Banco de España, os membros do mercado que cumpran os requisitos que para tal efecto se establezan no regulamento do mercado.

2. As entidades xestoras, na súa condición de participantes no sistema de rexistro a cargo da Sociedade de Sistemas, levarán o rexistro dos valores daqueles que non sexan titulares de conta a nome propio no mercado de débeda pública en anotacións, e manterán na Sociedade de Sistemas unha conta global que constituirá en todo momento a contrapartida exacta daqueles.

3. Cando as devanditas entidades xestoras teñan a condición adicional de titular de conta a nome propio no mercado de débeda pública, estas últimas contas levaranse na Sociedade de Sistemas con total separación das contas globais mencionadas no número anterior.

4. Nos termos que se fixen regulamentariamente, o Banco de España poderá acordar cautelarmente a suspensión ou limitación de actividades dos membros do mercado e das entidades xestoras cando pola súa actuación xeren un perigo ou causen un grave trastorno para o mercado, para os procedementos de compensación e liquidación ou, nos casos de entidades xestoras, á seguranza xurídica dos valores anotados. Estas medidas serán comunicadas polo Banco de España á Comisión Nacional do Mercado de Valores e ao Ministerio de Economía e Facenda, para que o ministro, de ser o caso, proceda á súa ratificación.

5. Declarado o concurso dunha entidade xestora do mercado de débeda pública en anotacións, o Banco de España poderá dispor, de forma inmediata e sen custo para o investidor, o traspaso dos valores anotados á conta de terceiros doutras entidades xestoras. De igual forma, os titulares dos valores poderán solicitar o traslado destes a outra entidade xestora. Para estes efectos, tanto o xuíz do concurso

como a administración concursal facilitarán o acceso da entidade xestora destinataria á documentación e rexistros contables e informáticos necesarios para facer efectivo o traspaso, asegurándose deste modo o exercicio dos dereitos dos titulares dos valores. A existencia do procedemento concursal non impedirá que se faga chegar aos titulares dos valores o efectivo procedente do exercicio dos dereitos económicos ou da súa venda.

6. Se, de conformidade co disposto no artigo 55.3, o Banco de España deixar de ser organismo reitor do mercado, as competencias que se lle atribúen nos números 4 e 5 deste artigo corresponderán á Comisión Nacional do Mercado de Valores.»

Vinte e oito. O artigo 59 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 59. *Mercados secundarios oficiais de futuros e opcións.*

1. Poderanse crear mercados secundarios oficiais de futuros e opcións, de ámbito estatal, cuxa forma de representación sexa a de anotacións en conta. Corresponderalle ao ministro de Economía e Facenda, por proposta da Comisión Nacional do Mercado de Valores, autorizar a devandita creación, de conformidade co disposto no artigo 31 bis.

A autorización da creación do mercado así como o resto de autorizacións e aprobacións sinaladas neste artigo corresponderanlle á comunidade autónoma con competencias na materia no caso de mercados de ámbito autonómico.

2. Estes mercados terán por obxecto os contratos de futuros, de opcións e doutros instrumentos financeiros derivados, calquera que sexa o activo subxacente, definidos pola sociedade reitora do mercado.

A sociedade reitora organizará a negociación, compensación e liquidación dos citados contratos, xa sexa levando a cabo todas ou soamente algunhas destas funcións. A xestión do rexistro contable correspondente aos instrumentos financeiros negociados corresponderalle á sociedade reitora, que levará o rexistro central e, de ser o caso, xunto cos membros autorizados para levar os rexistros de detalle correspondentes aos contratos dos seus clientes.

O Goberno establecerá as condicións de solvencia e medios técnicos exixibles para que os membros poidan ser autorizados a levar os rexistros dos contratos dos seus clientes, que se corresponderán co rexistro central a cargo da sociedade reitora.

A sociedade reitora do mercado dará por si mesma ou asegurará por medio doutra entidade, coa aprobación previa da Comisión Nacional do Mercado de Valores, a contrapartida en todos os contratos que emita. Ademais, a sociedade reitora poderá realizar a actividade de contrapartida central a que se refire o artigo 44 ter, caso en que lle será de aplicación o disposto neste artigo, coas particularidades que, de ser o caso, se establezan no seu correspondente regulamento.

3. Poderán ser membros destes mercados as entidades a que se refire o artigo 37 desta lei. Tamén poderán acceder á condición de membro, con capacidade restrinxida exclusivamente á negociación, ben por conta propia ou por conta de entidades do seu grupo, aquelas entidades cuxo obxecto social principal consista no investimento en mercados organizados e reúnan as condicións de medios e solvencia que estableza o regulamento do mercado a que se refire o número 7 deste artigo. Nos mercados de futuros e opcións con subxacente non finan-

ceiro, regulamentariamente poderase determinar a adquisición da dita condición por outras entidades distintas das antes sinaladas, sempre que reúnan os requisitos de especialidade, profesionalidade e solvencia.

4. Nos mercados secundarios oficiais de futuros e opcións existirá, conforme o disposto no artigo 31 bis, unha sociedade reitora, con forma de sociedade anónima, cuxas funcións básicas serán as de organizar, dirixir e supervisar a actividade do mercado. Estas sociedades non poderán realizar ningunha actividade de intermediación financeira, nin as actividades relacionadas no artigo 63, a excepción do disposto nesta lei. Non obstante, e co obxecto de xestionar o sistema de garantías, poderán ser titulares de contas no mercado de débeda pública ou ter unha posición equivalente en mercados ou sistemas estranxeiros que realicen funcións similares.

5. A modificación dos estatutos sociais da sociedade reitora requirirá a aprobación previa pola Comisión Nacional do Mercado de Valores, conforme o disposto no artigo 31 bis, coas excepcións que regulamentariamente se sinalen.

6. A sociedade reitora disporá dun consello de administración con, cando menos, cinco membros, e, como mínimo, dun director xeral. Unha vez recibida a autorización inicial, os novos nomeamentos deberán ser aprobados pola Comisión Nacional do Mercado de Valores ou, de ser o caso, pola comunidade autónoma con competencia na materia, para os efectos de comprobar que os nomeados reúnen os requisitos das alíneas f) e g) do artigo 67.2 desta lei.

7. Estes mercados, ademais de se rexeren polas normas previstas nesta lei e na normativa de desenvolvemento, rexeranse por un regulamento específico, que terá o carácter de norma de ordenación e disciplina do mercado de valores, cuxa aprobación e modificación se axustará ao procedemento previsto no artigo 31 bis. No citado regulamento detallaranse as clases de membros, con especificación dos requisitos técnicos e de solvencia que deberán reunir en relación coas diversas actividades que desenvolvan no mercado, os contratos propios do mercado, as relacións xurídicas da sociedade reitora e dos membros do mercado cos clientes que actúen no mercado, as normas de supervisión, o réxime de garantías, os réximes de contratación, compensación, liquidación e rexistro dos contratos do correspondente mercado, así como calquera outro aspecto que se precise regulamentariamente.

8. As garantías que os membros do correspondente mercado e os clientes constitúan de conformidade co réxime contido no seu respectivo regulamento e en relación con calquera operación realizada no ámbito de actividade dos mercados de futuros e opcións só responderán fronte ás entidades a cuxo favor se constituíron e unicamente polas obrigas que de tales operacións deriven para coa sociedade reitora ou os membros do correspondente mercado.

9. Caso de os membros dos mercados secundarios oficiais ou os clientes se veren sometidos a un procedemento concursal, as sociedades reitoras de tales mercados gozarán de dereito absoluto de separación respecto aos instrumentos financeiros e o efectivo en que estiveren materializadas as garantías que tales membros ou clientes constituísen ou aceptasen a favor daquelas, de conformidade co réxime contido no regulamento do respectivo mercado. Sen prexuízo do anterior, o sobranse que reste despois da liquidación das operacións garantidas

incorporarase á masa patrimonial concursal do cliente ou membro en cuestión.

Caso de os clientes dos membros dos mercados secundarios oficiais se veren sometidos a un procedemento concursal, eses membros gozarán de dereito absoluto de separación respecto aos instrumentos financeiros e o efectivo en que estiveren materializadas as garantías que os seus clientes constituísen ao seu favor, de conformidade co réxime contido no regulamento do respectivo mercado. Sen prexuízo do anterior, o sobranse que reste despois da liquidación das operacións incorporarase á masa patrimonial concursal do cliente en cuestión.

Declarado o concurso dun membro, a sociedade reitora do mercado, dando previamente conta á Comisión Nacional do Mercado de Valores, xestionará o traslado dos contratos que tiver rexistrados por conta dos clientes, xunto cos instrumentos financeiros e o efectivo en que estiveren materializadas as correspondentes garantías. No caso de que tal traslado non se puiden levar a cabo, a sociedade reitora poderá acordar a liquidación dos contratos que o membro tiver abertos na sociedade reitora, incluíndo os que foren por conta dos seus clientes. En tal caso, concluídas as actuacións que deban levarse a cabo en relación coas posicións rexistradas e garantías constituídas polos clientes ante o membro en cuestión, eses clientes terán un dereito absoluto de separación respecto do eventual sobranse.

Para estes efectos, tanto o xuíz competente como os órganos do procedemento concursal, facilitarán que a entidade á cal se vaian traspasar os rexistros contables e as garantías poida acceder á documentación e rexistros informáticos necesarios para facer efectivo o traspaso.»

Vinte e nove. Engádesse un novo capítulo IV bis coa seguinte redacción:

«CAPÍTULO IV BIS

Da comunicación de operacións

Artigo 59 bis. *Comunicación de operacións á Comisión Nacional do Mercado de Valores.*

1. As empresas de servizos de investimento e entidades de crédito que executen operacións sobre instrumentos financeiros deberán comunicar á Comisión Nacional do Mercado de Valores coa maior brevidade posible e, no que se refire aos datos recollidos no primeiro parágrafo do número 3 deste mesmo artigo, como máis tarde, ao finalizar o seguinte día hábil á súa execución. Esta obriga entenderase exixible en todo caso, independentemente do método, medio, mercado ou sistema a través do cal se executasen as operacións.

Quedan excluídas desta obriga de comunicación as operacións realizadas sobre participacións ou accións de institucións de investimento colectivo non admitidas a negociación nin en mercados regulados nin en sistemas multilaterais de negociación.

2. Os informes sobre as operacións executadas poderán ser comunicados pola propia entidade, por un terceiro que actúe no seu nome, pola sociedade reitora do mercado regulado, ou entidade xestora do sistema multilateral de negociación a través do cal se realizase a operación, ou ben por un sistema de casamento de operacións ou de información aprobado pola Comisión Nacional do Mercado de Valores.

Cando as operacións sexan comunicadas á Comisión Nacional do Mercado de Valores directa-

mente polas sociedades reitoras dos mercados regulados, polas entidades xestoras dos sistemas multilaterais de negociación, ou polos sistemas de casamento de operacións ou de información, a empresa de servizos de investimento ou a entidade de crédito poderá ser eximida da obriga sinalada no número 1 deste artigo.

3. Os informes terán o contido sinalado no Regulamento 1287/2006, da Comisión, do 10 de agosto de 2006, polo que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello no relativo ás obrigas das empresas de investimento de levar un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de instrumentos financeiros, e termos definidos para efectos da devandita directiva.

Adicionalmente, as entidades indicadas no número número 1 deste artigo deberanlle facilitar á CNMV, na forma, detalle e prazos que se determinen regulamentariamente, a identidade dos clientes por conta dos cales executaron as súas operacións.

Habilitase o ministro de Economía e Facenda para, de ser o caso, establecer requisitos de información adicionais cando se considere necesario para permitir o correcto exercicio das funcións de supervisión que a Comisión Nacional do Mercado de Valores ten encomendadas e sempre que se cumpra un dos seguintes criterios:

a) o instrumento financeiro obxecto do informe teña características específicas que non se inclúan na información exixida polo Regulamento 1287/2006, da Comisión; ou

b) os métodos de negociación específicos do sistema de negociación onde se realizou a operación teñen características que non estean incluídas na información exixida polo Regulamento 1287/2006, da Comisión.

4. Así mesmo, as empresas de servizos de investimento e as entidades de crédito deberán conservar á disposición da Comisión Nacional do Mercado de Valores durante, cando menos, cinco anos os datos sinalados neste artigo sobre todas as operacións realizadas.

5. A Comisión Nacional do Mercado de Valores asegurarse de que os informes que reciba son remitidos, de conformidade co disposto no artigo 91 bis, á autoridade competente do mercado máis importante en termos de liquidez do instrumento financeiro a que se refiran as operacións, cando o dito mercado estea radicado noutro Estado membro da Unión Europea.

Os informes remitidos á Comisión Nacional do Mercado de Valores polas sucursais en España de empresas de servizos de investimento e entidades de crédito doutros Estados membros de conformidade co establecido no parágrafo quinto do artigo 71 bis 2, serán reenviados por aquela á autoridade competente do Estado de orixe da entidade, a non ser que esta renuncie a recibir a información.

6. A determinación do mercado máis importante en termos de liquidez, a concreción das canles permitidas para enviar os informes, o intercambio de información da Comisión Nacional do Mercado de Valores con outras autoridades competentes e o desenvolvemento das demais cuestións establecidas neste artigo recóllese nos artigos 9 a 14 do Regulamento 1287/2006, da Comisión, do 10 de agosto de 2006, polo que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, no relativo ás obrigas das empresas de investimento de levar un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de

instrumentos financeiros, e termos definidos para efectos da devandita directiva.»

Trinta. O artigo 62 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 62. *Concepto de empresa de servizos de investimento e supostos excluídos.*

1. As empresas de servizos de investimento son aquelas empresas cuxa actividade principal consiste en prestar servizos de investimento, con carácter profesional, a terceiros sobre os instrumentos financeiros sinalados no artigo 2 desta lei.

2. As empresas de servizos de investimento, conforme o seu réxime xurídico específico, realizarán os servizos de investimento e os servizos auxiliares previstos no artigo seguinte, podendo ser membros dos mercados secundarios oficiais se así o solicitan de conformidade co disposto no título IV desta lei.

3. A lei non será de aplicación ás seguintes persoas:

a) ás persoas que non realicen máis servizo de investimento que negociar por conta propia, excepto se estas persoas son creadores de mercado ou negocian por conta propia á marxe dun mercado regulado ou un sistema multilateral de negociación de forma organizada, frecuente e sistemática proporcionando un sistema accesible a terceiros con obxecto de entrar en negociación con eles;

b) ás persoas que presten servizos de investimento que consistan exclusivamente na xestión de sistemas de participación de traballadores e/ou na prestación de servizos de investimento exclusivamente ás súas empresas matrices, ás súas filiais ou a outras filiais das súas empresas matrices;

c) ás persoas que negocian por conta propia en instrumentos financeiros ou prestan servizos de investimento en instrumentos financeiros derivados sobre materias primas ou contratos de derivados a que fai referencia o artigo 2.8 aos clientes da súa actividade principal, sempre que o fagan como actividade auxiliar con respecto á principal, cando se consideren como parte dun grupo, e tal actividade principal non sexa a prestación de servizos de investimento no sentido desta lei ou de servizos bancarios segundo a Directiva 2000/12/CE;

d) ás persoas cuxa actividade principal consiste en negociar por conta propia en materias primas ou instrumentos financeiros derivados sobre materias primas. Esta excepción non será aplicable cando as persoas que negocien por conta propia en materias primas ou derivados sobre materias primas formen parte dun grupo cuxa actividade principal sexa a prestación doutros servizos de investimento no sentido desta lei, ou de servizos bancarios de conformidade coa Directiva 2000/12/CE;

e) ás empresas que prestan servizos de investimento que consistan exclusivamente en negociar por conta propia en mercados de instrumentos financeiros derivados e en mercados de contado co único propósito de cubrir posicións en mercados de instrumentos financeiros derivados, ou que operen por conta doutros membros dos ditos mercados ou faciliten prezos para estes, e que estean avaladas por membros liquidadores do mesmo mercado, cando a responsabilidade do cumprimento dos contratos subscritos polas ditas empresas sexa asumida polos membros liquidadores do mesmo mercado;

f) ás persoas que presten un servizo de investimento, cando este servizo se preste de maneira accesoria no marco dunha actividade profesional, e sempre que esta última estea regulada por disposi-

cións legais ou regulamentarias ou por un código deontolóxico profesional que non exclúan a prestación do dito servizo;

g) ás persoas que presten asesoramento en materia de investimentos no exercicio doutra actividade profesional non regulada por esta lei, sempre que a prestación do dito asesoramento non estea especificamente remunerada;

h) aos membros do Sistema Europeo de Bancos Centrais, a outros organismos nacionais con funcións similares, ou a outros organismos públicos que se encarguen ou interveñan na xestión da débeda pública;

i) aos organismos de investimento colectivo e fondos de pensións, aos seus depositarios e sociedades xestoras. Agora ben, a lei aplicarase ás sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo en relación coas actividades descritas e nas condicións fixadas no artigo 65.2 desta lei.

4. Non estarán suxeitos a esta lei os servizos que se presten como contraparte en operacións realizadas por organismos públicos que negocian débeda pública ou polo Banco de España, o Banco Central Europeo ou por outros membros do Sistema Europeo de Bancos Centrais, dentro das funcións que teñen asignadas pola lexislación aplicable.»

Trinta e un. O artigo 63 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 63. *Servizos de investimento e servizos auxiliares.*

1. Consideraranse servizos de investimento os seguintes:

a) A recepción e transmisión de ordes de clientes en relación con un ou máis instrumentos financeiros.

Entenderase comprendida neste servizo a posta en contacto de dous ou máis investidores para que executen operacións entre si sobre un ou máis instrumentos financeiros.

b) A execución das ditas ordes por conta de clientes.

c) A negociación por conta propia.

d) A xestión discrecional e individualizada de carteiras de investimento conforme os mandatos conferidos polos clientes.

e) A colocación de instrumentos financeiros, baséese ou non nun compromiso firme.

f) O aseguramento dunha emisión ou dunha colocación de instrumentos financeiros.

g) O asesoramento en materia de investimento, entendéndose por tal a prestación de recomendacións personalizadas a un cliente, sexa por petición deste ou por iniciativa da empresa de servizos de investimento, con respecto a unha ou máis operacións relativas a instrumentos financeiros. Non se considerará que constitúa asesoramento, para os efectos do previsto neste número, as recomendacións de carácter xenérico e non personalizadas que se poidan realizar no ámbito da comercialización de valores e instrumentos financeiros. Tales recomendacións terán o valor de comunicacións de carácter comercial.

h) A xestión de sistemas multilaterais de negociación.

2. Considéranse servizos auxiliares os seguintes:

a) A custodia e administración por conta de clientes dos instrumentos previstos no artigo 2.

b) A concesión de créditos ou préstamos a investidores, para que poidan realizar unha opera-

ción sobre un ou máis dos instrumentos previstos no artigo 2, sempre que na citada operación interveña a empresa que concede o crédito ou préstamo.

c) O asesoramento a empresas sobre estrutura do capital, estratexia industrial e cuestións afíns, así como o asesoramento e demais servizos en relación con fusións e adquisicións de empresas.

d) Os servizos relacionados coas operacións de aseguramento de emisións ou de colocación de instrumentos financeiros.

e) A elaboración de informes de investimentos e análises financeiras ou outras formas de recomendación xeral relativa ás operacións sobre instrumentos financeiros.

Entenderase incluída neste número calquera información que, sen ter en conta as circunstancias persoais concretas do cliente a que vaia destinada, recomende ou propoña unha estratexia de investimento, de forma explícita ou implícita, sobre un ou varios instrumentos financeiros ou sobre os emisores de instrumentos financeiros, incluíndo calquera ditame sobre o valor ou o prezo actual ou futuro de tales instrumentos, sempre que a información estea destinada ás canles de distribución ou ao público e que se cumpran as seguintes condicións:

i) Que o informe de investimento se cualifique como tal, ou como análise financeira ou calquera termo similar a estes, ou ben se presente como unha explicación obxectiva ou independente daqueles emisores ou instrumentos sobre os cales efectúen recomendacións.

ii) Que, cando a recomendación sexa feita por unha empresa de servizos de investimento a un cliente, non constitúa asesoramento en materia de investimento de conformidade co establecido na alínea g) do número anterior deste artigo.

f) Os servizos de cambio de divisas, cando estean relacionados coa prestación de servizos de investimento.

g) Os servizos de investimento así como os servizos auxiliares que se refiran ao subxacente non financeiro dos instrumentos financeiros derivados previstos nos números 3, 4, 5 e 8 do artigo 2 desta lei, cando estean vinculados á prestación de servizos de investimento ou aos servizos auxiliares.

Entenderase incluído o depósito ou entrega das mercadorías que teñan a condición de entregables.

3. As empresas de servizos de investimento, nos termos que regulamentariamente se establezan, e sempre que se resolvan en forma adecuada os posibles riscos e conflitos de interese entre elas e os seus clientes, ou os que poidan xurdir entre os distintos clientes, poderán realizar as actividades previstas nos números anteriores, referidas a instrumentos non previstos no artigo 2 desta lei, ou outras actividades accesorias que supoñan a prolongación do seu negocio, cando isto non desvirtúe o obxecto social exclusivo propio da empresa de servizos de investimento.

As empresas de servizos de investimento non poderán asumir funcións exclusivas de sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo, de fondos de pensións ou de fondos de titulización de activos.

4. A comercialización de servizos de investimento e a captación de clientes non constitúen en si mesmas servizos de investimento senón actividades previas a cada un dos servizos de investimento enumerados nos números precedentes, que poderán

ser desenvoltas de forma separada á prestación do servizo en si.

5. O Goberno poderá modificar o contido da relación dos servizos de investimento e servizos auxiliares que figuran neste artigo así como a de instrumentos financeiros recollida no artigo 2, para adaptalas ás modificacións que se establezan na normativa da Unión Europea. O Goberno tamén poderá regular a forma de prestar os servizos de investimento e servizos auxiliares citados neste artigo.

Trinta e dous. O artigo 64 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 64. *Clases de empresas de servizos de investimento.*

1. Son empresas de servizos de investimento as seguintes:

- a) As sociedades de valores.
- b) As axencias de valores.
- c) As sociedades xestoras de carteiras.
- d) As empresas de asesoramento financeiro.

2. As sociedades de valores son aquelas empresas de servizos de investimento que poden operar profesionalmente, tanto por conta allea como por conta propia, e realizar todos os servizos de investimento e servizos auxiliares previstos no artigo 63.

3. As axencias de valores son aquelas empresas de servizos de investimento que profesionalmente só poden operar por conta allea, con representación ou sen ela. Poderán realizar os servizos de investimento e os servizos auxiliares previstos no artigo 63, con excepción dos previstos no número 1, alíneas c) e f), e no número 2, alínea b).

4. As sociedades xestoras de carteiras son aquelas empresas de servizos de investimento que exclusivamente poden prestar os servizos de investimento previstos no artigo 63.1.d) e g). Tamén poderán realizar os servizos auxiliares previstos no artigo 63.2.c) e e).

5. As empresas de asesoramento financeiro son aquelas persoas físicas ou xurídicas que exclusivamente poden prestar os servizos de investimento previstos no artigo 63.1.g) e 63.2.c) e e).

En ningún caso as actividades realizadas por estas empresas estarán cubertas polo fondo de garantía de investimentos regulado no título VI desta lei.

Así mesmo, estas empresas, así como as descritas no número anterior, non poderán realizar operacións sobre valores ou efectivo en nome propio, salvo para, con suxeición ás limitacións que regulamentariamente se establezan, administrar o seu propio patrimonio. Estas empresas non estarán autorizadas a ter fondos ou valores de clientes, polo que en ningún caso se poderán colocar en posición devedora con respecto aos seus clientes.

6. As denominacións de «sociedade de valores», «axencia de valores», «sociedade xestora de carteiras» e «empresa de asesoramento financeiro», así como as súas abreviaturas «SV», «AV», «SXC» e «EAFI», respectivamente, quedan reservadas ás entidades inscritas nos correspondentes rexistros da Comisión Nacional do Mercado de Valores, as cales están obrigadas a incluílas na súa denominación. Ningunha outra persoa ou entidade poderá utilizar tales denominacións ou abreviaturas nin a denominación de «empresa de servizos de investimento» nin calquera outra denominación ou abreviatura que induza a confusión.

7. Ningunha persoa ou entidade poderá, sen obter a preceptiva autorización e estar inscrita nos correspondentes rexistros administrativos, desenvolver con carácter profesional as actividades previstas no número 1 e nas alíneas a), b), d), f) e g) do número 2 do artigo 63, en relación cos instrumentos financeiros previstos no artigo 2, comprendendo, para tal efecto, as operacións sobre divisas.

Así mesmo, a comercialización de servizos de investimento e a captación de clientes só as poderán realizar profesionalmente, por si mesmas ou a través dos axentes regulados no artigo 65 bis desta lei, as entidades que estean autorizadas a prestar tales servizos.

8. As persoas ou entidades que incumpran o previsto nos dous números anteriores serán requiridas para que cesen inmediatamente na utilización das denominacións ou na oferta ou realización das actividades descritas. Se, no prazo de trinta días, contado desde a notificación do requirimento, as continuaren a utilizar ou a realizar serán sancionadas con multas coercitivas por importe de ata cincocentos mil euros, que poderán ser reiteradas con ocasión de posteriores requirimentos.

Será competente para a formulación dos requirimentos e para a imposición das multas a que se refire o parágrafo anterior a Comisión Nacional do Mercado de Valores, que tamén poderá facer advertencias públicas respecto á existencia desta conduta. Os requirimentos formularanse logo de audiencia da persoa ou entidade interesada e as multas imporanse conforme o procedemento previsto na lei.

O disposto neste número enténdese sen prexuízo das demais sancións que procedan conforme o disposto no título VIII desta lei, e as demais responsabilidades, incluso de orde penal, que poidan ser exixibles.

9. O Rexistro Mercantil e os demais rexistros públicos non inscribirán aquelas entidades cuxo obxecto social ou cuxa denominación resulten contrarios ao disposto nesta lei. Cando, non obstante, tales inscricións se practicasen, serán nulas de pleno dereito, e deberá procederse á súa cancelación de oficio ou por petición da Comisión Nacional do Mercado de Valores. A devandita nulidade non prexudicará os dereitos de terceiros de boa fe, adquiridos conforme o contido dos correspondentes rexistros.»

Trinta e tres. O artigo 65 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 65. *Outras entidades.*

1. As entidades de crédito, aínda que non sexan empresas de servizos de investimento segundo esta lei, poderán realizar habitualmente todos os servizos previstos no seu artigo 63, sempre que o seu réxime xurídico, os seus estatutos e a súa autorización específica as habiliten para iso.

No procedemento polo que se autoricen as entidades de crédito para a prestación de servizos de investimento ou servizos auxiliares será preceptivo o informe da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

Así mesmo, ás entidades de crédito seranlles de aplicación as disposicións desta lei e as súas normas de desenvolvemento en canto á realización e disciplina dos servizos e actividades previstos no seu artigo 63 e á súa posible participación nos mercados secundarios oficiais.

2. Serán de aplicación ás sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo que estean

autorizadas para iso as normas previstas nesta lei e nas súas disposicións de desenvolvemento que regulen a xestión discrecional e individualizada de carteiras de investimento, o asesoramento en materia de investimento, a custodia e administración das participacións dos fondos de investimento e, de ser o caso, das accións das sociedades de investimento. En particular, seranlles de aplicación, de ser o caso coas especialidades que se poidan establecer regulamentariamente, os artigos 70 ter, 70 quáter, 78, 78 bis, 79, 79 bis, 79 ter e 79 quáter.»

Trinta e catro. Engádese un artigo 65 bis, co seguinte teor literal:

«Artigo 65 bis. *Axentes de empresas de servizos de investimento.*

1. As empresas de servizos de investimento poderán designar axentes para a promoción e comercialización dos servizos de investimento e servizos auxiliares obxecto do seu programa de actividades. Igualmente, poderán designalos para realizar habitualmente fronte aos clientes, en nome e por conta da empresa de servizos de investimento, os servizos de investimento previstos no artigo 63.1.a) e e) así como para prestar asesoramento sobre os instrumentos financeiros e os servizos de investimento que a empresa ofrece.

Os axentes actuarán en exclusiva para unha soa empresa de servizos de investimento, ou para varias do mesmo grupo, e en ningún caso exercerán representación de ningún tipo dos investidores nin tampouco poderán desenvolver outras actividades que poidan entrar en conflito co bo desempeño das súas funcións.

2. Os axentes deberán cumprir os requisitos de honorabilidade establecidos no artigo 67.2.f) e posuír os coñecementos e experiencia xerais, profesionais e comerciais apropiados para que poidan comunicar con precisión aos seus clientes a información precisa sobre os investimentos propostos.

3. Os axentes actuarán por conta e baixo responsabilidade plena e incondicional das empresas de servizos de investimento que os contratasen.

4. As empresas de servizos de investimento deberán, como requisito previo ao nomeamento de axentes, dispor dos medios necesarios para controlar de forma efectiva a actuación dos seus axentes e facer cumprir as normas e procedementos internos das entidades que lles resulten aplicables. Así mesmo, deberán asegurarse de que os axentes cumpren o disposto no número 2 anterior; que non desenvolven actividades que poidan afectar negativamente a prestación dos servizos encomendados e que informan os clientes do nome da empresa de servizos de investimento a que representan e de que actúan no seu nome e pola súa conta cando se poñan en contacto ou antes de negociar con calquera cliente ou posible cliente.

As empresas de servizos de investimento que nomeen axentes deberánlles outorgar poder bastante para actuar en nome e por conta súa na prestación de servizos que se lles encomenden.

Os axentes non poderán recibir dos clientes, nin sequera transitoriamente, instrumentos financeiros ou diñeiro, nin percibir honorarios, comisións ou calquera outro tipo de remuneración do cliente. Os axentes tampouco poderán subdelegar as súas actuacións.

5. As empresas de servizos de investimento que contraten axentes deberánllo comunicar á Comisión Nacional do Mercado de Valores, que os inscribirá no rexistro sinalado no artigo 92 desta lei,

logo de inscrición dos poderes no Rexistro Mercantil e unha vez comprobado que o axente reúne acreditada honorabilidade e posúe os coñecementos xerais, comerciais e profesionais apropiados para poder comunicar con precisión ao cliente ou ao posible cliente toda a información pertinente sobre o servizo proposto. A inscrición no rexistro da Comisión Nacional do Mercado de Valores será requisito necesario para que os axentes poidan iniciar a súa actividade.

Cando a empresa de servizos de investimento conclúa a súa relación cun axente deberallo comunicar inmediatamente á Comisión Nacional do Mercado de Valores, para a súa incorporación ao correspondente rexistro.

Cando unha empresa de servizos de investimento española recorra a un axente vinculado establecido noutro Estado membro da Unión Europea, o axente vinculado inscribírase no rexistro da Comisión Nacional do Mercado de Valores cando o Estado membro en que estean establecidos non lles permita ás súas empresas de servizos de investimento nacionais a utilización de axentes vinculados.

6. As entidades de crédito que, de conformidade co disposto no artigo anterior, estean autorizadas para a prestación de servizos de investimento poderán designar axentes nos termos e condicións establecidos neste artigo. Neste caso, os axentes inscribíranse no rexistro que para tal efecto exista no Banco de España e rexeranse polo disposto na normativa bancaria que lles sexa de aplicación, no que non resulte contradictorio co previsto neste artigo.

7. Regulamentariamente desenvolverase o disposto neste artigo, establecendo, en particular, os demais requisitos a que estará suxeita a actuación dos axentes e das empresas de servizos de investimento ás que presten os seus servizos.»

Trinta e cinco. Engádese un artigo 65 ter, co seguinte teor literal:

«Artigo 65 ter. *Contratación por vía electrónica.*

Consonte o que establezan as normas que, con carácter xeral, regulan a contratación por vía electrónica, habilitase o ministro de Economía e Facenda para regular as especialidades da contratación de servizos de investimento de forma electrónica, garantindo a protección dos lexítimos intereses da clientela e sen prexuízo da liberdade de contratación que, nos seus aspectos substantivos e coas limitacións que puideren emanar doutras disposicións legais, deba presidir as relacións entre as empresas de servizos de investimento e a súa clientela.»

Trinta e seis. O artigo 66 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 66. *Autorización e rexistro.*

1. Corresponderalle ao ministro de Economía e Facenda, por proposta da Comisión Nacional do Mercado de Valores, autorizar as sociedades e axencias de valores e as sociedades xestoras de carteira. A autorización das empresas de asesoramento financeiro corresponderalle á Comisión Nacional do Mercado de Valores.

Na autorización farase constar a clase de empresa de servizos de investimento de que se trate, así como os específicos servizos de investimento e servizos auxiliares que se lle autoricen de entre os que figuren no programa de actividades a que se refire o seguinte número.

A resolución administrativa será motivada e deberase notificar dentro dos tres meses seguintes

á recepción da solicitude, ou ao momento en que se complete a documentación exixible e, en todo caso, dentro dos seis meses seguintes á recepción daquela. Cando a solicitude non sexa resolta no prazo anteriormente previsto, poderá entenderse desestimada.

2. Á solicitude de autorización, xunto, de ser o caso, aos estatutos e demais documentos que regulamentariamente se determinen, deberalle xuntar, en todo caso, un programa de actividades no que, de modo específico, deberán constar cales daquelas previstas no artigo 63 pretende realizar a empresa e con qué alcance, así como a súa organización e medios. As empresas de servizos de investimento non poderán realizar actividades que non consten expresamente na autorización a que se refire o número 1 anterior.

Así mesmo, en ningún caso se concederá a autorización para a prestación unicamente de servizos auxiliares.

3. Para a prestación do servizo de xestión dun sistema multilateral de negociación tamén poderán ser autorizadas as sociedades reitoras de mercados secundarios oficiais así como as entidades constituídas para o efecto por unha ou varias sociedades reitoras, que deberán ter como obxecto social exclusivo a xestión do sistema e que terán que estar participadas ao 100 por cento por unha ou varias sociedades reitoras, sempre que cumpran, nos termos e coas adaptacións que se establezan regulamentariamente, os requisitos das empresas de servizos de investimento para obter a autorización establecida no presente capítulo, con excepción da obriga de se adherir ao Fondo de Garantía de Investimentos e do previsto no artigo 71.4, parágrafo segundo.

4. Deberá ser obxecto de consulta previa coa autoridade supervisora competente do correspondente Estado membro da Unión Europea a autorización dunha empresa de servizos de investimento cando se dea algunha das seguintes circunstancias:

a) Que a nova empresa vaia estar controlada por unha empresa de servizos de investimento, unha entidade de crédito, unha empresa de seguros ou unha sociedade xestora de institucións de investimento colectivo autorizada no devandito Estado.

b) Que o seu control vaia ser exercido pola empresa dominante dunha empresa de servizos de investimento, dunha entidade de crédito, unha empresa de seguros ou unha sociedade xestora de institucións de investimento colectivo autorizada nese Estado.

c) Que o seu control vaia ser exercido polas mesmas persoas físicas ou xurídicas que controlen unha empresa de servizos de investimento, unha entidade de crédito, unha empresa de seguros ou unha sociedade xestora de institucións de investimento colectivo autorizada nese Estado membro.

Entenderase que unha empresa é controlada de conformidade co disposto no artigo 4 desta lei.

Esa consulta comprenderá, en especial, a avaliación da idoneidade dos accionistas e a honorabilidade e experiencia dos administradores e directivos da nova entidade ou da entidade dominante, e poderá reiterarse para a avaliación continuada do cumprimento, por parte das empresas de servizos de investimento españolas, de tales requisitos.

5. No caso de creación de empresas de servizos de investimento que vaian estar controladas, de forma directa ou indirecta, por unha ou varias empresas autorizadas ou domiciliadas nun Estado non membro da Unión Europea, deberá suspenderse a concesión da autorización pedida, dene-

garse ou limitarse os seus efectos, cando tiver sido notificada a España unha decisión adoptada pola Unión Europea ao comprobar que as empresas de servizos de investimento comunitarias non se benefician no dito Estado dun trato que ofrezca as mesmas condicións de competencia que ás súas entidades nacionais, e que non se cumpran as condicións de acceso efectivo ao mercado.

6. Para que unha empresa de servizos de investimento, unha vez autorizada, poida iniciar a súa actividade, os promotores deberán constituír a sociedade, inscribíndoa no Rexistro Mercantil e posteriormente no rexistro da Comisión Nacional do Mercado de Valores que corresponda. Cando se trate de empresas de asesoramento financeiro que sexan persoas físicas, bastará coa inscrición no rexistro da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

7. Declararase caducada a autorización a que se refire este artigo se, transcorrido o prazo dun ano, contado desde o día seguinte á data de notificación da resolución administrativa pola que se concede a autorización, os promotores da empresa de servizos de investimento non solicitan, cumprindo previamente o establecido no número anterior, a súa inscrición no correspondente rexistro da Comisión Nacional do Mercado de Valores.»

Trinta e sete. O artigo 67 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 67. *Denegación da autorización e requisitos de acceso.*

1. O ministro de Economía e Facenda ou, no caso das empresas de asesoramento financeiro, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, só poderán denegar a autorización para constituír unha empresa de servizos de investimento polas seguintes causas:

a) Incumprimento dos requisitos legais e regulamentarios previstos para obter e conservar a autorización.

b) Cando, atendendo á necesidade de garantir unha xestión sa e prudente da entidade, non se considere adecuada a idoneidade dos accionistas que vaian ter unha participación significativa, tal como se define no artigo 69. Entre outros factores, a idoneidade apreciarase en función:

1.º Da honorabilidade empresarial e profesional dos accionistas.

2.º Dos medios patrimoniais con que contén os ditos accionistas para atender os compromisos asumidos.

3.º Da posibilidade de que a entidade quede exposta de forma inapropiada ao risco das actividades non financeiras dos seus promotores; ou cando, tratándose de actividades financeiras, a estabilidade ou o control da entidade poidan quedar afectadas polo alto risco daquelas.

As referencias efectuadas aos accionistas neste artigo entenderanse realizadas aos empresarios no caso das empresas de asesoramento financeiro que sexan persoas físicas.

c) A falta de transparencia na estrutura do grupo a que eventualmente poida pertencer a entidade, ou a existencia de vínculos estreitos con outras empresas de servizos de investimento ou outras persoas físicas ou xurídicas que impidan o exercicio efectivo das funcións de supervisión da Comisión Nacional do Mercado de Valores, e, en xeral, a existencia de graves dificultades para inspeccionala ou obter a información que a Comisión Nacional do Mercado de Valores estime necesaria

para o adecuado desenvolvemento das súas funcións supervisoras.

d) Cando as disposicións legais, regulamentarias ou administrativas dun Estado non membro da Unión Europea polas que se rexan as persoas físicas ou xurídicas con que a empresa de investimento manteña vínculos estreitos, ou as dificultades que supoña a súa aplicación, impidan o exercicio efectivo das funcións de supervisión.

e) A falta de honorabilidade empresarial e profesional dos membros do consello de administración e das persoas que se encarguen da dirección efectiva da sociedade financeira mixta de carteira, cando a empresa de servizos de investimento vaia ser dependente daquela como integrante dun conglomerado financeiro.

f) A existencia de graves conflitos de interese entre os cargos, responsabilidades ou funcións exercidos polos membros do consello de administración da empresa de servizos de investimento e outros cargos, responsabilidades ou funcións que exerzan de forma simultánea.

2. Serán requisitos para que unha entidade obteña a súa autorización como empresa de servizos de investimento os seguintes:

a) Que teña por obxecto social exclusivo a realización das actividades que sexan propias das empresas de servizos de investimento, segundo esta lei.

b) Que revista a forma de sociedade anónima, constituída por tempo indefinido, e que as accións integrantes do seu capital social teñan carácter nominativo. Regulamentariamente, poderá preverse que a empresa de servizos de investimento revista outra forma de sociedade cando se trate de empresas de asesoramento financeiro que sexan persoas xurídicas.

c) Que, cando se trate dunha entidade de nova creación, se constituía polo procedemento de fundación simultánea e que os seus fundadores non reserven para si vantaxes ou remuneracións especiais de ningunha clase.

d) A existencia dun capital social mínimo totalmente desembolsado en efectivo e dos recursos propios mínimos que regulamentariamente se determinen en función dos servizos e actividades que se presten e do volume previsto da súa actividade.

Cando se trate de empresas de servizos de investimento que unicamente estean autorizadas a prestar o servizo de asesoramento en materia de investimento ou a recibir e transmitir ordes de investidores sen manter fondos ou valores mobiliarios que pertencen a clientes, e que por esta razón nunca poidan acharse en situación debedora respecto dos ditos clientes, deberán subscribir un capital social mínimo ou un seguro de responsabilidade profesional, ou ben unha combinación de ambos, de conformidade co que se estableza regulamentariamente.

e) Que conte con, polo menos, tres administradores ou, de ser o caso, que o consello de administración estea formado por non menos de tres membros. Regulamentariamente, poderase exixir un número maior de administradores, en función dos servizos de investimento e auxiliares que a entidade vaia prestar. No caso das empresas de asesoramento financeiro que sexan persoas xurídicas, a entidade poderá designar un administrador único.

f) Que todos os administradores ou, de ser o caso, os membros do seu consello de administración, incluídas as persoas físicas que representen a persoas xurídicas nos consellos e os da súa enti-

dade dominante, cando exista, así como os que teñan cargos de dirección na entidade, ou na entidade dominante, de existir, teñan unha recoñecida honorabilidade empresarial ou profesional.

Para os efectos do disposto neste artigo considerase que teñen cargos de dirección os directores xerais e os que desenvolvan na entidade funcións de alta dirección baixo a dependencia directa do seu órgano de administración ou de comisións executivas ou conselleiros delegados.

Concorre honorabilidade empresarial e profesional naqueles que viñesen observando unha traxectoria persoal de respecto ás leis mercantís ou outras que regulen a actividade económica e a vida dos negocios así como ás boas prácticas comerciais e financeiras. En todo caso, entenderase que carecen de tal honorabilidade os que en España ou no estranxeiro teñan antecedentes penais por delitos dolosos, estean inhabilitados para exercer cargos públicos ou de administración ou dirección de entidades financeiras, ou estean inhabilitados, conforme a Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, mentres non concluíse o período de inhabilitación fixado na sentenza de cualificación do concurso e os quebrados e concursados non rehabilitados en procedementos concursais anteriores á entrada en vigor da referida lei.

Igualmente, exixiráselles honorabilidade empresarial e profesional aos membros do consello de administración e ás persoas que se encarguen da dirección efectiva da sociedade financeira mixta de carteira cando a empresa de servizos de investimento vaia ser dependente daquela como integrante dun conglomerado financeiro.

g) Que a maioría dos administradores ou, de ser o caso, dos membros do seu consello de administración, e en todo caso tres deles, así como todos os que teñan cargos de dirección, contén con coñecementos e experiencia adecuados en materias relacionadas co mercado de valores. Tales coñecementos e experiencia seranlles exhibibles en todo caso a todos os conselleiros executivos e á maioría dos membros daquelas comisións delegadas do consello de administración ou órganos similares que teñan delegadas funcións executivas.

h) Que contén cos procedementos, medidas e medios necesarios para cumprir os requisitos de organización previstos nos números 1 e 2 do artigo 70 ter desta lei.

i) Que conte coa existencia dun regulamento interno de conduta, axustado ás previsións desta lei, así como con mecanismos de control e de seguranza no ámbito informático e de procedementos de control interno adecuados, incluído, en particular, un réxime de operacións persoais dos conselleiros, directivos, empregados e apoderados da empresa.

j) Que se adhira ao fondo de garantía de investimentos previsto no título VI desta lei, cando a regulación específica deste así o requira. Este requisito non resultará exixible para as empresas de servizos de investimento previstas na alínea d) do artigo 64.1 desta lei.

k) Que presentase un plan de negocios que acredite razoablemente que o proxecto de empresa de servizos de investimento é viable no futuro.

l) Que presentase documentación adecuada sobre as condicións e os servizos, funcións ou actividades que vaian ser subcontratadas ou externalizadas, de forma que poida verificarse que este feito non desnaturaliza ou deixa sen contido a autorización solicitada.

No desenvolvemento regulamentario dos requisitos previstos neste número deberase ter en conta a clase de empresa de servizos de investimento de que se trate e o tipo de actividades que realice, en especial, en relación co establecemento do capital social mínimo e dos recursos propios mínimos, previstos na alínea d) anterior.

Cando a sociedade reitora do mercado secundario oficial solicite a autorización e as persoas que xestionen o sistema multilateral de negociación sexan as mesmas que as que xestionan o dito mercado, presumirase que esas persoas cumpren os requisitos establecidos nas alíneas f) e g) anteriores.

3. Ademais, cando a solicitude de autorización se refira á prestación do servizo de xestión dun sistema multilateral de negociación, a empresa de servizos de investimento, a sociedade reitora, ou de ser o caso a entidade constituída para o efecto por unha ou varias sociedades reitoras, deberán someter á aprobación da Comisión Nacional do Mercado de Valores un regulamento de funcionamento que, sen prexuízo das demais especificacións establecidas no artigo 120, deberá:

a) Establecer normas claras e transparentes que regulen o acceso ao sistema multilateral de negociación de acordo coas condicións establecidas no artigo 37.2 e que fixen os criterios para determinar os instrumentos financeiros que poidan negociarse no sistema.

b) Establecer normas e procedementos que regulen a negociación nestes sistemas de maneira xusta e ordenada, establecendo criterios obxectivos que permitan unha execución eficaz das ordes.

4. As empresas de asesoramento financeiro que sexan persoas físicas deberán cumprir os seguintes requisitos para obter a correspondente autorización:

a) ter adecuada honorabilidade empresarial ou profesional, de conformidade co establecido na alínea f) do número 1 anterior;

b) contar con coñecementos e experiencia adecuados no ámbito do mercado de valores;

c) cumprir cos requisitos financeiros que se establezan regulamentariamente;

d) cumprir cos requisitos establecidos nas alíneas h) e i) do número 2 anterior, nos termos que se establezan regulamentariamente.»

Trinta e oito. O artigo 68 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 68. *Modificacións estatutarias, alteración dos servizos de investimento e dos servizos auxiliares e cambios nos cargos de administración e dirección.*

1. As modificacións dos estatutos sociais das empresas de servizos de investimento suxeitaranse ao procedemento de autorización de novas entidades, ben que a solicitude de autorización deberá resolverse, notificándoselles aos interesados, dentro dos dous meses a partir da súa presentación. Cando a solicitude non sexa resolta neste prazo, entenderase estimada. Todas elas deberán ser obxecto de inscrición no Rexistro Mercantil e no da Comisión Nacional do Mercado de Valores, nos prazos e cos requisitos que regulamentariamente se determinen.

Non requirirán autorización previa, aínda que deberán ser comunicadas posteriormente á Comisión Nacional do Mercado de Valores para a súa

constancia no rexistro correspondente, as modificacións dos estatutos sociais que teñan por obxecto:

a) Cambio de domicilio dentro do territorio nacional así como o cambio de denominación da empresa de servizos de investimento.

b) Incorporación aos estatutos das empresas de servizos de investimento de preceptos legais ou regulamentarios de carácter imperativo ou prohibitivo, ou cumprimento de resolucións xudiciais ou administrativas.

c) As ampliacións de capital con cargo a reservas das empresas de servizos de investimento.

d) Aqueloutras modificacións para as cales a Comisión Nacional do Mercado de Valores, en contestación en consulta previa ou mediante resolución de carácter xeral, considerase innecesario, pola súa escasa relevancia, o trámite de autorización.

2. Toda alteración dos específicos servizos de investimento e servizos auxiliares inicialmente autorizados requirirá autorización previa outorgada conforme o procedemento de autorización de novas entidades, precedendo informe da Comisión Nacional do Mercado de Valores, e inscribirse nos rexistros desta comisión, na forma que regulamentariamente se determine. Poderase denegar a autorización se a entidade non cumpre o previsto nos artigos 67 e 70 e 70 ter, e, en especial, se considera insuficientes a organización administrativa e contable da entidade, os seus medios humanos e técnicos ou os seus procedementos de control interno.

Se, como consecuencia da alteración autorizada, a empresa de servizos de investimento restrinxe o ámbito das súas actividades, procederase, de ser o caso, a liquidar as operacións pendentes ou a traspasar os valores, instrumentos e efectivo que lle tivesen confiado os seus clientes. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá acordar as medidas cautelares oportunas, incluída a intervención da liquidación das operacións pendentes.

3. O nomeamento de novos cargos de administración ou dirección das empresas de servizos de investimento e, de ser o caso, das súas entidades dominantes, deberá ser obxecto de comunicación previa á Comisión Nacional do Mercado de Valores, na forma e nos prazos que regulamentariamente se determinen. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderase opor aos ditos nomeamentos, de forma motivada, no prazo de tres meses desde a recepción da comunicación, se considera que as devanditas persoas non gozan de honorabilidade ou experiencia suficiente, de conformidade co disposto no artigo 67.2.f) e g), ou cando existan motivos obxectivos e demostrables para crer que os cambios propostos poidan pór en perigo a xestión adecuada e prudente da entidade ou do grupo a que pertenza.

No caso de novos cargos de administración ou dirección da entidade dominante da empresa de servizos de investimento que estean suxeitos a autorización doutros organismos supervisores bastará coa simple comunicación á Comisión Nacional do Mercado de Valores dos novos cargos.»

Trinta e nove. Os números 2, 6, 7, 8 e 10 do artigo 69 quedan redactados do seguinte modo:

«2. O disposto neste título para as empresas de servizos de investimento entenderase sen prexuízo da aplicación das normas sobre ofertas públicas de adquisición e información sobre participacións significativas contidas nesta lei e das regras especiais establecidas na disposición adicional decimo sétima

e nos artigos 31 e 44 bis desta lei así como nas súas normas de desenvolvemento.»

«6. A Comisión Nacional do Mercado de Valores disporá dun prazo máximo de tres meses, contado desde a data en que fose informada, para, de ser o caso, oporse á adquisición do adquirente, segundo o previsto no artigo 67.1, alínea b) desta lei. De a Comisión non se pronunciar no dito prazo entenderase que acepta a pretensión. Cando non exista oposición da Comisión Nacional do Mercado de Valores, esta poderá fixar un prazo máximo distinto do solicitado para efectuar a adquisición.

Non será necesaria a sinalada falta de oposición da Comisión Nacional do Mercado de Valores naqueles aumentos ou diminucións de participacións indirectas que resulten de cambios no accionariado da entidade financeira dominante da empresa de servizos de investimento, se tales cambios foron autorizados por outro organismo supervisor español ou doutro Estado membro da Unión Europea.»

«7. No suposto de que, como consecuencia da adquisición, a empresa de servizos de investimento for quedar baixo algunha das modalidades de control previstas no número 4 do artigo 66, a Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá consultar coa autoridade supervisora competente.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá suspender a súa decisión ou limitar os seus efectos cando, en virtude da adquisición, a empresa de servizos de investimento vaia quedar controlada por unha empresa autorizada nun Estado non comunitario e se dean as circunstancias previstas no número 5 do artigo 66.»

«8. Cando se efectúe unha adquisición das reguladas nos números anteriores sen ter informado previamente á Comisión Nacional do Mercado de Valores; téndoa informado, pero sen que transcorresen aínda os tres meses previstos neste artigo; ou coa oposición expresa da Comisión, produciranse os seguintes efectos:

a) En todo caso, e de forma automática, non se poderán exercer os dereitos políticos correspondentes ás participacións adquiridas irregularmente ata que a Comisión Nacional do Mercado de Valores, unha vez recibida e avaliada a información necesaria sobre os adquirentes, os xulgue idóneos. Se, non obstante, chegaren a exercerse, os correspondentes votos serán nulos e os acordos serán impugnables en vía xudicial, segundo o previsto na Lei de sociedades anónimas, estando lexitimada para o efecto a Comisión Nacional do Mercado de Valores.

b) Poderase acordar a suspensión de actividades prevista no artigo 75.

c) Se for preciso, acordarase a intervención da empresa ou a substitución dos seus administradores, segundo o previsto no título VIII.

Ademais, poderanse impor as sancións previstas no título VIII desta lei.»

«10. As empresas de servizos de investimento non inscribirán no seu libro rexistro de accións as transmisións de accións que necesiten autorización, conforme esta lei, ata que non se xustifique a autorización da Comisión Nacional do Mercado de Valores. Así mesmo, informarán a Comisión Nacional do Mercado de Valores, en canto teñan coñecemento diso, das adquisicións ou cesións de participacións no seu capital que traspasen algún dos niveis sinalados nos números anteriores deste artigo.»

Corenta. Engádese un artigo 69 bis, co seguinte teor literal:

«Artigo 69 bis. *Comunicación de estrutura accionarial.*

As empresas de servizos de investimento deberán informar a Comisión Nacional do Mercado de Valores, na forma e coa periodicidade que regulamentariamente se estableza, sobre a composición do seu accionariado ou sobre as alteracións que se produzan nel. Tal información comprenderá necesariamente a relativa á participación doutras entidades financeiras no seu capital, calquera que for a súa contía. Regulamentariamente establecerase en qué casos a información subministrada terá carácter público.

Ademais, cando menos unha vez ao ano, as empresas de servizos de investimento deberán informar a Comisión Nacional do Mercado de Valores da identidade dos accionistas que posúan participacións significativas, indicando o volume de tales participacións.»

Corenta e un. O artigo 70 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 70. *Requisitos financeiros.*

1. Son obrigas das empresas de servizos de investimento as seguintes:

a) Os grupos consolidables de empresas de servizos de investimento, así como as empresas de servizos de investimento non integradas nun grupo consolidable, deberán manter en todo momento un volume de recursos propios proporcionado ao da súa actividade, ao dos riscos asumidos e, de ser o caso, ao dos gastos de estrutura. En particular, disporán de recursos propios iguais ou superiores á suma das seguintes exixencias de recursos propios mínimos:

1.º Respecto de todas as súas actividades, con excepción da carteira de negociación e dos activos ilíquidos cando se deduzan dos recursos propios, as exixencias de recursos propios para o risco de crédito e o risco de dilución.

2.º Respecto das súas actividades de carteira de negociación, as exixencias de recursos propios para o risco de posición, o risco de liquidación e o risco de contraparte e, na medida en que se autorice, para os grandes riscos que superen os límites establecidos regulamentariamente.

3.º Respecto de todas as súas actividades, as exixencias de recursos propios para o risco de tipo de cambio e o risco sobre materias primas.

4.º Respecto de todas as súas actividades, as exixencias de recursos propios para o risco operacional.

5.º Non serán de aplicación os requisitos financeiros contidos nesta alínea ás empresas de servizos de investimento que unicamente estean autorizadas a prestar o servizo de asesoramento en materia de investimento sen manteren fondos ou valores mobiliarios que pertencen a clientes, e que por esta razón nunca poidan acharse en situación debedora respecto dos ditos clientes.

6.º Do mesmo modo, non serán de aplicación os requisitos financeiros contidos nesta alínea ás empresas de servizos de investimento que estean unicamente autorizadas a recibir e transmitir ordes de investidores sen manteren fondos ou valores mobiliarios que pertencen a clientes, e que por esta razón nunca poidan acharse en situación debedora respecto dos ditos clientes. Os requisitos financeiros

exixibles a este tipo de empresas de servizos de investimento, presten ou non adicionalmente o servizo de asesoramento financeiro, serán determinados regulamentariamente.

Os cálculos a fin de verificar o cumprimento polas empresas de servizos de investimento das obrigas establecidas nesta alínea a) levaranse a cabo, cando menos, semestralmente, facendo coincidir as datas de referencia da información coas de final do semestre natural.

As empresas de servizos de investimento comunicaranlle á Comisión Nacional do Mercado de Valores, na forma e co contido que esta determine, os resultados e todos os elementos de cálculo necesarios.

b) As empresas de servizos de investimento deberán manter os volumes mínimos de investimento en determinadas categorías de activos líquidos e de baixo risco que, co fin de salvagardar a súa liquidez, regulamentariamente se establezan.

c) O financiamento das empresas de servizos de investimento, cando revista formas distintas da participación no seu capital, deberase axustar ás limitacións que regulamentariamente se establezan.

2. Regulamentariamente determinaranse os métodos de cálculo das exixencias previstas na alínea a) do número anterior, as ponderacións dos diferentes riscos, as técnicas admisibles de redución do risco de crédito e as posibles recargas de calquera destas exixencias en función do perfil de risco da entidade ou grupo. A utilización para eses fins de cualificacións externas de crédito requirirá que a empresa que as efectúe fose recoñecida para tal efecto pola Comisión Nacional do Mercado de Valores, de acordo cos criterios que estableza para iso valorando, en todo caso, a obxectividade, independencia, transparencia e continua revisión da metodoloxía aplicada, así como a credibilidade e aceptación no mercado das cualificacións de crédito realizadas pola devandita empresa. Será exixible a autorización da Comisión Nacional do Mercado de Valores, nas condicións que esta determine, para utilizar as cualificacións internas de crédito ou métodos internos de medición do risco operacional e do risco de mercado desenvolvidos polas propias entidades.

3. Os grupos consolidables de empresas de servizos de investimento, así como as empresas de servizos de investimento non integradas nun grupo consolidable, disporán especificamente de estratexias e procedementos sólidos, eficaces e exhaustivos a fin de avaliar e manter de forma permanente os importes, os tipos e a distribución do capital interno que consideren adecuados para cubrir a natureza e o nivel dos riscos aos cales estean ou poidan estar expostos. Tales estratexias e procedementos serán periodicamente obxecto de exame interno a fin de garantir que sigan sendo exhaustivos e proporcionais á índole, escala e complexidade das actividades da entidade interesada.»

Corenta e dous. Engádese un artigo 70 bis, co seguinte teor literal:

«Artigo 70 bis. *Información sobre solvencia.*

1. Os grupos consolidables de empresas de servizos de investimento, así como as empresas de servizos de investimento non integradas nun destes grupos consolidables, deberán facer pública, en canto sexa posible e cando menos con periodicidade anual, debidamente integrada nun só documento denominado «Información sobre solvencia»,

información concreta sobre aqueles datos da súa situación financeira e actividade nos que o mercado e outras partes interesadas poidan ter interese de cara a avaliar os riscos a que se enfrontan, a súa estratexia de mercado, o seu control de riscos, a súa organización interna e a súa situación de cara ao cumprimento das exixencias mínimas de recursos propios previstas nesta lei.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores determinará a información mínima que deberá ser obxecto de publicación conforme o parágrafo anterior. En todo caso, as entidades poderán omitir as informacións que non teñan importancia relativa e, coa oportuna advertencia, os datos que consideren reservados ou confidenciais; tamén poderán determinar o medio, o lugar e o modo de divulgación do citado documento.

Para eses mesmos efectos, os grupos e entidades adoptarán unha política formal para o cumprimento dos devanditos requisitos de divulgación e para a verificación da suficiencia e exactitude dos datos divulgados e da frecuencia da súa divulgación, e disporán de procedementos que lles permitan avaliar a adecuación da dita política.

2. Esas mesmas obrigas de divulgación serán exixibles, de forma individual ou subconsolidada, ás empresas de servizos de investimento, españolas ou constituídas noutro Estado membro da Unión Europea, que sexan filiais de empresas de servizos de investimento españolas, nos casos en que a Comisión Nacional do Mercado de Valores así o considere en atención á súa actividade ou importancia relativa dentro do grupo. No caso de que a filial estea constituída noutro Estado membro da Unión Europea, a Comisión Nacional do Mercado de Valores remitirá a correspondente resolución á entidade española dominante, que estará obrigada a adoptar as medidas necesarias para lle dar cumprimento efectivo.

3. Exceptúanse desta obriga os grupos ou empresas de servizos de investimento individuais controlados por outras empresas de servizos de investimento ou sociedades financeiras de carteira autorizadas ou constituídas noutro Estado membro da Unión Europea, salvo cando entre elas se encontre unha empresa de servizos de investimento importante, sexa de acordo co criterio que a autoridade responsable de supervisión consolidada do grupo lle comunicase á Comisión Nacional do Mercado de Valores, sexa en criterio desta última en atención á súa actividade en España ou á súa importancia relativa dentro do grupo.

4. Salvo autorización da Comisión Nacional do Mercado de Valores, a divulgación, en cumprimento dos requirimentos mercantís ou do mercado de valores, dos datos a que se refire o número 1 deste artigo, non eximirá da súa inclusión no documento «Información sobre solvencia» na forma prevista polo devandito número.

5. Ás entidades obrigadas a divulgar a información a que se refire o número 1, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderalles exixir:

a) a verificación por auditores ou expertos independentes, ou por outros medios satisfactorios ao seu xuízo, das informacións que non estean cubertas pola auditoría de contas;

b) que divulguen unha ou varias de tales informacións, ben de maneira independente en calquera momento, ben con frecuencia superior á anual, e a que establezan prazos máximos para a divulgación;

c) que empreguen para a divulgación medios e lugares distintos dos estados financeiros.

6. O establecido neste artigo non será de aplicación ás empresas de servizos de investimento que unicamente estean autorizadas a prestar o servizo de asesoramento en materia de investimento ou a recibir e transmitir ordes de investidores sen manter fondos ou valores mobiliarios que pertencen a clientes, e que por esta razón nunca poidan acharse en situación debedora respecto dos ditos clientes.»

Corenta e tres. Engádesse un artigo 70 ter, co seguinte teor literal:

«70 ter. Requisitos de organización interna.

1. As empresas de servizos de investimento e as restantes entidades que, de conformidade co disposto neste título, presten servizos de investimento deberán definir e aplicar políticas e procedementos adecuados para garantir que a empresa, os seus directivos, o seu persoal e os seus axentes cumpran as obrigas que a normativa do mercado de valores lles impón.

Para tal efecto deberán contar:

a) No caso das empresas de servizos de investimento, cunha estrutura adecuada e proporcionada conforme o carácter, escala e complexidade das súas actividades e con liñas de responsabilidade ben definidas, transparentes e coherentes. E, no caso das restantes entidades que presten servizos de investimento, de conformidade co disposto neste título, cunha estrutura organizativa igualmente adecuada e proporcionada conforme o carácter, a escala e a complexidade dos servizos de investimento que presten.

b) A organización deberá contar cunha unidade que garanta o desenvolvemento da función de cumprimento normativo baixo o principio de independencia con respecto a aquelas áreas ou unidades que desenvolvan as actividades de prestación de servizos de investimento sobre as que xire o exercicio daquela función. Deberase asegurar a existencia de procedementos e controis para garantir que o persoal cumpre as decisións adoptadas e as funcións encomendadas.

A función de cumprimento normativo deberá controlar e avaliar regularmente a adecuación e eficacia dos procedementos establecidos para a detección de riscos, e as medidas adoptadas para facer fronte a posibles deficiencias, así como asistir e asesorar as persoas competentes responsables da realización dos servizos de investimento para o cumprimento das funcións.

c) Sistemas de información que aseguren que o seu persoal coñece as obrigas, riscos e responsabilidades derivadas da súa actuación e a normativa aplicable aos servizos de investimento que presten.

d) Medidas administrativas e de organización adecuadas para evitar que os posibles conflitos de interese regulados no artigo 70 quáter desta lei prexudiquen os seus clientes.

Así mesmo, deberán establecer medidas de control das operacións que realicen, con carácter persoal, os membros dos seus órganos de administración, empregados, axentes e demais persoas vinculadas á empresa, cando tales operacións poidan entrañar conflitos de interese ou vulnerar, en xeral, o establecido nesta lei.

e) Levar rexistros de todas as operacións sobre valores e instrumentos financeiros e servizos de investimento que presten de forma que se poida comprobar que cumpriron todas as obrigas que esta lei lles impón en relación cos seus clientes.

Os datos que se incluírán nos rexistros de operacións están establecidos no Regulamento 1287/2006

da Comisión, do 10 de agosto de 2006, polo que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, no relativo ás obrigas das empresas de investimento de levar un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de instrumentos financeiros, e termos definidos para efectos da devandita directiva. Os demais aspectos relativos á obriga de xestión do rexistro serán determinados regulamentariamente.

Así mesmo, deberán informar a Comisión Nacional do Mercado de Valores, na forma que regulamentariamente se determine, das operacións que efectúen, de conformidade co disposto no artigo 59 bis.

f) Adoptar as medidas adecuadas para protexer os instrumentos financeiros que lles confían os seus clientes e evitar a súa utilización indebida. En particular, non poderán utilizar por conta propia os instrumentos financeiros dos clientes, salvo cando estes manifesten o seu consentimento expreso. Así mesmo, deberán manter unha separación efectiva entre os valores e instrumentos financeiros da empresa e os de cada cliente. Os rexistros internos da entidade deberán permitir coñecer, en todo momento e sen demora, e especialmente en caso de insolvencia da empresa, a posición de valores e operacións en curso de cada cliente.

Iniciado o procedemento concursal dunha entidade depositaria de valores, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, sen prexuízo das competencias do Banco de España, poderá dispor, de forma inmediata, o traslado a outra entidade habilitada para desenvolver esta actividade dos valores depositados por conta dos seus clientes, mesmo se tales activos se encontran depositados en terceiras entidades a nome da entidade que preste o servizo de depósito. Para estes efectos, tanto o xuíz competente coma os órganos do procedemento concursal facilitarán o acceso da entidade á que lle vaian traspasar os valores á documentación e rexistros contables e informáticos necesarios para facer efectivo o traspaso. A existencia do procedemento concursal non impedirá que se faga chegar ao cliente titular dos valores o efectivo procedente do exercicio dos seus dereitos económicos ou da súa venda.

2. Así mesmo, as entidades que presten servizos de investimento deberán:

a) Dispor de procedementos administrativos e contables adecuados, de mecanismos de control interno e de técnicas eficaces de valoración dos riscos para a entidade.

A organización deberá contar cun órgano de verificación que desempeñe a función de auditoría interna baixo o principio de independencia con respecto a aquelas áreas ou unidades que desenvolvan as actividades de prestación de servizos de investimento sobre as que xire o exercicio daquela función.

A función de auditoría interna deberá elaborar e manter un plan de auditoría dirixido a examinar e avaliar a adecuación e eficacia dos sistemas, mecanismos de control interno e disposicións da empresa de servizos de investimento, formular recomendacións a partir dos traballos realizados en execución do dito plan e verificar o cumprimento das recomendacións.

b) Adoptar medidas adecuadas para garantir, en caso de incidencias, a continuidade e regularidade na prestación dos seus servizos. Deberán contar, especialmente, con mecanismos de control e salvagarda dos seus sistemas informáticos e con plans de continxencia ante danos ou catástrofes.

c) Adoptar as medidas adecuadas, en relación cos fondos que lles confían os seus clientes, para protexer os seus dereitos e evitar unha utilización indebida daqueles. As entidades non poderán utilizar por conta propia fondos dos seus clientes, salvo nos supostos excepcionais que poidan establecerse regulamentariamente e sempre con consentimento expreso do cliente. Os rexistros internos da entidade deberán permitir coñecer, en todo momento e sen demora, e especialmente en caso de insolvencia da empresa, a posición de fondos de cada cliente.

d) Adoptar as medidas necesarias para que o risco operacional non aumente de forma indebida cando lle confíen a un terceiro a realización de servizos de investimento ou o exercicio de funcións esenciais para a prestación dos servizos de investimento. Cando se deleguen en terceiros funcións de control interno, as entidades coidarán de que isto non diminúa a súa capacidade de control interno e garantirán o necesario acceso do supervisor competente á información. En ningún caso poderán delegar funcións en terceiros cando isto diminúa a capacidade de control interno ou a de supervisión do órgano supervisor competente. Corresponderalle á entidade comprobar que a persoa ou entidade en que pretenda delegar funcións cumpre os requisitos establecidos nesta lei e nas súas disposicións de desenvolvemento.

As entidades de crédito que presten servizos de investimento deberán respectar os requisitos de organización interna previstos neste número, coas especificacións que regulamentariamente se determinen, e corresponderanlle ao Banco de España as facultades de supervisión, inspección e sanción destes requisitos. As citadas entidades non lles resultará aplicable a prohibición de utilizar por conta propia os fondos dos seus clientes que se establece na alínea c) anterior.

3. Regulamentariamente establecerase o contido e os requisitos dos procedementos, rexistros e medidas sinaladas neste artigo. Tal desenvolvemento regulamentario poderá tomar en conta, en particular, a dimensión, a complexidade e a natureza dos servizos de investimento que preste cada entidade. Así mesmo, regulamentariamente estableceranse os requisitos de organización interna exixibles ás empresas de asesoramento financeiro que sexan persoas físicas.

4. En todo grupo de empresas de servizos de investimento, cada unha das entidades financeiras integradas deberá adoptar as medidas precisas para resolver adecuadamente os posibles conflitos de interese entre os clientes de distintas entidades do grupo.»

Corenta e catro. Engádesse un artigo 70 quáter, co seguinte teor literal:

«Artigo 70 quáter. *Conflitos de interese.*

1. De conformidade co disposto na alínea d), número 1, do artigo 70 ter, as empresas que presten servizos de investimento deberán organizarse e adoptar medidas para detectar posibles conflitos de interese entre os seus clientes e a propia empresa ou o seu grupo, incluídos os seus directivos, empregados, axentes ou persoas vinculadas con ela, directa ou indirectamente, por unha relación de control; ou entre os diferentes intereses de dous ou máis dos seus clientes, fronte a cada un dos cales a empresa manteña obrigas.

Para tales efectos, non se considerará suficiente que a empresa poida obter un beneficio, se non

existe tamén un posible prexuízo para un cliente; ou que un cliente poida obter unha ganancia ou evitar unha perda, se non existe a posibilidade de perda concomitante dun cliente.

Igualmente deberán aprobar, aplicar e manter unha política de xestión dos conflitos de interese que sexa eficaz e apropiada á súa organización, destinada a impedir que os conflitos de interese prexudiquen os intereses dos seus clientes.

2. Cando as medidas organizativas ou administrativas adoptadas para xestionar o conflito de interese non sexan suficientes para garantir, con razoable certeza, que se previrán os riscos de prexuízo para os intereses do cliente, a empresa de servizos de investimento deberalle revelar previamente a natureza e a orixe do conflito ao cliente antes de actuar por conta del.

3. Regulamentariamente estableceranse as regras para a identificación e rexistro dos conflitos de interese, e as medidas, requisitos organizativos e políticas que deban adoptarse para garantir a independencia do persoal que exerce actividades que impliquen risco de conflito de interese, así como a información que deba subministrarse aos clientes afectados ou ao público en xeral.»

Corenta e cinco. O artigo 71 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 71. *Actuación transfronteiriza das empresas de servizos de investimento españolas.*

1. As empresas de servizos de investimento españolas poderán prestar no territorio doutros Estados membros da Unión Europea os servizos de investimento, así como os servizos auxiliares para os que estean autorizadas, xa sexa a través do establecemento dunha sucursal, xa sexa mediante a libre prestación de servizos, nos termos establecidos nos dous seguintes números deste artigo.

2. Toda empresa de servizos de investimento española que desexe establecer unha sucursal no territorio doutro Estado membro deberallo notificar á Comisión Nacional do Mercado de Valores. Na notificación deberase indicar:

a) Os Estados membros no territorio dos cales se propón establecer unha sucursal.

b) Un programa de actividades en que se especifiquen, entre outros aspectos, os servizos de investimento, así como os servizos auxiliares que se propón levar a cabo e a estrutura organizativa da sucursal, ademais da indicación de se a sucursal prevé utilizar axentes vinculados.

c) O enderezo no Estado membro de acollida onde pode obterse documentación.

d) O nome dos directivos responsables da xestión da sucursal.

Salvo que teña razóns para dúbida da idoneidade da estrutura administrativa ou da situación financeira da entidade, tendo en conta as actividades que esta se propoña realizar, a Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá enviar toda a información remitida pola empresa de servizos de investimento española á autoridade competente do Estado membro de acollida no prazo de tres meses a partir da súa recepción, e informar debidamente disto á empresa de servizos de investimento.

Se a Comisión Nacional do Mercado de Valores acorda non remitir a información ao Estado membro de acollida por calquera das causas sinaladas no parágrafo anterior, deberallo comunicar á empresa de servizos de investimento no prazo de tres meses

desde a recepción da información, indicando as razóns da súa negativa.

En caso de modificación dalgún dos datos comunicados conforme o disposto nas alíneas a), b), c), e d) do parágrafo primeiro deste número, a empresa de servizos de investimento deberallo comunicar por escrito á Comisión Nacional do Mercado de Valores, como mínimo, un mes antes de facela efectiva. A Comisión Nacional do Mercado de Valores comunicarllo á autoridade competente do Estado membro de acollida.

Ademais, a Comisión Nacional do Mercado de Valores deberalle remitir á autoridade competente do Estado membro de acollida os datos sobre o fondo de garantía de investimentos a que a entidade estea adherida, así como calquera modificación que poida producirse ao respecto.

A sucursal poderase establecer e iniciar as súas actividades cando reciba a comunicación da autoridade competente do Estado membro de acollida ou, en ausencia desta, nun prazo de dous meses a partir da data da comunicación da Comisión Nacional do Mercado de Valores a aquela autoridade competente.

Cando a empresa de servizos de investimento española utilice un axente establecido noutro Estado membro da Unión Europea, este axente asimilarse a unha sucursal e estará suxeito ao réxime establecido neste artigo para as sucursais.

3. Toda empresa de servizos de investimento española que, en réxime de libre prestación de servizos, desexe prestar por primeira vez servizos no territorio doutro Estado membro da Unión Europea, ou desexe modificar a gama de servizos ou actividades prestados baixo este réxime, deberallo notificar á Comisión Nacional do Mercado de Valores. Na notificación deberase indicar:

a) O Estado membro en que teña previsto operar.

b) Un programa de actividades en que se especifiquen, entre outras cousas, os servizos de investimento, así como os servizos complementarios que se propón levar a cabo e a indicación de se se prevé utilizar axentes vinculados no territorio dos Estados membros en que pensa prestar servizos. Cando a empresa de servizos de investimento teña previsto utilizar axentes vinculados, a Comisión Nacional do Mercado de Valores comunicará, por petición da autoridade competente do Estado membro de acollida e nun prazo de tempo razoable, a identidade dos axentes vinculados que aquela teña intención de utilizar no devandito Estado membro.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores deberalle remitir toda a información sinalada no parágrafo primeiro deste número á autoridade competente do Estado membro de acollida no prazo dun mes a partir da súa recepción. A partir dese momento, a empresa de servizos de investimento poderá empezar a prestar os seus servizos no Estado membro de acollida. En caso de modificación dalgún dos datos sinalados no parágrafo primeiro deste, a empresa de investimento deberallo comunicar por escrito á Comisión Nacional do Mercado de Valores, cando menos, un mes antes de aplicar a modificación. A Comisión Nacional do Mercado de Valores comunicarllo á autoridade competente do Estado membro de acollida.

4. As empresas de servizos de investimento españolas que pretendan abrir unha sucursal, ou prestar servizos sen sucursal nun Estado que non sexa membro da Unión Europea, deberán obter previamente unha autorización da Comisión Nacional do Mercado de Valores, determinándose regula-

mentariamente os requisitos e o procedemento aplicables a este suposto.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores informará a Comisión Europea das dificultades xerais a que se enfronten as empresas de servizos de investimento á hora de se estableceren ou de prestaren servizos de investimento nun Estado non membro da Unión Europea.

5. Tamén quedará suxeita a autorización previa da Comisión Nacional do Mercado de Valores a creación por unha empresa de servizos de investimento española ou un grupo de empresas de servizos de investimento españolas dunha empresa de servizo de investimento estranxeira, ou a adquisición dunha participación nunha empresa xa existente, cando a dita empresa de servizo de investimento estranxeira vaia ser constituída ou se encontre domiciliada nun Estado que non sexa membro da Unión Europea. Regulamentariamente determinarase a información que deba incluírse na solicitude.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores, no prazo de tres meses contado desde a recepción de toda a información requirida, resolverá sobre a petición. Cando a solicitude non sexa resolta no prazo anteriormente previsto, poderase entender estimada.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá denegar a petición cando, atendendo á situación financeira da empresa de servizos de investimento ou á súa capacidade de xestión, considere que o proxecto pode perturbar o bo desenvolvemento das súas actividades en España; cando, vistas a localización e as características do proxecto, non se poida asegurar a efectiva supervisión do grupo, en base consolidada, pola Comisión Nacional do Mercado de Valores, ou cando a actividade da entidade dominada non quede suxeita a supervisión efectiva por ningunha autoridade supervisora nacional.»

Corenta e seis. Engádesse un artigo 71 bis, co seguinte teor literal:

«Artigo 71 bis. *Empresas de servizos de investimento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea.*

1. As empresas de servizos de investimento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea poderán realizar en España, ben mediante a apertura dunha sucursal, ben en réxime de libre prestación de servizos, servizos de investimento e servizos auxiliares. Será imprescindible que a autorización, os estatutos e o réxime xurídico da entidade a habiliten para exercer as actividades que pretende realizar. En calquera caso, os servizos auxiliares só se poderán prestar xunto cun servizo de investimento.

En ningún caso se poderá condicionar o establecemento de sucursais ou a libre prestación de servizos a que se refire o parágrafo anterior á obriga de obter unha autorización adicional, nin á de achegar un fondo de dotación, ou a calquera outra medida de efecto equivalente.

2. A apertura en España de sucursais de empresas de servizos de investimento autorizadas noutros Estados membros da Unión Europea non requirirá autorización previa. No entanto, aquela estará condicionada a que a Comisión Nacional do Mercado de Valores reciba unha comunicación da autoridade competente do Estado membro de orixe da empresa de servizos de investimento. Esta comunicación deberá conter a información indicada nas alíneas a),

b), c) e d) do parágrafo primeiro do número 2 do artigo 71.

Unha vez recibida a comunicación, a Comisión Nacional do Mercado de Valores procederá a notificar a súa recepción á entidade, que deberá inscribir a sucursal no Rexistro Mercantil e no rexistro correspondente da Comisión Nacional do Mercado de Valores e comunicarlle a aquela a data do inicio efectivo das súas actividades. Se a Comisión Nacional do Mercado de Valores non efectúa esta comunicación a sucursal poderase establecer, inscribíndose no Rexistro Mercantil e mais no da Comisión Nacional do Mercado de Valores, e iniciar as súas actividades no prazo de dous meses a partir da data da comunicación da autoridade competente do Estado de orixe.

Transcorrido un ano desde que se lle notificase á empresa de servizos de investimento a recepción da comunicación efectuada pola súa autoridade supervisora sen que se se inscribise a sucursal no correspondente rexistro da Comisión Nacional do Mercado de Valores, o procedemento entenderase caducado.

En caso de peche, a sucursal deberalle comunicar á Comisión Nacional do Mercado de Valores esta situación con, polo menos, tres meses de antelación á data prevista para iso.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores asumirá a responsabilidade de asegurarse que os servizos prestados pola sucursal en territorio español cumpren as obrigas establecidas nos artigos 79 bis, 79 ter, 79 sexies, 59 bis e as obrigas establecidas no capítulo III do título XI e as medidas adoptadas de conformidade con eles. Por conseguinte, a Comisión Nacional do Mercado de Valores terá dereito a examinar as medidas adoptadas pola sucursal e a pedir as modificacións estritamente necesarias para garantir o cumprimento do disposto en tales artigos e nas medidas adoptadas de conformidade con eles, respecto dos servizos ou actividades prestados pola sucursal en territorio español.

Así mesmo, a Comisión Nacional do Mercado de Valores asumirá o control da obriga establecida na alínea e) do número 1 do artigo 70 ter en canto ao rexistro das operacións realizadas pola sucursal, sen prexuízo de que a autoridade competente do Estado de orixe teña un acceso directo a ese rexistro.

O disposto nos dous parágrafos anteriores resultará tamén de aplicación no caso de sucursais de entidades de crédito comunitarias autorizadas para prestar servizos de investimento en territorio español.

Sen prexuízo do sinalado nos dous parágrafos anteriores, a autoridade competente do Estado membro de orixe poderá, no exercicio das súas responsabilidades e tras informar a Comisión Nacional do Mercado de Valores, realizar inspeccións «in situ» desa sucursal.

Así mesmo, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá exixir, con fins estatísticos, que todas as empresas de servizos de investimento comunitarias que teñan sucursais en territorio español a informen periodicamente sobre as actividades desas sucursais.

Cando a empresa de servizos de investimento recorra a un axente establecido nun Estado membro da Unión Europea distinto ao Estado membro de orixe da empresa de servizos de investimento, o axente vinculado asimilarse á sucursal e estará suxeito ao disposto nesta lei para as sucursais.

3. A realización en España por primeira vez de actividades ou servizos de investimento, e servizos auxiliares, en réxime de libre prestación de servizos, por empresas de servizos de investimento autoriza-

das noutro Estado membro da Unión Europea, poderase iniciar unha vez que a Comisión Nacional do Mercado de Valores recibise unha comunicación da autoridade competente do Estado membro de orixe da entidade, nos termos indicados no número 3 do artigo 71.

Cando a empresa de investimento teña a intención de utilizar axentes vinculados, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá solicitar á autoridade competente do Estado de orixe a comunicación, nun prazo de tempo razoable, da identidade dos axentes vinculados que a entidade teña a intención de utilizar no territorio español. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá decidir facer pública esta información.»

Corenta e sete. Engádesse un artigo 71 ter, co seguinte teor literal:

«Artigo 71 ter. *Medidas coercitivas.*

1. Cando a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña motivos claros e demostrables para crer que unha empresa de servizos de investimento autorizada noutro Estado membro da Unión Europea que opera en España mediante sucursal ou en réxime de libre prestación de servizos infrinxe obrigas derivadas de disposicións nacionais adoptadas en virtude da Directiva 2004/39/CE, comunicarlle os feitos á autoridade competente do Estado membro de orixe.

No caso de que, a pesar das medidas adoptadas pola autoridade competente do Estado membro de orixe, a empresa de servizos de investimento persista nunha actuación claramente prexudicial para os intereses dos investidores en España ou para o funcionamento correcto dos mercados, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, tras informar a autoridade competente do Estado membro de orixe, adoptará todas as medidas pertinentes, incluída a posibilidade de impedir que as empresas de servizos de investimento infractoras efectúen novas operacións en territorio español. A Comisión Nacional do Mercado de Valores informará a Comisión Europea sen demora acerca destas medidas.

2. Non obstante o disposto no número anterior, cando a Comisión Nacional do Mercado de Valores comprobe que a sucursal en España dunha empresa de servizos de investimento comunitaria non cumpre as obrigas establecidas nos artigos 79 bis, 79 ter, 79 sexies, 59 bis e no capítulo III do título XI desta lei e nas súas disposicións de desenvolvemento, exixiralle á empresa de servizos de investimento que poña fin á súa situación irregular.

Se a empresa de servizos de investimento non adopta as medidas oportunas, a Comisión Nacional do Mercado de Valores tomará todas as medidas necesarias para lle pór fin a esta situación, e deberá informar as autoridades competentes do Estado membro de orixe da natureza das medidas adoptadas.

Se, a pesar das medidas adoptadas pola Comisión Nacional do Mercado de Valores, a empresa continúa infrinxindo as disposicións contidas nesta lei e nas súas normas de desenvolvemento, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, tras informar as autoridades competentes do Estado membro de orixe, poderá sancionar e, de ser o caso, prohibirle a realización de novas operacións en territorio español. A Comisión Nacional do Mercado de Valores informará a Comisión Europea sen demora acerca destas medidas.

3. Toda medida adoptada en aplicación do disposto neste artigo que implique sancións ou restri-

cións das actividades dunha empresa de investimento deberá ser debidamente motivada e comunicada á empresa de servizos de investimento afectada.

4. O disposto neste artigo resultará tamén de aplicación no caso de entidades de crédito comunitarias autorizadas para prestar servizos de investimento en territorio español, ben en réxime de libre prestación de servizos, ben en réxime de liberdade de establecemento.»

Corenta e oito. Engádese un artigo 71 quáter, co seguinte teor literal:

«Artigo 71 quáter. *Empresas de servizos de investimento non comunitarias.*

Ás empresas de servizos de investimento non comunitarias que pretendan abrir en España unha sucursal seralles de aplicación o procedemento de autorización previa previsto no capítulo II deste título V coas adaptacións que regulamentariamente se establezan. Se pretenden prestar servizos sen sucursal, deberán ser autorizadas na forma e condicións que regulamentariamente se fixen. En ambos os casos, a autorización poderá ser denegada, ou condicionada, por motivos prudenciais, por non se lles dar un trato equivalente ás entidades españolas no seu país de orixe, ou por non quedar asegurado o cumprimento das regras de ordenación e disciplina dos mercados de valores españois.

As empresas de servizos de investimento non comunitarias que operen en España estarán suxeitas a esta lei e ás súas normas de desenvolvemento.»

Corenta e nove. A alínea f) do artigo 73 queda redactada do seguinte modo e engádese unha alínea ll):

«f) En caso de incumprimento grave e sistemático das obrigas previstas na alínea a) do número 1 do artigo 70 e nas alíneas e) e f) do número 1 e c) do número 2 do artigo 70 ter desta lei.»

«ll) Cando se dea o suposto previsto no artigo 69.11.b).»

Cincuenta. Engádese un capítulo I ao título VII, co seguinte teor literal:

«CAPÍTULO I

Normas de conduta aplicables aos que presten servizos de investimento

Artigo 78. *Suxeitos obrigados.*

1. Os que presten servizos de investimento deberán respectar:

- a) As normas de conduta contidas neste capítulo.
- b) Os códigos de conduta que, en desenvolvemento das normas a que se refire a alínea a) anterior, aprobe o Goberno ou, con habilitación expresa deste, o ministro de Economía e Facenda, por proposta da Comisión Nacional do Mercado de Valores.
- c) As contidas nos seus propios regulamentos internos de conduta.

2. O ministro de Economía e Facenda e, coa súa habilitación expresa, a Comisión Nacional do Mercado de Valores establecerá o contido mínimo dos regulamentos internos de conduta.

Artigo 78 bis. *Clases de clientes.*

1. Para os efectos do disposto neste título, as empresas de servizos de investimento clasificarán os seus clientes en profesionais e retallistas. Igual obriga será aplicable ás demais empresas que presten servizos de investimento respecto dos clientes aos cales lles presten ou ofrezan os devanditos servizos.

2. Terán a consideración de clientes profesionais aqueles aos que se lles presuma a experiencia, coñecementos e cualificación necesarios para tomar as súas propias decisións de investimento e valorar correctamente os seus riscos.

3. En particular, terán a consideración de cliente profesional:

a) As entidades financeiras e demais persoas xurídicas que, para poderen operar nos mercados financeiros, teñan que ser autorizadas ou reguladas por Estados, sexan ou non membros da Unión Europea.

Incluíranse entre elas as entidades de crédito, as empresas de servizos de investimento, as compañías de seguros, as institucións de investimento colectivo e as súas sociedades xestoras, os fondos de pensións e as súas sociedades xestoras, os fondos de titulización e as súas sociedades xestoras, os que operen habitualmente con materias primas e con derivados de materias primas, así como operadores que contraten en nome propio e outros investidores institucionais.

b) Os Estados e administracións rexionais, os organismos públicos que xestionen a débeda pública, os bancos centrais e organismos internacionais e supranacionais, como o Banco Mundial, o Fondo Monetario Internacional, o Banco Central Europeo, o Banco Europeo de Investimentos e outros de natureza similar.

c) Os empresarios que individualmente reúnan, cando menos, dúas das seguintes condicións:

- 1.º que o total das partidas do activo sexa igual ou superior a 20 millóns de euros;
- 2.º que o importe da súa cifra anual de negocios sexa igual ou superior a 40 millóns de euros;
- 3.º que os seus recursos propios sexan iguais ou superiores a 2 millóns de euros.

d) Os investidores institucionais que, non incluídos na alínea a), teñan como actividade habitual investir en valores ou outros instrumentos financeiros.

Quedarán incluídas neste número, en particular, as entidades de capital risco e as súas sociedades xestoras.

As entidades sinaladas nos números anteriores consideraranse clientes profesionais sen prexuízo de que poidan solicitar un trato non profesional e de que as empresas de servizos de investimento poidan acordar concederlles un nivel de protección máis amplo.

e) Os demais clientes que o soliciten con carácter previo, e renuncien de forma expresa ao seu tratamento como clientes retallistas.

A admisión da solicitude e da renuncia quedará condicionada a que a empresa que preste o servizo de investimento efectúe a adecuada avaliación da experiencia e coñecementos do cliente en relación coas operacións e servizos que solicite, e se asegure de que pode tomar as súas propias decisións de investimento e comprende os seus riscos. Ao levar a cabo a citada avaliación, a empresa deberá compro-

bar que se cumpren, cando menos, dous dos seguintes requisitos:

1.º que o cliente realizou operacións de volume significativo no mercado de valores, cunha frecuencia media de máis de dez por trimestre durante os catro trimestres anteriores;

2.º que o valor do efectivo e valores depositados sexa superior a 500.000 euros;

3.º que o cliente ocupe, ou ocupase durante polo menos un ano, un cargo profesional no sector financeiro que requira coñecementos sobre as operacións ou servizos previstos.

O Goberno e, coa súa habilitación expresa, o ministro de Economía e Facenda ou a Comisión Nacional do Mercado de Valores, poderán determinar a forma de cálculo das magnitudes sinaladas neste número e fixar requisitos para os procedementos que as entidades establezan para clasificar clientes.

4. Consideraranse clientes retallistas todos aqueles que non sexan profesionais.

Artigo 78 ter. Operacións con contrapartes elixibles.

1. Para os efectos do disposto neste artigo, terán a consideración de contrapartes elixibles as seguintes entidades: empresas de servizos de investimento, entidades de crédito, entidades aseguradoras, institucións de investimento colectivo e as súas sociedades xestoras, fondos de pensións e as súas sociedades xestoras, outras entidades financeiras autorizadas ou reguladas pola lexislación comunitaria ou polo dereito nacional dun Estado membro, empresas sinaladas nas alíneas d) e e) do número 3 do artigo 62, gobernos nacionais e os seus servizos correspondentes, incluídos os que negocian débeda, bancos centrais e organismos supranacionais. Tamén terán esta consideración as entidades de países terceiros equivalentes e as comunidades autónomas.

Así mesmo, se se solicita, tamén se considerarán contrapartes elixibles as empresas que cumpran os requisitos que se establecen na alínea e) do número 3 do artigo 78 bis, caso en que só será recoñecida como contraparte elixible no relativo aos servizos ou operacións para os cales poida ser tratada como cliente profesional. Entenderase incluídas as empresas de países terceiros que estean suxeitas a requisitos e condicións equivalentes.

2. As empresas que presten servizos de investimento autorizadas para executar ordes por conta de terceiros, negociar por conta propia ou recibir e transmitir ordes poderán realizar estas operacións, ou os servizos auxiliares directamente relacionados con elas, coas entidades sinaladas no número anterior sen cumprir as obrigas establecidas nos artigos 79 bis, 79 ter e 79 sexies, sempre que tales entidades sexan informadas previamente diso e que non soliciten expresamente que se lles apliquen.

No caso das entidades sinaladas no parágrafo primeiro do número anterior, a clasificación como contraparte elixible entenderase sen prexuízo do dereito destas entidades a solicitar, ben de forma xeral ou ben para cada operación, o trato como cliente, caso en que a súa relación coa empresa de servizos de investimento quedará suxeita ao disposto nos artigos 79 bis, 79 ter e 79 sexies desta lei.

Así mesmo, no caso das empresas sinaladas no parágrafo segundo do número anterior deberase obter a confirmación expresa de que a empresa accede a ser tratada como unha contraparte elixible, de forma xeral ou para cada operación.

Cando a operación se realice cunha empresa domiciliada noutro Estado membro da Unión Europea, deberase respectar o estatus da empresa que determine a lexislación do dito Estado.

Artigo 79. Obriga de dilixencia e transparencia.

As entidades que presten servizos de investimento deberán comportarse con dilixencia e transparencia en interese dos seus clientes, coidando de tales intereses coma se foren propios, e, en particular, observando as normas establecidas neste capítulo e nas súas disposicións regulamentarias de desenvolvemento.

En concreto, non se considerará que as empresas de servizos de investimento actúan con dilixencia e transparencia e en interese dos seus clientes se, en relación coa provisión dun servizo de investimento ou auxiliar, pagan ou perciben algún honorario ou comisión, ou ofrecen ou reciben algún beneficio non monetario que non se axuste ao establecido nas disposicións que desenvolvan esta lei.

Artigo 79 bis. Obrigas de información.

1. As entidades que presten servizos de investimento deberán manter, en todo momento, adecuadamente informados os seus clientes.

2. Toda información dirixida aos clientes, incluída a de carácter publicitario, deberá ser imparcial, clara e non enganosa. As comunicacións publicitarias deberán ser identificables con claridade como tales.

3. Aos clientes, incluídos os clientes potenciais, proporcionaráselles, de maneira comprensible, información adecuada sobre a entidade e os servizos que presta; sobre os instrumentos financeiros e as estratexias de investimento; sobre os centros de execución de ordes e sobre os gastos e custos asociados de modo que lles permita comprender a natureza e os riscos do servizo de investimento e do tipo específico de instrumento financeiro que se ofrece, podendo, por tanto, tomar decisións sobre os investimentos con coñecemento de causa. Para tales efectos considerase cliente potencial aquela persoa que tivese un contacto directo coa entidade para a prestación dun servizo de investimento, por iniciativa de calquera das partes.

A información a que se refire o parágrafo anterior poderá ser facilitada nun formato normalizado.

A información referente aos instrumentos financeiros e ás estratexias de investimento deberá incluír orientacións e advertencias apropiadas sobre os riscos asociados a tales instrumentos ou estratexias.

4. O cliente deberá recibir da entidade informes adecuados sobre o servizo prestado. Cando proceda, tales informes incluírán os custos das operacións e servizos realizados por conta do cliente.

5. As entidades que presten servizos de investimento deberase asegurar en todo momento de que dispoñen de toda a información necesaria sobre os seus clientes, conforme o que establecen os números seguintes.

6. Cando se preste o servizo de asesoramento en materia de investimentos ou de xestión de carteiros, a entidade obterá a información necesaria sobre os coñecementos e experiencia do cliente, incluídos, de ser o caso, os clientes potenciais, no ámbito de investimento correspondente ao tipo de produto ou de servizo concreto de que se trate; sobre a situación financeira e os obxectivos de investimento daquel, coa finalidade de que a entidade poida recomendarlle os servizos de investimento e instrumentos financeiros que máis lle conveñan. Cando a

entidade non obteña esta información, non recomendará servizos de investimento ou instrumentos financeiros ao cliente ou posible cliente. No caso de clientes profesionais, a entidade non terá que obter información sobre os coñecementos e experiencia do cliente.

7. Cando se presten servizos distintos dos previstos no número anterior, a empresa de servizos de investimento deberalle solicitar ao cliente, incluídos, de ser o caso, os clientes potenciais, que facilite información sobre os seus coñecementos e experiencia no ámbito de investimento correspondente ao tipo concreto de produto ou servizo ofrecido ou solicitado, coa finalidade de que a entidade poida avaliar se o servizo ou produto de investimento é adecuado para o cliente.

Cando, con base nesa información, a entidade considere que o produto ou o servizo de investimento non sexa adecuado para o cliente, advertirallo. Así mesmo, cando o cliente non proporcione a información indicada neste número ou esta sexa insuficiente, a entidade advertirao de que esa decisión lle impide determinar se o servizo de investimento ou produto previsto é adecuado para el.

As advertencias previstas neste número poderanse realizar nun formato normalizado.

8. Cando a entidade preste o servizo de execución ou recepción e transmisión de ordes de clientes, con ou sen prestación de servizos auxiliares, non terá que seguir o procedemento descrito no número anterior sempre que se cumpran as seguintes condicións:

a) Que a orde se refira a accións admitidas a negociación nun mercado regulado ou nun mercado equivalente dun país terceiro; a instrumentos do mercado monetario; a obrigas ou outras formas de débeda titulizadas, salvo que incorporen un derivado implícito; a institucións de investimento colectivo harmonizadas a nivel europeo e a outros instrumentos financeiros non complexos. Consideraranse mercados equivalentes de países terceiros aqueles que cumpran uns requisitos equivalentes aos establecidos no título IV. A Comisión Europea publicará unha lista dos mercados que deban considerarse equivalentes que se actualizará periodicamente.

Terán a consideración de instrumentos financeiros non complexos, ademais dos indicados expresamente no parágrafo anterior, aqueles en que concorran as seguintes condicións:

i) que existan posibilidades frecuentes de venda, reembolso ou outro tipo de liquidación do dito instrumento financeiro a prezos publicamente dispoñibles para os membros no mercado e que sexan prezos de mercado ou prezos ofrecidos, ou validados, por sistemas de avaliación independentes do emisor;

ii) que non impliquen perdas reais ou potenciais para o cliente que excedan o custo de adquisición do instrumento;

iii) que exista á disposición do público información suficiente sobre as súas características. Esta información deberá ser comprensible de modo que lle permita a un cliente retailista medio emitir un xuízo fundado para decidir se realiza unha operación nese instrumento.

Non se considerarán instrumentos financeiros non complexos:

i) os valores que dean dereito a adquirir ou a vender outros valores negociables ou que dean lugar á súa liquidación en efectivo, determinada por referen-

cia a valores negociables, divisas, tipos de xuro ou rendementos, materias primas ou outros índices ou medidas;

ii) os instrumentos financeiros sinalados nos números 2 a 8 do artigo 2 desta lei;

b) que o servizo se preste por iniciativa do cliente;

c) que a entidade informase o cliente con claridade de que non está obrigada a avaliar a adecuación do instrumento ofrecido ou do servizo prestado e que, por tanto, o cliente non goza da protección establecida no número anterior. Esta advertencia poder ser realizada nun formato normalizado;

d) que a entidade cumpra o disposto na alínea d) do número 1 do artigo 70 e no artigo 70 ter.1.d).

Artigo 79 ter. *Rexistro de contratos.*

As entidades que presten servizos de investimento deberán crear un rexistro que inclúa o contrato ou contratos que teñan por obxecto o acordo entre a empresa e o cliente e nos que deberán concretarse os dereitos e as obrigas das partes e as demais condicións en que a empresa prestará o servizo ao cliente.

Será obrigatorio que consten por escrito os contratos subscritos con clientes retailistas. Para a prestación do servizo de asesoramento en materia de investimentos aos ditos clientes, bastará a constancia escrita ou que faga fe da recomendación personalizada.

Artigo 79 quáter. *Excepcións ás obrigas de información e de rexistro.*

O disposto nos dous artigos anteriores non será de aplicación cando se ofrezca un servizo de investimento como parte dun produto financeiro que xa estea suxeito a outras disposicións da lexislación comunitaria ou a estándares europeos comúns para entidades de crédito e para a actividade de crédito ao consumo, referentes á valoración de riscos dos clientes ou aos requisitos de información.

Artigo 79 quinquies. *Cumprimento das obrigas de información no caso de prestación de servizos por medio doutra empresa de servizos de investimento.*

Cando unha entidade preste servizos de investimento ou servizos auxiliares en nome dun cliente seguindo instrucións doutra empresa de servizos de investimento, poderase basear na información que sobre o cliente lle transmita esta última. Neste caso, a empresa que remita as instrucións será responsable de que a información sobre o cliente sexa completa e exacta.

Así mesmo, a empresa que reciba as instrucións poderase basear en recomendacións proporcionadas ao cliente por outra empresa de servizos de investimento con respecto ao servizo ou á operación en cuestión. Neste caso, a que remita as instrucións será responsable da adecuación para o cliente das recomendacións ou asesoramento proporcionado.

En calquera caso, a empresa que reciba as instrucións ou ordes será a responsable da realización do servizo ou a operación, sobre a base da información ou recomendacións recibidas, de conformidade coas disposicións pertinentes deste capítulo.

Artigo 79 sexies. *Obrigas relativas á xestión e execución de ordes.*

1. As persoas ou entidades que presten servizos de investimento deberán, cando executen ordes de clientes, xa presten este servizo de forma independente ou en conxunción con outro:

a) Adoptar as medidas razoables para obter o mellor resultado posible para as operacións dos seus clientes tendo en conta o prezo, os custos, a rapidez e probabilidade na execución e liquidación, o volume, a natureza da operación e calquera outro elemento relevante para a execución da orde.

b) Dispor de procedementos e sistemas de xestión de ordes, nos termos que se determinen regulamentariamente, que permitan a súa rápida e correcta execución e posterior asignación, de forma que non se prexudique ningún cliente cando se realizan operacións para varios deles ou se actúa por conta propia. Tales procedementos ou sistemas permitirán a execución de ordes de clientes, que sexan equivalentes, conforme o momento en que foron recibidas pola empresa de servizos de investimento.

2. Para cumprir o disposto na alínea a) do número anterior as entidades deberán contar cunha política de execución de ordes que definirá a importancia relativa atribuída ao prezo, aos custos, á rapidez e eficiencia na execución e liquidación, e a calquera outro elemento que vulgauen relevante para a execución da orde.

Esta política de execución de ordes deberá incluír, para cada clase de instrumento, información sobre os distintos mercados, sistemas ou calquera outro centro de negociación en que a empresa execute as ordes dos seus clientes, e os factores que inflúan na elección do centro de negociación. Será necesario que a entidade identifique aqueles centros que, ao seu xuízo, permitan obter sistematicamente o mellor resultado posible para a execución das ordes dos clientes.

3. A entidade deberá informar os seus clientes sobre a súa política de execución de ordes, e será necesario que obteña o seu consentimento antes de lla aplicar. Cando tal política permita que a entidade execute as ordes á marxe dos mercados regulados e dos sistemas multilaterais de negociación, os clientes deberán coñecer este dato e deberán prestar o seu consentimento previo e expreso antes de proceder á execución das ordes á marxe dos mercados ou sistemas sinalados. O consentimento poderase obter de maneira xeral ou para cada operación en particular.

A entidade deberá estar en condicións de lles demostrar aos seus clientes, por petición destes, que executou as súas ordes de conformidade coa política de execución da empresa.

4. Cando o cliente dea instrucións específicas sobre a execución da súa orde, a empresa executará a orde seguindo a instrución específica.

Cando se trate de ordes de clientes retallistas que non deron instrucións específicas, o mellor resultado posible determinarase en termos de contraprestación total, composta polo prezo do instrumento financeiro e os custos relacionados coa execución, que incluírán todos os gastos contraídos polo cliente que estean directamente relacionados coa execución da orde, incluídas as comisións do centro de execución, as de compensación e liquidación e aquelas pagadas a terceiros implicados na execución da orde.

5. As entidades supervisarán a efectividade dos seus sistemas e da súa política de execución de ordes con obxecto de detectar e, de ser o caso, corrixir calquera deficiencia. En particular, comprobarán periodicamente se os centros de execución incluídos na política de execución de ordes proporcionan os mellores resultados posibles para o cliente ou se é necesario cambiar os seus sistemas de execución. As entidades notificaránlles aos seus

clientes calquera cambio importante nos seus sistemas ou na súa política de execución de ordes.

6. Regulamentariamente estableceranse os requisitos mínimos dos sistemas e procedementos de xestión de ordes; a forma de considerar os custos e comisións asociados á execución; as regras para a selección dos distintos sistemas ou mercados e para a execución de ordes a prezo limitado; e os demais aspectos relativos á política de xestión e execución de ordes.»

Cincuenta e un. Engádese un capítulo II ao título VII, coa seguinte rúbrica:

**«CAPÍTULO II
Abuso de mercado»**

Cincuenta e dous. O artigo 80 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 80. *Suxeitos obrigados.*

1. As empresas de servizos de investimento, as entidades de crédito, as institucións de investimento colectivo, os emisores, os analistas e, en xeral, cantas persoas ou entidades realicen, de forma directa ou indirecta, actividades relacionadas cos mercados de valores, deberán respectar as normas contidas neste capítulo.

2. Así mesmo, as entidades a que resulte de aplicación o disposto nos artigos 82 e 83 bis seguintes deberán elaborar, remitir á Comisión Nacional do Mercado de Valores e cumprir un regulamento interno de conduta no que incorporarán as previsións contidas nos devanditos artigos e nas súas disposicións de desenvolvemento. Así mesmo, remitirán un compromiso por escrito que garanta a actualización dos ditos regulamentos internos de conduta e que o seu contido é coñecido, comprendido e aceptado por todas as persoas pertencentes á organización ás que resulte de aplicación.

Naqueles casos en que se detecte que o seu contido non se axusta ao disposto anteriormente ou non é adecuado á natureza ou ao conxunto de actividades que a entidade ou grupo desenvolve, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderalle requirir que incorpore ao regulamento cantas modificacións ou adicións xulgue necesarias.»

Cincuenta e tres. O artigo 84 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 84. *Ámbito da supervisión, inspección e sanción.*

Quedan suxeitas ao réxime de supervisión, inspección e sanción establecido nesta lei, a cargo da Comisión Nacional do Mercado de Valores:

1. As seguintes persoas e entidades reguladas por esta lei:

a) As sociedades reitoras dos mercados secundarios oficiais, coa exclusión do Banco de España e as entidades reitoras dos sistemas multilaterais de negociación.

b) A Sociedade de Sistemas, as entidades de contrapartida central, a Sociedade de Bolsas e as sociedades que teñan a titularidade de todas as accións de organismos previstos na alínea a), así como outros sistemas de compensación e liquidación dos mercados que se creen ao amparo do previsto nesta lei.

c) As empresas de servizos de investimento españolas, estendéndose esta competencia a calquera oficina ou centro dentro ou fóra do territorio nacional.

d) As empresas de servizos de investimento non comunitarias que operen en España.

e) Os axentes das entidades que presten servizos de investimento.

f) As sociedades xestoras dos fondos de garantía de investimentos.

g) Os que, non estando incluídos nas alíneas precedentes, teñan a condición de membro dalgún mercado secundario oficial, ou da entidade que compense e liquide as súas operacións.

2. As seguintes persoas e entidades, en canto ás súas actuacións relacionadas co mercado de valores:

a) Os emisores de valores.

b) As entidades de crédito e os seus axentes, estendéndose esa competencia a calquera sucursal aberta fóra do territorio nacional, así como as entidades de crédito non comunitarias que operen en España.

c) As empresas de servizos de investimento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea que operen en España, nos termos establecidos nesta lei e nas súas disposicións de desenvolvemento, incluíndo os seus axentes vinculados e sucursais en territorio nacional, así como, nos mesmos termos, as sucursais en España de entidades de crédito autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea.

d) As restantes persoas físicas ou xurídicas, en canto poidan verse afectadas polas normas desta lei e as súas disposicións de desenvolvemento.

3. As persoas residentes ou domiciliadas en España que controlen, directa ou indirectamente, empresas de servizos de investimento noutros Estados membros da Unión Europea, dentro do marco da colaboración coas autoridades responsables da supervisión das ditas empresas, así como os titulares de participacións significativas para os efectos do cumprimento do previsto no artigo 69 desta lei.

4. As entidades que formen parte dos grupos consolidables de empresas de servizos de investimento recollidas no artigo 86 desta lei, para os únicos efectos do cumprimento a nivel consolidado dos requirimentos de recursos propios e das limitacións que se poidan establecer sobre os investimentos, operacións ou posicións que impliquen riscos elevados.

5. As entidades que forman parte dos grupos consolidables dos que sexan dominantes as entidades a que se refiren as alíneas a) e b) do número 1 anterior, para os únicos efectos do cumprimento da obriga de consolidar as súas contas anuais e das limitacións que se poidan establecer en relación coa súa actividade e equilibrio patrimonial.

6. As persoas físicas e entidades non financeiras mencionadas no número 9 do artigo 86, para os únicos efectos previstos nese número.

7. Calquera persoa ou entidade, para os efectos de comprobar se infrinxe as reservas de denominación e actividade previstas nos artigos 64, 65 e 65 bis.

No caso de persoas xurídicas, as competencias que corresponden á Comisión Nacional do Mercado de Valores segundo os números anteriores poderán ser exercidas sobre os que ocupen cargos de administración, dirección ou asimilados nelas.

O disposto neste artigo entenderase sen prexuízo das competencias de supervisión, inspección e sanción que correspondan ás comunidades autónomas que as teñan atribuídas sobre os organismos reitores de mercados secundarios de ámbito autonómico e, en relación coas operacións sobre valores admiti-

dos a negociación unicamente neles, sobre as demais persoas ou entidades relacionadas nos dous primeiros números anteriores. Para os efectos do exercicio das ditas competencias, terán carácter básico os correspondentes preceptos deste título, salvo as referencias contidas neles a órganos ou entidades estatais. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá subscribir convenios con comunidades autónomas con competencias en materia de mercados de valores co obxecto de coordinar as súas respectivas actuacións.

8. Respecto ao establecido nos artigos 81, 82 e 83 ter, e sen prexuízo das competencias das comunidades autónomas, a Comisión Nacional do Mercado de Valores será competente non só sobre os actos levados a cabo en territorio español ou fóra del que se refiran a valores negociables e demais instrumentos financeiros admitidos a negociación nun mercado secundario oficial ou para os que se cursase unha solicitude de admisión a negociación nun dos ditos mercados, senón tamén respecto dos actos levados a cabo en territorio español en relación con valores negociables e demais instrumentos financeiros admitidos a negociación nun mercado regulado doutro Estado membro da Unión Europea ou para os que se cursase unha solicitude de admisión a negociación nun de tales mercados.»

Cincuenta e catro. O artigo 85 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 85. *Facultades da Comisión Nacional do Mercado de Valores. Supervisión e inspección.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores disporá de todas as facultades de supervisión e inspección necesarias para o exercicio das súas funcións. Estas facultades poderaas exercer:

a) directamente;

b) en colaboración con outras autoridades, nacionais ou estranxeiras, nos termos previstos nesta lei e as súas normas de desenvolvemento;

c) mediante solicitude ás autoridades xudiciais competentes. En particular, poderá solicitar o embargo ou a conxelación de activos.

2. Na forma e coas limitacións establecidas no ordenamento xurídico, as facultades de supervisión e inspección da Comisión Nacional do Mercado de Valores incluírán, cando menos, o dereito a:

a) acceder a calquera documento baixo calquera forma e recibir unha copia del;

b) requirir información de calquera persoa e, se é necesario, citar e tomar declaración a unha persoa para obter información;

c) realizar inspeccións con presenza física en calquera oficina ou dependencia das entidades e empresas;

d) requirir os rexistros telefónicos e de tráfico de datos de que dispoñan;

e) requirir o cesamento de toda práctica que sexa contraria ás disposicións establecidas nesta lei e as súas normas de desenvolvemento;

f) solicitar o embargo ou a conxelación de activos;

g) exixir a prohibición temporal para exercer actividade profesional;

h) solicitar dos auditores das empresas de servizos de investimento e das sociedades reitoras dos mercados secundarios oficiais calquera información que obtivesen no exercicio da súa función;

i) adoptar calquera tipo de medida para asegurarse de que as empresas de servizos de investi-

mento e os mercados secundarios oficiais sigan cumprindo os requisitos legais;

j) acordar a suspensión ou limitación do tipo ou volume das operacións ou actividades que as persoas físicas ou xurídicas poidan facer no mercado de valores;

k) acordar a suspensión ou exclusión da negociación dun instrumento financeiro xa sexa nun mercado secundario oficial ou nun sistema multilateral de negociación;

l) remitir asuntos para o seu procesamento penal;

m) autorizar a auditores ou expertos a levar a cabo verificacións ou investigacións, de acordo co previsto na alínea c) do número 4 do artigo 91;

n) no exercicio da función de comprobación da información periódica a que se refire o artigo 35.4 desta lei, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá:

i) Obter dos auditores de contas dos emisores cuxos valores estean admitidos a negociación nun mercado secundario oficial ou noutro mercado regulado domiciliado na Unión Europea, mediante requirimento escrito, cantas informacións ou documentos sexan necesarios, de conformidade co establecido na Lei 19/1988, do 11 de xullo, de auditoría de contas.

A revelación polos auditores de contas das informacións requiridas pola Comisión Nacional do Mercado de Valores conforme o disposto neste artigo non constituirá incumprimento do deber de segredo.

ii) Exixirlles aos emisores cuxos valores estean admitidos a negociación nun mercado secundario oficial ou noutro mercado regulado domiciliado na Unión Europea a publicación de informacións adicionais, conciliacións, correccións ou, de ser o caso, reformulacións da información periódica.

As medidas a que se refiren as alíneas e), i), j) e k) poderanse adoptar como medida provisoria no transcurso dun expediente sancionador ou á marxe do exercicio da potestade sancionadora, de acordo coas previsións establecidas nos artigos 71 ter, 91, 91 bis, 91 ter e 127 desta lei, sempre que sexa necesario para a eficaz protección dos investidores ou o correcto funcionamento dos mercados, e mantéranse mentres permaneza a causa que as motivou.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá facer pública calquera medida adoptada como consecuencia do incumprimento das normas aplicables, a menos que a súa divulgación puiden pór en grave risco os mercados de valores ou causarlles un prexuízo desproporcionado ás persoas afectadas.

Cando as medidas previstas nas alíneas e), g), j) e n) se exerzan sobre entidades suxeitas á supervisión do Banco de España, xa sexa con carácter cautelar nun procedemento sancionador, xa sexa á marxe do exercicio da potestade sancionadora, deberán ser notificadas con carácter previo ao citado organismo. Así mesmo, cando se trate das medidas previstas na alínea f) será preceptivo o informe previo do dito organismo.

3. En virtude do disposto no número anterior, as persoas físicas e xurídicas enumeradas no artigo 84 quedan obrigadas a pór á disposición da Comisión cantos libros, rexistros e documentos, sexa cal for o seu soporte, esta considere precisos, incluídos os programas informáticos e os arquivos magnéticos, ópticos ou de calquera outra clase.

As persoas físicas están obrigadas a comparecer ante citacións da Comisión para a toma de declaración.

Na medida en que sexa necesario para o eficaz exercicio pola Comisión das súas funcións de supervisión e inspección, as persoas ou entidades que presten calquera tipo de servizo profesional ás persoas comprendidas no parágrafo anterior están obrigadas a facilitar cantos datos e informacións lles sexan requiridos por esta, de conformidade co disposto, de ser o caso, na normativa específica que regule a súa profesión ou actividade.

Así mesmo, as actuacións de comprobación e investigación, incluídas as tomas de declaración, poderanse desenvolver, á elección dos servizos da Comisión Nacional do Mercado de Valores:

a) En calquera despacho, oficina ou dependencia da entidade ou persoa inspeccionada ou do seu representante.

b) Nos propios locais da Comisión Nacional do Mercado de Valores ou doutros organismos da administración.

Cando as actuacións de comprobación e investigación se desenvolvan nos lugares sinalados na alínea a) anterior, observarase a súa xornada laboral, sen prexuízo de que poida actuarse de común acordo noutras horas e días.

4. Os auditores de empresas de servizos de investimento están obrigados ao deber de comunicación á Comisión Nacional do Mercado de Valores a que se refire a disposición derradeira primeira da Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas.

5. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderalles requirir, por escrito ou verbalmente, ás persoas e entidades enumeradas no artigo 84 que fagan pública de maneira inmediata a información que aquela coide pertinente sobre as súas actividades relacionadas co mercado de valores ou que poidan influír neste. De non o faceren directamente os obrigados, farao a propia Comisión Nacional do Mercado de Valores.»

Cincuenta e cinco. Os números 6 e 15 do artigo 86 quedan redactados do seguinte modo:

«6. Formarán parte do grupo consolidable:

a) As empresas de servizos de investimento.

b) As entidades de crédito, sen prexuízo do disposto no parágrafo segundo do número 3 do artigo 8 da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros.

c) As sociedades de investimento mobiliario.

d) As sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo, as sociedades xestoras de fondos de titulización hipotecaria ou de activos, así como as sociedades xestoras de fondos de pensións, cuxo obxecto exclusivo sexa a administración e xestión dos citados fondos.

e) As sociedades de capital-risco e as sociedades xestoras de fondos de capital-risco.

f) As entidades cuxa actividade principal sexa a tenza de accións ou participacións, salvo que se trate de sociedades financeiras mixtas de carteira sometidas a supervisión no nivel de conglomerado financeiro.

Así mesmo, formarán parte do grupo consolidable de empresas de servizos de investimento as sociedades instrumentais cuxa actividade principal supoña a prolongación do negocio dalgunha das entidades incluídas na consolidación, ou inclúa a prestación a estas de servizos auxiliares.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá autorizar a exclusión individual dunha entidade do grupo consolidable de empresas de servizos de investimento:

a) cando a entidade de que se trate estea situada nun Estado non membro da Unión Europea en que existan obstáculos xurídicos para a transmisión da información necesaria;

b) cando a entidade de que se trate non presente un interese significativo, a xuízo das autoridades competentes, con respecto aos obxectivos da supervisión das empresas de servizos de investimento e, en calquera caso, cando o total do balance da entidade de que se trate sexa inferior ao máis baixo dos dous importes seguintes: 10 millóns de euros ou o 1 por cento do total do balance da entidade dominante do grupo;

c) cando a consolidación da dita entidade resulte inadecuada ou poida inducir a erro desde o punto de vista dos obxectivos da supervisión do devandito grupo.

Cando, nos casos previstos na alínea b), varias empresas respondan aos criterios alí mencionados, deberán, non obstante, incluírse na consolidación sempre que o conxunto formado por tales entidades presente un interese significativo con respecto aos obxectivos.»

«15. Todas as entidades ou empresas que integren un grupo consolidable de empresas de servizos de investimento velarán por que os seus sistemas, procedementos e mecanismos sexan coherentes, estean ben integrados e sexan adecuados para dispor da información que sexa necesaria para o cumprimento das normas exixibles ao grupo, así como para facilitar calquera tipo de datos e información pertinentes para efectos de supervisión.»

Cincuenta e seis. O artigo 87 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 87. *Recursos propios dos grupos consolidables e relacións con outros supervisores.*

1. Cando nun grupo consolidable de empresas de servizos de investimento existan outros tipos de entidades sometidas a requirimentos específicos de recursos propios, o grupo deberá alcanzar, para efectos de suficiencia de tales recursos, a máis alta das magnitudes seguintes:

a) A necesaria para alcanzar os niveis mínimos que se establezan conforme o previsto na alínea a) do número 1 do artigo 70.

b) A suma dos requirimentos de recursos propios establecidos para cada clase de entidades integrantes do grupo, calculados de forma individual ou subconsolidada segundo as súas normas específicas.

2. O cumprimento polo grupo do disposto no número precedente non exonerará as entidades financeiras integradas nel, calquera que sexa a súa natureza, de cumpriren individualmente os seus requirimentos de recursos propios. Para tal efecto, as citadas entidades serán supervisadas en base individual polo organismo que corresponda á súa natureza.

3. Regulamentariamente determinaranse as condicións en que a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá non exixir o cumprimento individual íntegro das exixencias de recursos propios ás empresas de servizos de investimento españolas integradas nun grupo dos indicados nas alíneas a) e b) do número 4 do artigo 86. Así mesmo, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá adoptar

outras medidas para asegurar unha distribución adecuada dos recursos propios e riscos entre as entidades que compoñan o grupo consolidable e, en todo caso, vixiará a situación individual de solvencia de cada unha das entidades que integren os devanditos grupos.

4. Toda norma que se dite en desenvolvemento do que esta lei prevé e que poida afectar entidades financeiras suxeitas á supervisión do Banco de España ou da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións será ditada logo do informe previo destes organismos.

5. Sempre que nun grupo consolidable de empresas de servizos de investimento existan entidades suxeitas a supervisión en base individual por organismo distinto da Comisión Nacional do Mercado de Valores, esta, no exercicio das competencias que esta lei lle atribúe sobre tales entidades, deberá actuar de forma coordinada co organismo supervisor que en cada caso corresponda. O ministro de Economía e Facenda poderá ditar as normas necesarias para asegurar a adecuada coordinación.

6. O ministro de Economía e Facenda, co informe previo da Comisión Nacional do Mercado de Valores, por proposta do Banco de España, poderá acordar que un grupo de empresas de servizos de investimento no que integren unha ou máis entidades de crédito susceptibles de adherirse a un fondo de garantía de depósitos teña a consideración de grupo consolidable de entidades de crédito e quede, por conseguinte, sometido a supervisión en base consolidada polo Banco de España.»

Cincuenta e sete. Engádesse un artigo 87 bis, co seguinte teor literal:

«Artigo 87 bis. *Supervisión da solvencia das empresas de servizos de investimento e os seus grupos consolidables.*

1. Corresponderalle á Comisión Nacional do Mercado de Valores, na súa condición de autoridade responsable da supervisión das empresas de servizos de investimento e os seus grupos consolidables:

a) revisar os sistemas, sexan acordos, estratexias, procedementos ou mecanismos de calquera tipo, aplicados para dar cumprimento á normativa de solvencia contida nesta lei e as disposicións que a desenvolvan;

b) avaliar os riscos a que están ou poden estar expostas as empresas de servizos de investimento ou os seus grupos;

c) a partir da revisión e a avaliación mencionadas nas alíneas precedentes, determinar se os sistemas mencionados na alínea a) e os fondos propios mantidos garanten unha xestión e cobertura sólida, respectivamente, dos seus riscos.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá facer súas, e transmitir como tales ás empresas de servizos de investimento e os seus grupos, as guías que, dirixidas a estes, aproben os organismos ou comités internacionais activos, relativas aos criterios, prácticas ou procedementos convenientes para favorecer unha adecuada avaliación dos riscos e un mellor cumprimento das normas de ordenación e disciplina.

As análises e avaliacións mencionados nas alíneas a) e b) anteriores serán actualizadas con periodicidade, cando menos, anual.

2. A Comisión Nacional do Mercado de Valores acumulará datos estatísticos sobre os aspectos fundamentais da aplicación da normativa en materia de

solvencia das empresas de servizos de investimento contida nesta lei e divulgará periodicamente, polo menos na súa páxina web, a información seguinte relativa á dita normativa:

a) o texto das disposicións legais, regulamentarias e administrativas, así como as orientacións adoptadas ao respecto en canto autoridade responsable do control e supervisión das empresas de servizos de investimento e dos seus grupos;

b) o modo en que se exerceron en España as opcións e potestades discretionais permitidas aos Estados membros polas directivas da Unión Europea relativas á normativa citada;

c) os criterios e metodoloxía seguidos pola Comisión Nacional do Mercado de Valores para revisar os acordos, estratexias, procedementos e mecanismos aplicados polas empresas de servizos de investimento e os seus grupos a fin de dar cumprimento á normativa e para avaliar os riscos a que estas están ou poderían estar expostas.

3. Así mesmo, cando unha empresa de servizos de investimento non cumpra coas exixencias que, contidas nesta lei ou na súa normativa de desenvolvemento, determinen requirimentos mínimos de recursos propios ou requiran unha estrutura organizativa ou mecanismos e procedementos de control interno adecuados, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá adoptar, entre outras, as seguintes medidas:

a) Obrigar as empresas de servizos de investimento e os seus grupos a manter recursos propios adicionais aos exixidos con carácter mínimo. A Comisión Nacional do Mercado de Valores deberao facer, cando menos, sempre que aprecie deficiencias graves na estrutura organizativa da empresa de servizos de investimento ou nos procedementos e mecanismos de control interno, incluíndo en especial os mencionados no artigo 70.3 desta lei, ou sempre que determine, de acordo co previsto no artigo 87 bis.1.c), que os sistemas e os fondos propios mantidos a que se refire o citado precepto non garanten unha xestión e cobertura sólidas dos riscos. En ambos os casos a medida deberá ser adoptada cando a Comisión Nacional do Mercado de Valores considere improbable que a simple aplicación doutras medidas mellore tales deficiencias ou situacións nun prazo adecuado.

b) Exixirlles ás empresas de servizos de investimento e os seus grupos que reforcen os procedementos, mecanismos e estratexias adoptados para o cumprimento das devanditas exixencias.

c) Exixirlles ás empresas de servizos de investimento e os seus grupos a aplicación dunha política específica, ben de dotación de provisións, ben de repartición de dividendos ou doutro tipo de tratamento para os activos suxeitos a ponderación para efectos das exixencias de recursos propios, ben de redución do risco inherente ás súas actividades, produtos ou sistemas.

d) Restrinxir ou limitar os negocios, as operacións ou a rede das empresas de servizos de investimento.

O disposto neste número enténdese sen prexuízo da aplicación das sancións que en cada caso procedan de acordo cos preceptos establecidos nesta lei.»

Cincuenta e oito. O parágrafo segundo do artigo 88 queda redactado do seguinte modo:

«En todos os casos de confluencia de competencias de supervisión e inspección entre a Comisión

Nacional do Mercado de Valores e o Banco de España, ambas as institucións coordinarán as súas actuacións baixo o principio de que a tutela do funcionamento dos mercados de valores, incluíndo as cuestións de organización interna sinaladas no número 1 do citado artigo 70 ter, corresponde á Comisión Nacional do Mercado de Valores, e a tutela da solvencia así como as restantes cuestións de organización interna recaen sobre a institución que manteña o correspondente rexistro. Co obxecto de coordinar as respectivas competencias de supervisión e inspección, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e o Banco de España deberán subscribir convenios nos que se concreten as súas correspondentes responsabilidades.»

Cincuenta e nove. O artigo 90 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 90. *Segredo profesional.*

1. O acceso das Cortes Xerais á información sometida ao deber de segredo realizarase a través do presidente da Comisión Nacional do Mercado de Valores, de conformidade co previsto nos regulamentos parlamentarios. Para tal efecto, o presidente da Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá solicitar motivadamente dos órganos competentes da Cámara a celebración de sesión secreta ou a aplicación do procedemento establecido para o acceso ás materias clasificadas.

Os membros dunha comisión parlamentaria de investigación que reciban información de carácter reservado ficarán obrigados a adoptar as medidas pertinentes que garantan a súa reserva.

2. As informacións ou datos confidenciais que a Comisión Nacional do Mercado de Valores ou outras autoridades competentes recibisen no exercicio das súas funcións relacionadas coa supervisión e inspección previstas nesta ou outras leis non poderán ser divulgados a ningunha persoa ou autoridade. A reserva entenderase levantada desde o momento en que os interesados fagan públicos os feitos a que aquela se refira.

Sen prexuízo do disposto neste artigo e dos supostos previstos polo dereito penal, ningunha información confidencial que poidan recibir no exercicio das súas funcións poderá ser divulgada a ningunha persoa ou autoridade, salvo de forma xenérica ou colectiva que impida a identificación concreta das empresas de servizos de investimento, sociedades reitoras dos mercados, mercados regulados ou calquera outra persoa a que se refira esta información.

3. Todas as persoas que desempeñen ou teñan desempeñado unha actividade para a Comisión Nacional do Mercado de Valores e tivesen coñecemento de datos de carácter reservado están obrigadas a gardar segredo. O incumprimento desta obriga determinará as responsabilidades penais e as demais previstas polas leis. Estas persoas non poderán prestar declaración nin testemuño, nin publicar, comunicar, exhibir datos ou documentos reservados, nin sequera despois de teren cesado no servizo, salvo permiso expreso outorgado polo órgano competente da Comisión Nacional do Mercado de Valores. Se este permiso non for concedido, a persoa afectada manterá o segredo e quedará exenta da responsabilidade que derive disto.

4. Exceptúanse da obriga de segredo regulado neste artigo:

a) Cando o interesado consinta expresamente a difusión, publicación ou comunicación dos datos.

b) A publicación de datos agregados a fins estatísticos, ou as comunicacións en forma sumaria ou agregada de maneira que as entidades individuais non poidan ser identificadas nin sequera indirectamente.

c) As informacións requiridas polas autoridades xudiciais competentes ou polo ministerio fiscal nun proceso penal, ou nun xuízo civil, aínda que neste último caso a obriga de segredo se manterá en todo o relativo ás exixencias prudenciais dunha empresa de servizos de investimento.

d) As informacións que, no marco de procedementos concursais dunha empresa de servizos de investimento, sexan requiridas polas autoridades xudiciais, sempre que non versen sobre terceiros implicados no reflotamento da entidade.

e) As informacións que, no marco dos recursos administrativos ou xurisdicionais promovidos sobre resolucións administrativas ditadas en materia de ordenación e disciplina dos mercados de valores, sexan requiridas polas autoridades administrativas ou xudiciais competentes.

f) As informacións que a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña que facilitar, para o cumprimento das súas respectivas funcións, ás comunidades autónomas con competencias en materia de bolsas de valores; ao Banco de España; á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións; ás sociedades reitoras dos mercados secundarios oficiais co obxecto de garantir o funcionamento regular destes; aos fondos de garantía de investidores; aos interventores ou síndicos dunha empresa de servizos de investimento ou dunha entidade do seu grupo, designados nos correspondentes procedementos administrativos ou xudiciais, e aos auditores de contas das empresas de servizos de investimento e dos seus grupos.

g) As informacións que a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña que facilitar ás autoridades responsables da loita contra o branqueo de capitais en aplicación da Lei 19/1993, do 28 de decembro, sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais, así como as comunicacións que, de modo excepcional, poidan realizarse en virtude do disposto nos artigos 93 e 94 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, coa previa autorización indelegable do ministro de Economía e Facenda. Para estes efectos, deberanse ter en conta os acordos de colaboración formalizados pola Comisión Nacional do Mercado de Valores con autoridades supervisoras doutros países.

h) As informacións requiridas por unha comisión parlamentaria de investigación, nos termos establecidos pola súa lexislación específica.

i) As informacións que a Comisión Nacional do Mercado de Valores decida facilitar a un sistema ou cámara de compensación e liquidación dun mercado español, cando considere que son necesarias para garantir o correcto funcionamento dos ditos sistemas ante calquera incumprimento, ou posible incumprimento, que se produza no mercado.

j) As informacións que a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña que facilitar, para o cumprimento das súas funcións, aos organismos ou autoridades doutros países nos que recaia a función pública de supervisión das entidades de crédito, das empresas de seguros, doutras institucións financeiras e dos mercados financeiros, ou a xestión dos sistemas de garantía de depósitos ou indemnización dos investidores, sempre que exista reciprocidade, e que os organismos e autoridades estean sometidos a segredo profesional en condicións que, como

mínimo, sexan equiparables ás establecidas polas leis españolas.

k) As informacións que por razóns de supervisión prudencial ou sanción das empresas de servizos de investimento e entidades ou institucións financeiras e mercados suxeitos ao ámbito desta lei, a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña que dar a coñecer ao Ministerio de Economía e Facenda ou ás autoridades das comunidades autónomas con competencias en materia de mercados de valores.

5. As autoridades xudiciais que reciban da Comisión Nacional do Mercado de Valores información de carácter reservado ficarán obrigadas a adoptar as medidas pertinentes que garantan a reserva durante a substanciación do proceso de que se trate. As restantes autoridades, persoas ou entidades que reciban información de carácter reservado ficarán suxeitas ao segredo profesional regulado neste artigo e non a poderán utilizar senón no marco do cumprimento das funcións que teñan legalmente establecidas.»

Sesenta. O artigo 91 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 91. *Cooperación da Comisión Nacional do Mercado de Valores coas autoridades competentes dos Estados membros da Unión Europea.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores cooperará coas autoridades competentes dos Estados membros sempre que sexa necesario para levar a cabo as funcións establecidas nesta lei, facendo uso para tal fin de todas as facultades que esta lle atribúe.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores prestaralles axuda ás autoridades competentes dos demais Estados membros. En particular, intercambiará información e colaborará en actividades de investigación ou supervisión. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá exercer os seus poderes para fins de cooperación, mesmo en casos en que o comportamento investigado non constitúa unha infracción da normativa vixente no Estado español.

2. Cando os mercados secundarios oficiais establezan mecanismos noutros Estados membros para permitir o acceso remoto e as operacións dese mercado, dada a situación dos mercados de valores no Estado membro de acollida, cobrasen unha importancia substancial para o funcionamento dos mercados e a protección dos investidores nese Estado, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e a autoridade competente do Estado membro de acollida establecerán mecanismos de cooperación proporcionados.

Así mesmo, cando un mercado regulado doutro Estado membro establece en territorio español mecanismos para garantir o acceso remoto, e as operacións realizadas en España, dada a situación dos mercados de valores españois, cobrasen unha importancia substancial para o funcionamento dos mercados e a protección dos investidores en España, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e a autoridade competente do Estado membro de orixe do mercado regulado establecerán mecanismos de cooperación proporcionados.

Para os efectos do disposto neste número, entenderase que as operacións revisten unha importancia substancial cando se cumpra o disposto no artigo 16 do Regulamento 1287/2006, da Comisión, do 10 de agosto de 2006, polo que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, no relativo ás obrigas das empresas de investi-

mento de levar un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de instrumentos financeiros, e termos definidos para efectos da devandita directiva.

3. Cando a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña motivos fundados para sospeitar que entidades non suxeitas á súa supervisión están realizando ou realizaron no territorio doutro Estado membro actividades contrarias ás disposicións nacionais polas que se traspuxese a Directiva 2004/39/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, notificarallo de maneira tan específica como sexa posible á autoridade competente do citado Estado membro. Esta comunicación entenderase sen prexuízo das competencias que poida exercer a Comisión Nacional do Mercado de Valores.

Así mesmo, cando a Comisión Nacional do Mercado de Valores reciba unha notificación da autoridade competente doutro Estado membro que teña motivos fundados para sospeitar de que entidades non suxeitas á súa supervisión están realizando ou realizaron en territorio español actividades contrarias a esta lei e ás súas disposicións de desenvolvemento, deberá adoptar as medidas oportunas para corrixir esta situación. Ademais, comunicaralle á autoridade competente notificante o resultado da súa intervención e, na medida do posible, os avances intermedios significativos.

4. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá pedir a cooperación da autoridade competente doutro Estado membro nunha actividade de supervisión, para unha verificación "in situ" ou unha investigación relacionada coas materias reguladas nas normas nacionais que traspoñan a Directiva 2004/39/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros. Cando se trate de empresas de servizos de investimento, autorizadas noutro Estado membro, que sexan membros remotos dun mercado secundario oficial, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá optar por dirixirse a elas directamente, caso en que informará debidamente á autoridade competente do Estado membro de orixe do membro remoto.

Caso de que a Comisión Nacional do Mercado de Valores reciba unha solicitude relativa a unha verificación "in situ" ou a unha investigación, no marco das súas competencias:

- a) realizará ela mesma a verificación ou investigación;
- b) permitirá que a realicen as autoridades que presentasen a solicitude, ou
- c) permitirá que a realicen auditores ou expertos.

5. A Comisión Nacional do Mercado de Valores, en relación coas materias reguladas no capítulo II do título VII, ou a súa normativa de desenvolvemento, poderalles pedir ás autoridades competentes doutros Estados membros que realicen unha investigación no seu territorio. Tamén poderá solicitar que se permita que membros do seu persoal acompañen o persoal da autoridade competente dese outro Estado membro no transcurso da investigación.

As autoridades competentes doutros Estados membros tamén lle poderán solicitar á Comisión Nacional do Mercado de Valores a realización de investigacións en relación coas materias sinaladas anteriormente e nas mesmas condicións.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderase negar a dar curso ás solicitudes de investigación a que se refire este, ou a que o seu persoal estea acompañado do persoal da autoridade com-

petente doutro Estado membro, cando isto poida ir en prexuízo da soberanía, a seguranza ou a orde pública, ou cando se incoase un procedemento xudicial polos mesmos feitos e contra as mesmas persoas ante as autoridades españolas, ou cando sobre aqueles recaese unha sentenza firme dun xuíz ou tribunal español polos mesmos feitos. Neste caso, a autoridade competente que formulou o requirimento será debidamente notificada, facilitándolle información o máis detallada posible sobre o dito procedemento ou sentenza.

Todas as solicitudes de asistencia que se realicen ou se reciban ao amparo do disposto neste número polas comunidades autónomas con competencia na materia se tramitarán a través da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

Se a solicitude da Comisión Nacional do Mercado de Valores é rexeitada ou non se lle dá curso dentro dun prazo razoable, aquela poderao pór en coñecemento do Comité Europeo de Supervisores de Valores (CESR), onde deberá debaterse o asunto para encontrar unha solución rápida e eficaz.»

Sesenta e un. Engádese un artigo 91 bis, co seguinte teor literal:

«Artigo 91 bis. *Intercambio de información da Comisión Nacional do Mercado de Valores coas autoridades competentes dos Estados membros da Unión Europea.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores facilitaralles inmediatamente ás autoridades competentes doutros Estados membros da Unión Europea a información necesaria para o desempeño das súas funcións que estes lle requiran.

2. Cando a Comisión Nacional do Mercado de Valores comunique información relacionada coas materias reguladas nas normas nacionais que traspoñan a Directiva 2004/39/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, ás autoridades competentes doutros Estados membros deberá indicar se a información só se pode divulgar co seu consentimento expreso. Cando a Comisión Nacional do Mercado de Valores reciba información das autoridades competentes doutros Estados membros e estas autoridades indicasen que a información só se pode divulgar co seu consentimento expreso, a Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá utilizar esa información exclusivamente para os fins que autorizase esa autoridade.

3. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá transmitir información conforme o número 1 deste artigo e os artigos 85.4 e 91 quáter ao Banco de España e a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións. Non lles transmitirá a devandita información a outros organismos ou persoas físicas e xurídicas sen o consentimento expreso das autoridades competentes que a divulgasen e unicamente para os fins para os que as ditas autoridades desen o seu consentimento, salvo en circunstancias debidamente xustificadas. Neste último caso, a Comisión Nacional do Mercado de Valores informará inmediatamente disto a autoridade competente do Estado membro que enviou a información.

4. A Comisión Nacional do Mercado de Valores, así como outros organismos ou persoas físicas e xurídicas que reciban información confidencial conforme o número 1 deste artigo ou os artigos 85.4 e 91 quáter só a poderán utilizar no exercicio das súas funcións, en especial:

- a) para verificar o cumprimento das condicións que regulan o acceso á actividade das empresas de

servizos de investimento e facilitar a supervisión, sobre unha base individual ou consolidada, do exercicio da dita actividade, especialmente no que respecta ás exixencias de adecuación do capital impostas pola normativa aplicable, aos procedementos administrativos e contables e aos mecanismos de control interno;

- b) para supervisar o funcionamento apropiado dos centros de negociación;
- c) para impor sancións;
- d) en caso de recurso administrativo contra decisións das autoridades competentes;
- e) en procedementos xudiciais;
- f) en mecanismos extraxudiciais para resolver as denuncias dos investidores.

5. O disposto nos números anteriores deberase aplicar, en canto ao réxime aplicable á solicitude de subministración ou intercambio de información, de acordo co establecido no artigo 15 do Regulamento 1287/2006, da Comisión, do 10 de agosto de 2006, polo que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, no relativo ás obrigas das empresas de investimento de levar un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de instrumentos financeiros, e termos definidos para efectos da devandita directiva.

6. O disposto nos números anteriores non impedirá que a Comisión Nacional do Mercado de Valores transmita ao Sistema Europeo de Bancos Centrais e ao Banco Central Europeo, na súa condición de autoridades monetarias, e ao Banco de España, na mesma condición que os anteriores, así como na de autoridade responsable de supervisar os sistemas de pagamento e liquidación, a información confidencial necesaria para o exercicio das súas funcións. De igual modo, tampouco se lles impedirá ás devanditas autoridades comunicar á Comisión Nacional do Mercado de Valores a información que esta poida necesitar para desempeñar as funcións que lle corresponden conforme esta lei.

7. Tras recibir unha solicitude de intercambio de información en relación coa materia regulada no capítulo II do título VII, a Comisión Nacional do Mercado de Valores proporcionará inmediatamente a información requirida. De ser o caso, a Comisión Nacional do Mercado de Valores adoptará inmediatamente as medidas necesarias para recompilar a información solicitada. Se a Comisión Nacional do Mercado de Valores non pode transmitir a información solicitada inmediatamente, comunicaralle as razóns á autoridade solicitante. A información proporcionada pola Comisión Nacional do Mercado de Valores estará amparada polo segredo profesional. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderase negar a dar curso a unha solicitude de información de conformidade co disposto no artigo 91 ter.

Cando a Comisión Nacional do Mercado de Valores remita unha solicitude de información á autoridade competente dun Estado membro e esta sexa rexeitada ou non se lle dea curso nun prazo razoable, porase en coñecemento do Comité Europeo de Supervisores de Valores (CESR), que deberá debater o asunto para encontrar unha solución rápida e eficaz.

A información que a Comisión Nacional do Mercado de Valores reciba de acordo co disposto neste número só se poderá utilizar no marco dos procedementos administrativos ou xudiciais relacionados especificamente co exercicio das súas funcións, salvo cando a autoridade que remitiu a información autorizase a súa utilización con outros fins ou a

transmisión ás autoridades competentes doutros Estados.

8. En materia de requisitos de solvencia regulada nesta lei e as súas disposicións de desenvolvemento, a Comisión Nacional do Mercado de Valores facilitaralles ás autoridades competentes doutros Estados membros da Unión Europea interesadas, por propia iniciativa, calquera información que sexa esencial para o exercicio das súas tarefas de supervisión, e, cando se lle solicite, toda información pertinente para iguais fins.

A información a que se refire o parágrafo anterior considerarase esencial cando poida influír materialmente na avaliación da solidez financeira dunha empresa de servizos de investimento ou dunha entidade financeira doutro Estado membro da Unión Europea, e incluírá en especial:

- a) A identificación da estrutura do grupo con filiais ou participadas no correspondente Estado membro, e da estrutura accionarial das principais empresas de servizos de investimento dun grupo.
- b) Os procedementos seguidos para a recollida e verificación da información solicitada ás entidades do grupo.
- c) Evolucións adversas na situación de solvencia dun grupo ou das súas entidades que poidan afectar gravemente as súas empresas de servizos de investimento.
- d) Sancións importantes e medidas excepcionais adoptadas, en particular a solicitude de recursos propios adicionais conforme o previsto nesta lei e a imposición de limitacións ao uso de métodos internos de medición do risco operacional.»

Sesenta e dous. Engádese un artigo 91 ter, co seguinte teor literal:

«Artigo 91 ter. *Negativa a cooperar ou ao intercambio de información.*

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderase negar a dar curso a unha solicitude de cooperación nunha investigación, unha verificación "in situ" ou unha supervisión conforme o número 4 do artigo 91 ou a intercambiar información conforme os números 1 a 5 do artigo 91 bis soamente en caso de que:

- a) a devandita investigación, verificación "in situ", supervisión ou intercambio de información poida atentar contra a soberanía, a seguranza ou a orde pública;
- b) se incoase un procedemento xudicial polos mesmos feitos e contra as mesmas persoas;
- c) se ditase xa unha resolución xudicial firme con respecto ás mesmas persoas e os mesmos feitos. En caso de denegación, a Comisión Nacional do Mercado de Valores notificarallo debidamente á autoridade competente solicitante, facilitando a maior información posible ao respecto.»

Sesenta e tres. Engádese un artigo 91 quáter, co seguinte teor literal:

«Artigo 91 quáter. *Cooperación da Comisión Nacional do Mercado de Valores coas autoridades competentes de Estados terceiros.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá subscribir acordos de cooperación que prevexan o intercambio de información coas autoridades competentes de países terceiros, sempre e cando a información revelada goce dunha garantía de segredo profesional equivalente, cando menos, á exixida en virtude do artigo 90 e exista reciprocidade. Este intercambio de información deberá estar

destinado á realización das tarefas encomendadas ás autoridades competentes.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá transferir datos persoais a países terceiros, de conformidade co título V da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores tamén poderá subscribir acordos de cooperación que prevexan o intercambio de información con autoridades, organismos e persoas físicas e xurídicas de países terceiros responsables:

a) da supervisión de entidades de crédito, outras organizacións financeiras, compañías de seguros e mercados financeiros;

b) da liquidación e a quebra das empresas de servizos de investimento e outros procedementos similares;

c) da realización das auditorías de contas obrigatorias das empresas de servizos de investimento e outras entidades financeiras, entidades de crédito e empresas de seguros, no exercicio das súas funcións de supervisión, ou a administración de réximes de indemnización, no exercicio das súas funcións;

d) da supervisión dos órganos que interveñen na liquidación e a quebra das empresas de servizos de investimento e outros procedementos similares.

O devandito intercambio de información debe estar destinado ao desempeño das tarefas das citadas autoridades ou organismos ou persoas físicas ou xurídicas.

2. Cando a información proceda doutro Estado membro, esta só se poderá divulgar co acordo expreso das autoridades competentes que a transmitisen e, de ser o caso, soamente para os fins para os cales as citadas autoridades desen o seu consentimento. A mesma disposición se aplicará á información facilitada polas autoridades competentes de países terceiros.»

Sesenta e catro. Engádense novas alíneas i), j), e k) ao artigo 92, coa seguinte redacción, e derrógase a alínea e):

«i) Un rexistro dos mercados secundarios oficiais, de cuxo contido e modificacións serán informados os organismos supervisores dos demais Estados membros da Unión Europea e mais a Comisión Europea.

j) Un rexistro dos sistemas multilaterais de negociación españois.

k) Un rexistro das entidades de crédito e das empresas de servizos de investimento que realicen a actividade regulada no capítulo III do título XI desta lei.»

Sesenta e cinco. Dáselle unha nova redacción ao parágrafo quinto do número 1 do artigo 97, co seguinte teor:

«Cando a entidade infractora sexa unha entidade de crédito española ou unha sucursal dunha entidade de crédito dun Estado que non sexa membro da Unión Europea, será preceptivo para a imposición da correspondente sanción o informe do Banco de España.»

Sesenta e seis. O artigo 99 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 99.

Constitúen infraccións moi graves das persoas físicas e xurídicas a que se refire o artigo 95 desta lei os seguintes actos ou omisións:

a) O exercicio, non meramente ocasional ou illado, polas sociedades reitoras das bolsas de valo-

res e dos demais mercados secundarios oficiais, a Sociedade de Bolsas, a Sociedade de Sistemas, as entidades de contrapartida central, os sistemas de compensación e liquidación ou as sociedades xestoras dos fondos de garantía de investimentos de actividades sen autorización ou, en xeral, alleas ao seu obxecto social.

b) A admisión de instrumentos financeiros a negociación nos mercados secundarios oficiais polas súas sociedades reitoras sen a verificación previa, prevista no artigo 32 desta lei, así como a súa suspensión ou exclusión de negociación por acordo das sociedades reitoras con incumprimento do previsto nos artigos 33 e 34 desta lei.

c) O incumprimento, non meramente ocasional ou illado, polas sociedades reitoras dos mercados secundarios oficiais con exclusión do Banco de España, polos sistemas multilaterais de negociación, a Sociedade de Sistemas, as entidades de contrapartida central e os sistemas de compensación e liquidación das normas reguladoras dos ditos mercados ou sistemas, incluíndo os seus correspondentes regulamentos, ou das normas reguladoras das súas propias actividades.

d) O incumprimento da obriga de consolidación recollida no artigo 86 desta lei.

e) Carecer as empresas de servizos de investimento, os seus grupos consolidables ou os conglomerados financeiros en que aquelas se integren da contabilidade e rexistros legalmente exixidos, levados con vicios ou irregularidades esenciais que impidan coñecer a situación patrimonial e financeira da entidade, do grupo consolidable ou do conglomerado financeiro a que pertencen, ou a natureza das operacións en que medien ou interveñan.

e bis) Presentar as empresas de servizos de investimento, os grupos consolidables de empresas de servizos de investimento e os conglomerados financeiros en que estas se integren, deficiencias nos procedementos administrativos e contables; nos mecanismos de control interno, incluídos os relativos á xestión de riscos; ou na súa estrutura organizativa, cando tales deficiencias poñan en perigo a solvencia ou a viabilidade da entidade ou a do grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertenza.

e ter) O incumprimento das políticas específicas que, con carácter particular, fosen exixidas pola Comisión Nacional do Mercado de Valores a unha empresa de servizos de investimento ou grupo consolidable en materia de provisións, repartición de dividendos, tratamento de activos ou redución do risco inherente ás súas actividades, produtos ou sistemas, cando tal incumprimento consista en non ter adoptado as referidas políticas no prazo e condicións fixados para o efecto pola Comisión Nacional do Mercado de Valores e o incumprimento poña en perigo a solvencia ou viabilidade da empresa de servizos de investimento ou do grupo.

e quáter) O incumprimento das restricións ou limitacións impostas pola Comisión Nacional do Mercado de Valores respecto dos negocios, as operacións ou a rede dunha determinada empresa de servizos de investimento ou grupo consolidable.

f) A infracción da prohibición establecida no parágrafo cuarto do artigo 12 por parte dos membros dos mercados secundarios oficiais, dos sistemas multilaterais de negociación e das entidades encargadas dos rexistros contables, así como a xestión, por parte destas últimas, dos rexistros contables correspondentes a valores representados mediante anotacións en conta con atraso, inexactitude ou outra irregularidade substancial.

g) O incumprimento por parte das entidades participantes nos sistemas xestionados pola Sociedade de Sistemas ou noutros sistemas de compensación e liquidación dos mercados secundarios oficiais ou dos sistemas multilaterais de negociación das normas que regulen as súas relacións cos correspondentes rexistros contables de carácter central.

h) A non-expedición polos membros dos mercados secundarios oficiais ou dos sistemas multilaterais de negociación dos documentos acreditativos das operacións a que se refire a alínea c) do artigo 44 da lei, ou a falta de entrega deles aos seus clientes, salvo que teñan un carácter meramente ocasional e illado, así como a circunstancia de non reflectir naqueles os seus termos reais.

i) O incumprimento do disposto no artigo 83 ter desta lei, cando produza unha alteración significativa da cotización.

j) O incumprimento non meramente ocasional das obrigas previstas no artigo 41 da lei.

k) A redución dos recursos propios das empresas de servizos de investimento ou do grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertencen, a un nivel inferior ao 80 por cento do mínimo establecido regulamentariamente en función dos riscos asumidos, ou por debaixo da mesma porcentaxe dos requirimentos de recursos propios exixidos, de ser o caso, pola Comisión Nacional do Mercado de Valores a unha empresa ou grupo determinado, permanecendo nesta situación durante, cando menos, seis meses consecutivos.

l) A falta de procedementos, políticas ou medidas a que se refiren os números 1 e 2 do artigo 70 ter desta lei ou o incumprimento, non meramente ocasional ou illado, da obriga de xestión dos rexistros establecidos na alínea e) do número 1 do artigo 70 ter ou a súa xestión con vicios esenciais, así como o incumprimento da obriga de separación efectiva recollido na alínea f) do número 1 do artigo 70 ter e na alínea c) do número 2 do artigo 70 ter na forma que se determine regulamentariamente.

l bis) A falta de remisión polas empresas de servizos de investimento á Comisión Nacional do Mercado de Valores de cantos datos ou documentos se lle deban remitir de acordo con esta lei e as súas normas de desenvolvemento, ou esta requira no exercicio das súas funcións, ou a súa falta de veracidade, cando con isto se dificulte a apreciación da solvencia da entidade ou do grupo consolidable ou conglomerado financeiro en que se integre. Para os efectos desta alínea, entenderase que hai falta de remisión cando esta non se produza dentro do prazo concedido para o efecto pola Comisión Nacional do Mercado de Valores ao recordar por escrito a obriga ou reiterar o requirimento.

ll) A non-remisión, de forma reiterada, á Comisión Nacional do Mercado de Valores das comunicacións a que se refire o artigo 59 bis.

m) O incumprimento por parte das entidades a que se refiren os artigos 35 e 86 da lei da obriga de someter as súas contas anuais e informes de xestión individuais e consolidados á revisión definida no artigo 35.1 por parte do auditor de contas; o incumprimento das obrigas de remisión da información regulada prevista no artigo 35, cando exista un interese de ocultación ou negligencia grave atendendo á relevancia da comunicación non realizada e á demora en que se incorrese, así como a subministración á Comisión Nacional do Mercado de Valores da información financeira regulada con datos inexactos ou non veraces, ou de información enga-

nosa ou que omita maliciosamente aspectos ou datos relevantes.

n) A realización de ofertas públicas de venda ou subscripción ou a admisión a negociación sen cumprir os requisitos dos artigos 25.3 e 4, 26.1, 30 bis ou 32, a colocación da emisión sen se ater ás condicións básicas establecidas no folleto, en caso de que deba elaborarse o dito documento, ou a omisión de datos relevantes ou a inclusión de inexactitudes, falsidades ou datos que induzan a engano no dito documento, cando, en todos estes supostos, a contía da oferta ou da admisión, ou o número de investidores afectados, sexan significativos.

ñ) O incumprimento, por parte dos emisores de valores, da obriga establecida no artigo 82 cando disto derive un prexuízo grave para o mercado, o incumprimento dos requirimentos da Comisión Nacional do Mercado de Valores formulados en virtude do artigo 89, así como a subministración á Comisión Nacional do Mercado de Valores de datos inexactos ou non veraces, ou a achega a esta de información enganosa ou que omita maliciosamente aspectos ou datos relevantes.

o) O incumprimento das obrigas establecidas no artigo 81.2 desta lei, cando o volume dos recursos ou dos valores ou dos instrumentos financeiros utilizados na comisión da infracción sexa relevante ou o infractor tivese coñecemento da información pola súa condición de membro dos órganos de administración, dirección ou control do emisor, polo exercicio da súa profesión, traballo ou funcións ou figure ou debese ter figurado nos rexistros a que se refiren os artigos 83 e 83 bis desta lei.

o bis) O incumprimento da obriga de adoptar as medidas preventivas establecidas nos artigos 81.4, 83 e 83 bis desta lei, cando tal incumprimento tivese lugar con ocasión dunha concreta operación constitutiva de información privilexiada de acordo co previsto no seu artigo 81.

p) A inobservancia do deber de información previsto nos artigos 35 bis, 53 e 53 bis desta lei cando exista un interese de ocultación ou negligencia grave, atendendo á relevancia da comunicación non realizada e á demora en que se incorrese.

q) Incumprimento da reserva de actividade prevista nos artigos 64, 65 e 65 bis, así como a realización polas empresas de servizos de investimento ou por calquera persoa física ou xurídica de actividades para as cales non estean autorizadas, e a inobservancia por unha empresa de servizos de investimento ou polos seus axentes das regras que se establezan ao amparo do artigo 65 bis.

q bis) A delegación por parte das entidades que presten servizos de investimento de funcións en terceiros cando isto diminúa a capacidade de control interno ou de supervisión da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

r) O incumprimento das obrigas establecidas no artigo 60 e 61 desta lei e na normativa que se dite ao amparo do disposto neste artigo. En particular:

– O incumprimento da obriga de presentar unha oferta pública de adquisición de valores; a súa presentación fóra do prazo máximo establecido ou con irregularidades esenciais que lle impidan á Comisión Nacional do Mercado de Valores tela por presentada ou autorizala; ou a realización da oferta pública sen a debida autorización.

– A falta de publicación ou de remisión á Comisión Nacional do Mercado de Valores da información e documentación que deba publicarse ou enviarse a aquela, como consecuencia de actuacións que obriguen á presentación dunha oferta

pública de adquisición de valores, no transcurso desta ou unha vez finalizada, cando a información ou documentación afectada sexa relevante ou a contía da oferta ou o número de investidores afectados sexa significativo.

– A publicación ou a subministración de información ou documentación relativas a unha oferta pública de adquisición con omisión de datos ou con inclusión de inexactitudes, falsidades ou datos que induzan a engano, cando a información ou documentación afectada sexa relevante ou a contía da oferta ou o número de investidores afectados sexa significativo.

r bis) O incumprimento polos órganos de administración e dirección das obrigas establecidas no artigo 60 bis da lei e no seu desenvolvemento regulamentario.

r ter) O incumprimento das obrigas establecidas nos artigos 34 e 60 ter desta lei e no seu desenvolvemento regulamentario.

s) A realización de actos fraudulentos ou a utilización de persoas físicas ou xurídicas interpostas coa finalidade de conseguir un resultado cuxa obtención directa implicaría, ao menos, a comisión dunha infracción grave, así como a intervención ou realización de operacións sobre valores que implique simulación das transferencias da titularidade destes.

t) A negativa ou resistencia á actuación supervisora ou inspectora da Comisión Nacional do Mercado de Valores por parte das persoas físicas e xurídicas a que se refire o artigo 84 da lei, sempre que medie requirimento expreso e por escrito ao respecto.

u) A adquisición dunha participación significativa ou o aumento ou redución desta incumprindo o previsto nos artigos 31.6, 44 bis.3 e 69 desta lei; o incumprimento, de forma reiterada, das obrigas establecidas no artigo 69 bis da lei, así como que o titular dunha participación significativa incorra no suposto de feito previsto no número 11 do artigo 69 da lei.

v) A realización de operacións societarias sen cumprir os requisitos previstos no artigo 72.

w) A obtención da autorización como empresa de servizos de investimento por medio de declaracións falsas ou por outro medio irregular.

x) O incumprimento polas empresas de servizos de investimento, por outras entidades financeiras, ou polos fedatarios públicos, das obrigas, limitacións ou prohibicións que derivan do disposto no artigo 36 desta lei, ou das disposicións ou regras ditadas de acordo co previsto nos seus artigos 43 e 44.

y) O establecemento dun mercado secundario oficial, sistema multilateral de negociación ou sistema de rexistro, compensación e liquidación de valores ou de entidades de contrapartida central sen ter obtido calquera das autorizacións exixidas nesta lei.

z) As infraccións graves cando durante os cinco anos anteriores á súa comisión lle tivese sido imposta ao infractor sanción polo mesmo tipo de infracción.

z bis) A falta de medidas ou políticas de xestión de conflitos de interese ou a súa inaplicación, non ocasional ou illada, por parte dos que presten servizos de investimento ou, de ser o caso, polos grupos ou conglomerados financeiros en que se integren as empresas de servizos de investimento, así como o incumprimento das obrigas de información previstas nos artigos 79 bis desta lei ou a falta de rexistro

de contratos regulado no artigo 79 ter, cando houber prexuízo para os clientes.

z ter) A falta de políticas de xestión e execución de ordes de clientes, a súa inaplicación, non ocasional ou illada, ou a súa aplicación sen ter obtido o consentimento previo de clientes, cando disto derive prexuízo para eles.

z quáter) O incumprimento polas entidades a que se refire a disposición adicional decimo sétima desta lei do réxime de autorización previsto na devandita disposición.»

Sesenta e sete. O artigo 100 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 100.

Constitúen infraccións graves das persoas físicas e xurídicas a que se refire o artigo 95 desta lei os seguintes actos ou omisións:

a) O nomeamento, polas sociedades reitoras dos mercados secundarios oficiais, a Sociedade de Bolsas, a Sociedade de Sistemas, os sistemas de liquidación e compensación, ou as sociedades xestoras dos fondos de garantía de investimentos, de membros do seu consello de administración e, de ser o caso, de directores xerais sen a aprobación previa da Comisión Nacional do Mercado de Valores ou, cando proceda, da comunidade autónoma con competencias en materia de mercados de ámbito autonómico.

a bis) A falta de comunicación, depósito ou publicación como feito relevante a que se refire o número 2 do artigo 112 desta lei.

b) A falta de remisión en prazo á Comisión Nacional do Mercado de Valores de cantos documentos ou informacións se lle deban remitir ou esta requira no exercicio das súas funcións, sempre que a citada Comisión tiver recordado por escrito a obriga ou reiterado o requirimento.

b bis) A falta de elaboración ou de publicación do informe anual de goberno corporativo a que se refire o artigo 116 desta lei, ou a existencia no dito informe de omisións ou datos falsos ou enganosos; o incumprimento das obrigas establecidas nos artigos 113, 114 e 115 desta lei; e careceren as entidades emisoras de valores admitidos a negociación en mercados secundarios oficiais dun comité de auditoría, nos termos establecidos na disposición adicional décimo oitava desta lei.

c) O incumprimento polas entidades comprendidas no artigo 86 das normas vixentes sobre contabilización de operacións, formulación de contas ou sobre o modo en que deban levarse os libros e rexistros, así como das normas sobre consolidación, salvo que constituía infracción moi grave.

c bis) Presentaren as empresas de servizos de investimento, os grupos consolidables de empresas de servizos de investimento e os conglomerados financeiros en que estas se integren, deficiencias nos procedementos administrativos e contables; nos mecanismos de control interno, incluídos os relativos á xestión de riscos; ou na súa estrutura organizativa, unha vez que transcorrese o prazo concedido para o efecto para a súa emenda polas autoridades competentes e sempre que isto non constituía infracción moi grave.

d) A percepción polos que presten servizos de investimento de comisións en contía superior aos límites que poidan estar establecidos ou sen ter cumprido o requisito de previa publicación e comunicación das tarifas no suposto de que isto resulte obrigatorio.

e) O incumprimento por aqueles que non sexan empresas de servizos de investimento, nin entidades financeiras, nin fedatarios públicos, das obrigas, limitacións ou prohibicións que deriven do disposto no artigo 36 desta lei ou das disposicións ou regras ditadas de acordo co previsto nos seus artigos 43 e 44.

f) O uso indebido das denominacións a que se refire o número 6 do artigo 64.

g) A inobservancia polas empresas de servizos de investimento das regras que se diten ao amparo do previsto na alínea b) do número 1 do artigo 70.

g bis) O incumprimento da obriga de facer pública a información a que se refire o artigo 70 bis, así como a publicación da devandita información con omisións ou datos falsos, enganosos ou non veraces.

h) A inobservancia polas sociedades reitoras dos mercados secundarios oficiais dos requirimentos formulados pola Comisión Nacional do Mercado de Valores en virtude do establecido nos artigos 33 e 34 desta lei.

i) A denegación inxustificada, ou as demoras inxustificadas e reiteradas, na transmisión e execución de ordes de subscripción, compra ou venda de valores, nun mercado secundario oficial ou sistema multilateral de negociación, que reciban as persoas habilitadas legalmente para exercer tales actividades.

j) A falta de comunicación de informacións aos organismos reitores dos mercados secundarios oficiais ou sistemas multilaterais de negociación, ou á Comisión Nacional do Mercado de Valores nos casos en que tal comunicación sexa preceptiva de acordo con esta lei, así como o incumprimento das obrigas de difusión e disposición pública de información contida nos artigos 35 e 35 bis cando non constitúan infraccións moi graves conforme o artigo anterior.

j bis) A non-remisión á Comisión Nacional do Mercado de Valores das comunicacións previstas no artigo 59 bis cando non constituía infracción moi grave, ou a comunicación reiterada de operacións de forma defectuosa.

k) O incumprimento das obrigas establecidas no artigo 69 bis, cando non constituía infracción moi grave.

l) A realización de publicidade con infracción do artigo 94 desta lei ou das súas normas de desenvolvemento.

ll) A realización de ofertas públicas de venda ou subscripción ou a admisión a negociación sen cumprir os requisitos dos artigos 25.3 e 4, 26.1, 30 bis ou 32, a colocación da emisión sen a terse ás condicións básicas establecidas no folleto, caso de que deba elaborarse o dito documento, ou a omisión de datos relevantes ou a inclusión de inexactitudes, falsidades ou datos que induzan a engano no citado documento, cando, en todos estes supostos, non se considere infracción moi grave de acordo co disposto no artigo 99.n).

m) A inexistencia da páxina web prevista no número 2 do artigo 117 ou a falta de publicación nela da información sinalada no citado artigo e no número 5 do artigo 82 ou nas súas normas de desenvolvemento.

n) Incorreren as empresas de servizos de investimento ou o grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertencen en insuficiente cobertura dos requirimentos de recursos propios mínimos, establecidos regulamentariamente ou exixidos, de ser o caso, pola Comisión Nacional do Mercado de Valores a unha empresa ou grupo determinado, permanecendo en tal situación por un período de, polo menos, seis meses, sempre que isto non constituía

infracción moi grave conforme o disposto no artigo anterior.

ñ) O incumprimento das políticas específicas que, con carácter particular, fosen exixidas pola Comisión Nacional do Mercado de Valores a unha empresa de servizos de investimento ou grupo consolidable en materia de provisións, repartición de dividendos, tratamento de activos ou redución do risco inherente ás súas actividades, produtos ou sistemas, cando as referidas políticas non se adoptasen no prazo fixado para o efecto pola Comisión Nacional do Mercado de Valores e o incumprimento non sexa constitutivo de infracción moi grave de conformidade co disposto no artigo anterior.

o) Os incumprimentos previstos nos números a), c), h) e j) do artigo anterior, cando teñan carácter ocasional ou illado.

p) A xestión polas entidades citadas no artigo 86 dos libros de contabilidade e rexistros obrigatorios cunha demora superior a catro meses.

q) As infraccións leves cando durante os dous anos anteriores á súa comisión o infractor tivese sido obxecto de sanción polo mesmo tipo de infracción.

r) A realización, con carácter ocasional ou illado, polas persoas que presten servizos de investimento, de actividades para as cales non están autorizadas.

s) A efectiva administración ou dirección das entidades a que se refiren as alíneas a), b), c) e e) do artigo 84.1 desta lei por persoas que non exerzan de dereito nelas un cargo da dita natureza.

t) A inobservancia polos que presten servizos de investimento das obrigas, regras e limitacións previstas nos números 2 e 3 do artigo 70 ter, ou nos artigos 70 quáter, 79, 79 bis, 79 ter, 79 quinquies e 79 sexies, cando non constituía infracción moi grave.

u) O incumprimento polas entidades emisoras con valores admitidos a negociación nos mercados secundarios de valores das súas obrigas respecto do sistema de rexistro dos ditos valores.

v) A realización por parte de empresas de servizos de investimento, ou doutras entidades autorizadas, de operacións nun mercado secundario oficial ou sistema multilateral de negociación de valores ou outros instrumentos financeiros, que non obtivesen as autorizacións exixidas nesta lei.

w) O incumprimento do disposto no artigo 83 ter desta lei, cando non constituía infracción moi grave conforme o disposto no artigo anterior.

x) O incumprimento das obrigas establecidas nos artigos 81 e 82 desta lei, cando non constituía infracción moi grave conforme o previsto no artigo anterior.

x bis) O incumprimento da obriga de comunicación á Comisión Nacional do Mercado de Valores de operacións sospeitosas de constituír abuso de mercado, establecida no artigo 83 quáter desta lei.

x ter) A adopción das medidas previstas nos artigos 81.4, 83 e 83 bis desta lei de forma insuficiente.

y) O incumprimento das obrigas previstas no artigo 41 desta lei cando non constituían infracción moi grave.

z) A falta de publicación ou de remisión á Comisión Nacional do Mercado de Valores da información e documentación que deba publicarse ou enviarse a aquela, como consecuencia de actuacións que obriguen á presentación dunha oferta pública de adquisición de valores, no transcurso desta ou unha vez finalizada, cando non sexa infracción moi grave de acordo co disposto na alínea r) do artigo anterior.

z bis) A publicación ou a subministración de información ou documentación relativas a unha oferta pública de adquisición con omisión de datos ou con inclusión de inexactitudes, falsidades ou datos que induzan a engano, cando non for infracción moi grave de acordo co disposto na alínea r) do artigo anterior.

z ter) A falta de inclusión no informe de xestión das sociedades cotizadas da información exixida polo artigo 116 bis desta lei ou a existencia de omisións ou datos falsos ou enganosos.

A infracción prevista na alínea a bis) imponse solidariamente a calquera dos partícipes no pacto parasocial.»

Sesenta e oito. Dáselle unha nova redacción ao artigo 102, co seguinte teor literal:

«Artigo 102.

Pola comisión de infraccións moi graves imponse ao infractor unha ou máis das seguintes sancións:

a) Multa por importe de ata a maior das seguintes cantidades: o quíntuplo do beneficio bruto obtido como consecuencia dos actos ou omisións en que consista a infracción; o 5 por cento dos recursos propios da entidade infractora, o 5 por cento dos fondos totais, propios ou alleos, utilizados na infracción, ou 600.000 euros.

b) Suspensión ou limitación do tipo ou volume das operacións ou actividades que poida realizar o infractor nos mercados de valores durante un prazo non superior a cinco anos.

c) Suspensión da condición de membro do mercado secundario oficial ou do sistema multilateral de negociación correspondente por un prazo non superior a cinco anos.

d) Exclusión da negociación dun instrumento financeiro nun mercado secundario ou nun sistema multilateral de negociación.

e) Revogación da autorización cando se trate de empresas de servizos de investimento, entidades xestoras do mercado de débeda pública ou doutras entidades inscritas nos rexistros da Comisión Nacional do Mercado de Valores. Se se trata de empresas de servizos de investimento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea, esta sanción de revogación entenderase substituída pola prohibición de que inicie novas operacións no territorio español.

f) Suspensión no exercicio do cargo de administración ou dirección que ocupe o infractor nunha entidade financeira por prazo non superior a cinco anos.

g) Separación do cargo de administración ou dirección que ocupe o infractor nunha entidade financeira, con inhabilitación para exercer cargos de administración ou dirección na mesma entidade por un prazo non superior a cinco anos.

h) Separación do cargo de administración ou dirección que ocupe o infractor en calquera entidade financeira, con inhabilitación para exercer cargos de administración ou dirección en calquera outra entidade das previstas no número 1 e nas alíneas b) e d) do número 2 do artigo 84 por prazo non superior a dez anos.

Cando se trate da infracción prevista na alínea o) do artigo 99, imponse en todo caso a sanción recollida na alínea a) anterior deste artigo, sen que a multa poida ser inferior a 30.000 euros e, ademais, unha das sancións previstas nas alíneas b), c) ou e) deste artigo, segundo proceda pola condición do infractor.

Así mesmo, cando se trate do incumprimento da reserva de actividade prevista na alínea q) do artigo 99, imporáselle ao infractor a sanción recollida na alínea a) deste artigo, entendendo neste caso por beneficio bruto os ingresos obtidos polo infractor no desenvolvemento da actividade reservada, sen que a multa poida ser inferior a 600.000 euros.

As sancións por infraccións moi graves serán publicadas no "Boletín Oficial del Estado" unha vez que sexan firmes en vía administrativa.»

Sesenta e nove. Dáselle unha nova redacción ao artigo 103, co seguinte teor literal:

«Artigo 103.

Pola comisión de infraccións graves imponse ao infractor unha ou máis das seguintes sancións:

a) Multa por importe de ata a maior das seguintes cifras: o dobre do beneficio bruto obtido como consecuencia dos actos ou omisións en que consista a infracción; o 2 por cento dos recursos propios da entidade infractora, o 2 por cento dos fondos totais, propios ou alleos, utilizados na infracción, ou 300.000 euros.

b) Suspensión ou limitación do tipo ou volume das operacións ou actividades que poida realizar o infractor nos mercados de valores durante un prazo non superior a un ano.

c) Suspensión da condición de membro do mercado secundario oficial ou do sistema multilateral de negociación correspondente por prazo non superior a un ano.

d) Suspensión por prazo non superior a un ano no exercicio do cargo de administración ou dirección que ocupe o infractor nunha entidade financeira.

As sancións por infraccións graves serán publicadas no "Boletín Oficial del Estado" unha vez que sexan firmes na vía administrativa.

Cando se trate da infracción prevista na alínea x) do artigo 100, en relación co incumprimento das obrigas establecidas no artigo 81, imponse en todo caso a sanción recollida na alínea a) anterior deste artigo e, ademais, unha das sancións previstas nas alíneas b) ou c) do mesmo precepto, sen que a multa que, de ser o caso, se impoña, poida ser inferior a 12.000 euros.

A comisión da infracción prevista na alínea g bis) do artigo 100 suporá, en todo caso, a cancelación da inscrición do representante ou apoderado nos rexistros da Comisión Nacional do Mercado de Valores.»

Setenta. Dáselle unha nova redacción ao artigo 104, co seguinte teor literal:

«Artigo 104.

Pola comisión de infraccións leves imponse ao infractor a sanción de multa por importe de ata 30.000 euros.»

Setenta e un. Dáselle unha nova redacción ao artigo 105, co seguinte teor literal:

«Artigo 105.

Ademais da sanción que corresponda impor ao infractor pola comisión de infraccións moi graves, cando a infractora sexa unha persoa xurídica poderáselles impor unha ou máis das seguintes sancións aos que, exercendo cargos de administración ou dirección nela, sexan responsables da infracción:

a) Multa por importe de ata 300.500 euros.

b) Suspensión no exercicio do cargo de administración ou dirección que ocupe o infractor na entidade por prazo non superior a tres anos.

c) Separación do cargo con inhabilitación para exercer cargos de administración ou dirección na mesma entidade por un prazo non superior a cinco anos.

d) Separación do cargo con inhabilitación para exercer cargos de administración ou dirección en calquera entidade das previstas no número 1 do artigo 84 ou nunha entidade de crédito por prazo non superior a dez anos.

En todo caso, as sancións impostas de acordo co disposto no parágrafo primeiro serán publicadas no "Boletín Oficial del Estado" unha vez que sexan firmes na vía administrativa.

Cando se trate da infracción prevista na alínea o) do artigo 99, imporase en todo caso a sanción recollida na alínea a) anterior deste artigo, sen que a multa poida ser inferior a 30.000 euros.»

Setenta e dous. Dáselle unha nova redacción ao artigo 106, co seguinte teor literal:

«Artigo 106.

Ademais da sanción que corresponda impor ao infractor pola comisión de infraccións graves, cando a infractora sexa unha persoa xurídica poderáselles impor unha ou máis das seguintes sancións aos que, exercendo cargos de administración ou dirección nela, sexan responsables da infracción:

a) Multa por importe de ata 150.250 euros.

b) Suspensión no exercicio de todo cargo de administración ou dirección que ocupe o infractor na entidade por prazo non superior a un ano.

En todo caso, as sancións impostas de acordo co disposto no parágrafo primeiro serán publicadas no "Boletín Oficial del Estado" unha vez que sexan firmes na vía administrativa.

Cando se trate da infracción prevista na alínea x) do artigo 100, en relación co incumprimento das obrigas establecidas no artigo 81, imporase en todo caso a sanción recollida na alínea a) anterior deste artigo, sen que a multa poida ser inferior a 12.000 euros.»

Setenta e tres. Engádesse un título XI, co seguinte teor literal:

«TÍTULO XI

Outros sistemas de negociación: sistemas multilaterais de negociación e internalización sistemática

CAPÍTULO I

Sistemas multilaterais de negociación

Artigo 118. *Concepto de sistema multilateral de negociación.*

Terá a consideración de sistema multilateral de negociación todo sistema, operado por unha empresa de servizos de investimento, por unha sociedade reitora dun mercado secundario oficial, ou pola entidade constituída para o efecto por unha ou varias sociedades reitoras, que deberá ter como obxecto social exclusivo a xestión do sistema e que deberá estar participada ao 100 por cento por unha ou varias sociedades reitoras, que permita reunir, dentro do sistema e segundo as súas normas non discrecionais, os diversos intereses de compra e de venda sobre instrumentos financeiros de múltiples terceiros para dar lugar a contratos, de conformidade co disposto nesta lei.

Artigo 119. *Creación de sistemas multilaterais de negociación.*

A creación de sistemas multilaterais de negociación será libre, con suxeición ao réxime de verificación previa e supervisión pola Comisión Nacional do Mercado de Valores. En particular, a Comisión Nacional do Mercado de Valores verificará que a empresa de servizos de investimento ten a correspondente autorización de acordo co disposto no artigo 66 desta lei e que, conseguintemente, cumpre co disposto no artigo 67, e que a sociedade reitora do mercado secundario oficial ou a entidade constituída para o efecto por unha ou varias sociedades reitoras, que deberá ter como obxecto social exclusivo a xestión do sistema e que deberá estar participada ao 100 por cento por unha ou varias sociedades reitoras, reúne os requisitos previstos polos citados artigos 66 e 67.

Artigo 120. *Entidades reitoras e regulamento de funcionamento.*

1. Todo sistema multilateral de negociación estará rexido por unha entidade reitora, que será responsable da súa organización e funcionamento internos, e será titular dos medios necesarios para xestionar o mercado.

A citada entidade poderá ser unha entidade autorizada a prestar o servizo de investimento previsto na alínea h) do número 1 do artigo 63, unha sociedade reitora de mercados secundarios oficiais, ou unha entidade constituída para o efecto por unha ou varias sociedades reitoras, que deberá ter como obxecto social exclusivo a xestión do sistema e que deberá estar participada ao 100 por cento por unha ou varias sociedades reitoras, de acordo cos requisitos e condicións establecidos nesta lei e as súas normas de desenvolvemento.

2. As entidades previstas no número anterior elaborarán un regulamento de funcionamento especificamente referido á xestión do sistema multilateral de negociación que deberá ser autorizado pola Comisión Nacional do Mercado de Valores, e someterse ao réxime de publicidade que se determine regulamentariamente, que incluírá a inscrición no correspondente rexistro da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

3. O regulamento, que terá carácter público, deberá rexerse por criterios transparentes, obxectivos e non discriminatorios e deberá regular as seguintes materias:

i) Aspectos xerais:

a) Instrumentos financeiros que poderán negociarse.

b) Información pública que deberá estar dispoñible respecto aos valores admitidos a negociación, para que os investidores poidan fundamentar as súas decisións.

O alcance da información deberá ter presente a natureza dos valores e a dos investidores cuxas ordes poidan executarse no sistema.

c) Tipos de membros, de conformidade co disposto nos números 2 e 3 do artigo 37.

d) Réxime de garantías.

ii) Negociación:

a) Acceso á condición de membro.

b) Modalidades de transaccións.

c) Supostos de interrupción, suspensión e exclusión de negociación dos valores negociados.

d) Contido e regras de difusión de información previa á efectiva negociación de transaccións.

e) Contido e regras de difusión de información sobre as transaccións efectivamente negociadas.

iii) Rexistro, compensación e liquidación de transaccións.

a) Existencia, de ser o caso, de entidades de contrapartida central ou outros mecanismos de novación das transaccións.

b) Métodos previstos ou admisibles para a liquidación e, de ser o caso, compensación das transaccións.

iv) Supervisión e disciplina de mercado.

a) Métodos de supervisión e control pola entidade reitora da efectiva observancia do regulamento do mercado, así como dos preceptos desta lei e demais normas que resulten aplicables, especialmente no que atinxe ás normas sobre abuso de mercado.

b) Réxime disciplinario que a entidade reitora aplicará, con independencia das sancións administrativas que resulten aplicables de acordo co previsto nesta lei, a aqueles dos seus membros que infrinxan o regulamento do mercado.

c) Procedemento que a entidade reitora utilizará para pór en coñecemento da Comisión Nacional do Mercado de Valores aquelas incidencias ou condutas dos seus membros que poidan constituír infracción desta lei ou as súas normas de desenvolvemento ou incumprimento das regras contidas no Regulamento do sistema multilateral de negociación.»

Artigo 121. *Proceso de negociación e conclusión de operacións nun sistema multilateral de negociación.*

1. Non serán aplicables os artigos 79 bis, 79 ter e 79 sexies desta lei ás operacións realizadas conforme as normas que regulan un sistema multilateral de negociación entre os seus membros ou entre o propio sistema multilateral de negociación e os seus membros con respecto ao uso do sistema multilateral. Os membros ateranse ás obrigas establecidas nos artigos 79 bis, ter e sexies en relación cos seus clientes cando, ao actuaren por conta deles, executen as súas ordes mediante os sistemas dun sistema multilateral de negociación.

2. Cando corresponda, as entidades reitoras dun sistema multilateral de negociación deberán proporcionar ou, de ser o caso, asegurarse de que existe información publicamente dispoñible que permita que os usuarios se poidan formar unha opinión sobre os instrumentos negociados, tendo en conta tanto a natureza dos usuarios como os tipos de instrumentos negociados no sistema multilateral de negociación.

3. Cando un valor negociable admitido a negociación nun mercado regulado se negocie tamén nun sistema multilateral de negociación sen consentimento do seu emisor, este non estará suxeito a ningunha obriga de información financeira inicial, continua ou "ad hoc" en relación con ese sistema multilateral de negociación.

4. As entidades reitoras dun sistema multilateral de negociación deberán tomar as medidas necesarias para facilitar a liquidación eficiente das operacións realizadas no sistema multilateral de negociación, e deberán informar claramente os usuarios das responsabilidades que a entidade asume na liquidación de operacións executadas no sistema multilateral de negociación.

5. O capítulo II do título VII resulta de aplicación á negociación nos sistemas multilaterais de negociación.

Artigo 122. *Supervisión do cumprimento das normas dos sistemas multilaterais de negociación e doutras obrigas legais.*

1. As entidades reitoras dun sistema multilateral de negociación establecerán mecanismos e procedementos eficaces, que correspondan ás necesidades do sistema multilateral de negociación, para supervisar con regularidade o cumprimento das súas normas por parte dos seus usuarios, así como as operacións realizadas por estes de acordo cos seus sistemas, con obxecto de detectar infraccións das ditas normas ou anomalías nas condicións de negociación ou de actuación que poidan supor abuso de mercado.

2. As entidades sinaladas no número anterior deberán comunicar á Comisión Nacional do Mercado de Valores todo incumprimento significativo das súas normas ou toda anomalía nas condicións de negociación ou de actuación que poida supor abuso de mercado.

Artigo 123. *Requisitos de transparencia anteriores á negociación.*

1. A fin de procurar a transparencia do sistema e a eficiencia na formación dos prezos, os sistemas multilaterais de negociación estarán obrigados a difundir información de carácter público sobre as operacións sobre accións admitidas a negociación no sistema que, pola súa vez, se negocien en mercados regulados sobre as posicións de compra e venda existentes en cada momento. O ministro de Economía e Facenda poderá, se o considera necesario, estender a aplicación dos requisitos de transparencia contidos neste artigo a outros instrumentos financeiros distintos das accións ou ben a accións que unicamente se negocien no sistema.

2. Os sistemas multilaterais de negociación farán pública a seguinte información previa á negociación con respecto ás accións admitidas a negociación neles que, pola súa vez, se negocien en mercados regulados:

a) os prezos correntes de compra e venda existentes en cada momento; e

b) a profundidade das posicións de negociación a eses prezos que se difundan a través dos seus sistemas.

A información referida deberase pór á disposición do público en condicións comerciais razoables e de forma continua no horario normal de negociación.

3. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá eximir os sistemas multilaterais de negociación de publicar a información mencionada no número 2 deste artigo, atendendo ao modelo de sistema multilateral de negociación ou ao tipo e volume das ordes. En especial, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá non impor a dita obriga no caso de operacións de gran volume en comparación co volume estándar de mercado para esas accións ou para ese tipo de accións.

Artigo 124. *Requisitos de transparencia posteriores á negociación.*

1. A fin de procurar a transparencia do sistema e a eficiencia na formación dos prezos, os sistemas multilaterais de negociación estarán obrigados a difundir información de carácter público sobre as operacións sobre accións admitidas a negociación

no sistema que, pola súa vez, se negocien en mercados regulados xa concluídas no dito sistema de acordo coas disposicións contidas neste artigo. O ministro de Economía e Facenda poderá, se o considera necesario, estender a aplicación dos requisitos de transparencia contidos neste artigo a outros instrumentos financeiros distintos das accións ou ben a accións que unicamente se negocien no sistema.

2. Os sistemas multilaterais de negociación farán pública a seguinte información, con respecto ás accións admitidas a negociación neles que, pola súa vez, se negocien en mercados regulados, sobre as operacións xa concluídas: o prezo, o volume e a hora de execución. Esta información deberase pór á disposición do público en condicións comerciais razoables e, na medida do posible, en tempo real.

Esta obriga non se aplicará aos datos das operacións realizadas nun sistema multilateral de negociación que se fagan públicos mediante os sistemas dun mercado regulado.

3. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá autorizar os sistemas multilaterais de negociación a aprazar a publicación dos datos das operacións realizadas en función do seu tipo ou volume. En especial, poderán autorizar o aprazamento da publicación no caso de operacións de gran volume en comparación co volume estándar para esas accións ou para ese tipo de accións. Os sistemas multilaterais de negociación deberán, nestes casos, obter da Comisión Nacional do Mercado de Valores a aprobación previa dos métodos propostos de información aprazada, e deberán revelar tales métodos de maneira clara aos membros do sistema e ao público investidor.

4. As disposicións contidas neste artigo e no anterior deberanse aplicar de acordo co establecido no Regulamento 1287/2006 da Comisión, do 10 de agosto de 2006, polo que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello no relativo ás obrigas das empresas de investimento de levar un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de instrumentos financeiros, e termos definidos para efectos da devandita directiva.

5. Sen prexuízo da información de carácter público prevista neste artigo e no anterior, as comunidades autónomas con competencia na materia e respecto a operacións realizadas no seu ámbito territorial poderán establecer calquera outro deber de información.

Artigo 125. *Acordos de contrapartida central e de compensación e liquidación.*

1. A Sociedade de Sistemas poderá realizar as actividades descritas no artigo 44 bis desta lei e nas condicións alí establecidas respecto dos instrumentos admitidos a negociación nun sistema multilateral de negociación.

2. As entidades reitoras dun sistema multilateral de negociación poderán subscribir, coa previa comunicación á Comisión Nacional do Mercado de Valores, acordos con entidades de contrapartida central e sistemas de compensación e liquidación doutro Estado membro, para a compensación ou liquidación dalgunhas ou todas as transaccións que conclúsen con membros do mercado dos seus respectivos sistemas.

3. A Comisión Nacional do Mercado de Valores só se poderá opor á subscripción dos referidos acordos cando considere que poidan menoscabar o funcionamento ordenado do sistema multilateral de negociación ou, no caso dun sistema de liquidación,

as condicións técnicas non aseguren a liquidación eficaz e económica das operacións.

4. A Comisión Nacional do Mercado de Valores terá en conta o labor de supervisión do sistema de compensación e liquidación levada a cabo polo Banco de España ou polas demais autoridades con competencia na materia, para efectos de evitar repeticións innecesarias dos controis.

Artigo 126. *Acceso remoto aos sistemas multilaterais de negociación.*

1. As entidades reitoras dun sistema multilateral de negociación español poderán establecer mecanismos apropiados para facilitar o acceso e a utilización á distancia dos seus sistemas a usuarios ou membros establecidos no territorio doutros Estados membros. Para iso, a entidade deberalle comunicar á Comisión Nacional do Mercado de Valores o Estado membro en que teña previsto establecer tales mecanismos. A Comisión Nacional do Mercado de Valores comunicarlle esta información ao Estado membro en que se prevexan establecer tales mecanismos no prazo dun mes desde a súa recepción. A Comisión Nacional do Mercado de Valores comunicarlle á autoridade competente do Estado de acollida, por petición desta e nun prazo razoable, a identidade dos membros do sistema multilateral de negociación establecidos no citado Estado membro.

2. As entidades reitoras dun sistema multilateral de negociación doutros Estados membros da Unión Europea poderán establecer en territorio español mecanismos para facilitar o acceso e a utilización á distancia dos seus sistemas a usuarios ou membros establecidos en territorio español. Será necesario para iso que a Comisión Nacional do Mercado de Valores reciba unha comunicación da autoridade competente do Estado membro de orixe na que se indique a intención de establecer tales mecanismos en territorio español. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderalle solicitar á dita autoridade competente a comunicación, nun prazo de tempo razoable, da identidade dos membros do sistema multilateral de negociación.

CAPÍTULO II

Disposicións comúns aos mercados secundarios oficiais e aos sistemas multilaterais de negociación

Artigo 127. *Medidas coercitivas.*

1. Cando España sexa Estado membro de acollida dun mercado regulado ou dun sistema multilateral de negociación e a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña motivos claros e demostrables para crer que o dito mercado regulado ou sistema multilateral de negociación infrinxe as obrigas derivadas das disposicións adoptadas en virtude da Directiva 2004/39/CE, comunicarlle os feitos á autoridade competente do Estado membro de orixe do mercado regulado ou do sistema multilateral de negociación.

No caso de que, malia as medidas adoptadas pola autoridade competente do Estado membro de orixe, o devandito mercado regulado ou sistema multilateral de negociación persista nunha actuación claramente prexudicial para os intereses dos investidores en España ou para o funcionamento correcto dos mercados, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, tras informar á autoridade competente do Estado membro de orixe, adoptará todas as medidas pertinentes para a súa protección. Entre as medidas incluírase a posibilidade de impe-

dir que o dito mercado regulado ou sistema multilateral de negociación poña os seus mecanismos á disposición de membros remotos establecidos en España. A Comisión Nacional do Mercado de Valores informará sen demora a Comisión Europea das medidas adoptadas.

2. Toda medida adoptada en aplicación do disposto neste artigo que implique sancións ou restricións das actividades dun mercado regulado ou sistema multilateral de negociación deberá ser debidamente motivada e comunicada ao mercado regulado ou sistema multilateral de negociación afectado.

CAPÍTULO III

Internalización sistemática

Artigo 128. *Ámbito de aplicación.*

1. O disposto neste capítulo será aplicable ás entidades de crédito e empresas de servizos de investimento suxeitas a esta lei que executen á marxe dun mercado regulado ou dun sistema multilateral de negociación, por conta propia, ordes de clientes sobre accións admitidas a negociación en mercados regulados sempre que esta actuación se desenvolva de forma organizada, frecuente e sistemática e que se refira a ordes cuxo importe sexa igual ou inferior ao volume estándar do mercado que corresponda ao valor en función do descrito no número seguinte.

2. Enténdese por volume estándar do mercado para unha categoría de accións todo volume representativo do valor medio aritmético das ordes executadas no mercado para as accións incluídas na citada categoría de accións.

3. As accións agrúpanse en categorías sobre a base do valor medio aritmético das ordes executadas no mercado para aquela acción. A Comisión Nacional do Mercado de Valores publicará, cando menos unha vez ao ano, mediante circular, a categoría de accións a que pertence cada acción.

4. O mercado para cada acción estará composto por todas as ordes executadas na Unión Europea con respecto a aquela acción, exceptuando aquelas cuxa escala sexa de gran magnitude en comparación co volume estándar de mercado para aquela acción.

5. A Comisión Nacional do Mercado de Valores publicará regularmente as accións que teñan un mercado líquido para os efectos deste artigo, a categoría de accións a que pertence cada acción de acordo co disposto no número 3 anterior e os demais datos precisos para que as entidades de crédito e empresas de servizos de investimento poidan cumprir as obrigas establecidas neste artigo.

Artigo 129. *Obrigas de información.*

1. Cando as accións teñan un mercado líquido, os internalizadores sistemáticos deberán facer públicas cotizacións en firme con carácter xeral, de forma que poidan ser coñecidos facilmente polos interesados, en condicións comerciais razoables. Cando se trate de accións para as cales non exista un mercado líquido, os internalizadores sistemáticos poderanse limitar a difundir as súas cotizacións en firme aos seus clientes, coa petición previa destes.

Os internalizadores sistemáticos poderán decidir o volume ou volumes de orde para os que dan cotización. Para unha acción concreta, cada cotización deberá incluír un ou varios prezos de compra e/ou

un ou varios prezos de venda para un ou varios tamaños de orde inferiores ao volume estándar do mercado para a clase de accións a que pertence a dita acción concreta. O prezo ou os prezos que coticen deberán reflectir as condicións vixentes no mercado para a devandita acción.

A difusión de tales prezos efectuarase de forma regular e continua durante o horario normal de negociación. Os internalizadores sistemáticos poderán actualizar os seus prezos en calquera momento. Cando se dean condicións excepcionais de mercado poderanos retirar.

2. Os internalizadores sistemáticos deberán facer público o volume e o prezo das súas transaccións realizadas fóra de mercados regulados ou sistemas multilaterais de negociación, sobre accións admitidas a negociación en mercados regulados, e a hora en que se conclúsen. Esta información farase pública o antes posible, dunha maneira facilmente accesible e en condicións razoables para os interesados, sendo aplicable o establecido no artigo 43.4 en canto aos requisitos de transparencia posterior á negociación e os aprazamentos á publicación dos datos autorizados pola Comisión Nacional do Mercado de Valores en virtude do artigo 43.5.

3. A Comisión Nacional do Mercado de Valores controlará que os internalizadores sistemáticos actualicen regularmente os prezos de compra e de venda que fan públicos de conformidade co número 1 deste artigo e que tales prezos reflecten as condicións imperantes no mercado.

4. As disposicións contidas neste artigo deberán aplicarse de acordo co establecido no Regulamento 1287/2006 da Comisión, do 10 de agosto de 2006, polo que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello no relativo ás obrigas das empresas de investimento de levar un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de instrumentos financeiros, e termos definidos para efectos da devandita directiva.

Artigo 130. *Execución de ordes.*

1. Sempre que ao facelo respecten a obriga de mellor execución que regula o artigo 79 sexies, os internalizadores sistemáticos executarán as ordes que reciban dos seus clientes retallistas aos prezos cotizados en firme en vigor no momento da recepción da orde.

2. Así mesmo, executarán as ordes que reciban dos seus clientes profesionais aos prezos cotizados en firme en vigor no momento da recepción da orde. Non obstante, poderán executar tales ordes a un prezo mellor que o difundido en firme, en casos xustificadas, sempre que o dito prezo se encontre dentro dun intervalo de carácter público próximo ás condicións de mercado e sempre que as ordes sexan dun volume maior ao volume habitualmente realizado por un investidor retallista.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores controlará que os internalizadores sistemáticos cumpren as condicións de mellora de prezos establecidas neste número.

3. Respecto das operacións en que a execución de varios valores sexa parte dunha única operación ou no caso de ordes suxeitas a condicións distintas do prezo actual do mercado, os internalizadores sistemáticos poderán, ademais, executar ordes procedentes dos seus clientes profesionais a prezos distintos dos cotizados sen ter que cumprir as condicións establecidas no número anterior.

4. Cando se produza unha situación en que un internalizador sistemático que cotice unha soa cotización, ou cuxa cotización máis elevada sexa inferior ao volume estándar do mercado, reciba unha orde dun cliente dun volume superior ao seu volume de cotización, pero inferior ao volume estándar do mercado, poderá decidir executar aquela parte da orde que exceda o seu volume de cotización, sempre que se execute ao prezo cotizado, excepto no caso de que se permita o contrario conforme as condicións establecidas nos dous parágrafos anteriores. Nos casos en que o internalizador sistemático dea cotizacións para diferentes volumes e reciba unha orde comprendida entre tales volumes, que opte por executar, executará a un dos prezos cotizados conxuntamente as disposicións do artigo 79 sexies, excepto no caso de que se permita o contrario conforme as condicións establecidas nos dous números anteriores deste artigo.

5. As disposicións contidas neste artigo deberán aplicarse de acordo co establecido no Regulamento 1287/2006 da Comisión, do 10 de agosto de 2006, polo que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello no relativo ás obrigas das empresas de investimento de levar un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de instrumentos financeiros, e termos definidos para efectos da devandita directiva.

Artigo 131. *Tratamento dos clientes.*

1. Os internalizadores sistemáticos poderán elixir, baseándose na súa política comercial e de forma obxectiva e non discriminatoria, os investidores aos cales dan acceso ás súas cotizacións. Para tal efecto, disporán de normas claras que regulen o acceso ás súas cotizacións. As entidades poderán suspender ou negarse a establecer relacións comerciais cun determinado investidor baseándose en consideracións comerciais tales como a situación financeira do investidor, o risco de contrapartida ou o da liquidación final da operación.

2. Os internalizadores sistemáticos poderán limitar de forma non discriminatoria o número de operacións dun mesmo cliente que se comprometen a executar aos prezos en firme anunciados, para limitar o risco de quedar expostos a operacións múltiples dun mesmo cliente.

Tamén poderán limitar, de forma non discriminatoria e de conformidade coas disposicións do inciso ii) do número 1 do artigo 79 sexies relativas á xestión de ordes, o número total de operacións de distintos clientes que executarán ao mesmo tempo, cando o número ou volume das ordes procedentes dos seus clientes exceda considerablemente o normal.

3. As disposicións contidas neste artigo deberán aplicarse de acordo co establecido no Regulamento 1287/2006 da Comisión, do 10 de agosto de 2006, polo que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello no relativo ás obrigas das empresas de investimento de levar un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de instrumentos financeiros, e termos definidos para efectos da devandita directiva.»

Disposición adicional. *Funcións profesionais dos diplomados en ciencias empresariais.*

As funcións profesionais, que o Real decreto 871/1977, do 26 de abril, recoñece nos seus títulos III e V, poden ser

igualmente exercidas polos diplomados en ciencias empresariais.

Disposición transitoria primeira. *Prazo de adaptación das entidades que presten servizos de investimento.*

As entidades que presten servizos de investimento deberán adaptar os seus estatutos, programas de actividades e regulamentos internos de conduta ao disposto nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento no prazo de seis meses a partir da entrada en vigor desta lei.

Disposición transitoria segunda. *Réxime transitorio dos sistemas ou mercados organizados de negociación.*

Os sistemas ou mercados organizados de negociación creados ao amparo do artigo 31.4 da Lei do mercado de valores, na redacción dada pola Lei 44/2002, do 22 de novembro, de medidas de reforma do sistema financeiro, e que existan no momento da entrada en vigor desta lei, deberán solicitar a autorización prevista no artigo 119 desta lei para se transformaren en sistemas multilaterais de negociación no prazo de seis meses desde a súa entrada en vigor. De transcorrer o prazo sinalado sen teren presentado a solicitude de autorización quedará automaticamente revogada a súa autorización e deberá cesar inmediatamente a actividade do mercado ou sistema en cuestión.

Disposición derogatoria.

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se o poñan ao disposto nesta lei.

Disposición derradeira primeira. *Elaboración de textos refundidos.*

1. Autorízase o Goberno, por proposta conxunta dos ministros de Xustiza e de Economía e Facenda, para que no prazo dun ano desde a entrada en vigor desta lei proceda á elaboración dun texto refundido que regularice, aclare e harmonice esta lei cos textos legais seguintes:

a) Lei 37/1998, do 16 de novembro, de reforma da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

b) Lei 6/2007, do 12 de abril, de reforma da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, para a modificación do réxime das ofertas públicas de adquisición e da transparencia dos emisores.

2. Autorízase tamén o Goberno, por proposta conxunta dos ministros de Xustiza e de Economía e Facenda, para que integre no citado texto refundido, regularizadas, aclaradas e harmonizadas, as disposicións en materia de mercados de valores contidas en normas con rango de lei e, expresamente, nas seguintes leis:

a) Lei 14/2000, do 29 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

b) Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

c) Lei 44/2002, do 22 de novembro, de medidas de reforma do sistema financeiro.

d) Lei 53/2002, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

e) A disposición derradeira décimo oitava da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.

f) Lei 26/2003, do 17 de xullo, pola que se modifican a Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, e o texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1564/1989, do 22 de decembro, co fin de reforzar a transparencia das sociedades anónimas cotizadas.

g) Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo.

h) Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

i) Real decreto lei 5/2005, do 11 de marzo, de reformas urxentes para o impulso á produtividade e para a mellora da contratación pública.

j) Lei 5/2005, do 22 de abril, de supervisión dos conglomerados financeiros e pola que se modifican outras leis do sector financeiro.

k) Lei 19/2005, do 14 de novembro, sobre a sociedade anónima europea domiciliada en España.

l) Lei 25/2005, do 24 de novembro, reguladora das entidades de capital-risco e as súas sociedades xestoras.

ll) Lei 12/2006, do 16 de maio, pola que se modifica o texto refundido do Estatuto legal do Consorcio de Compensación de Seguros, aprobado polo Real decreto lexislativo 7/2004, do 29 de outubro, e a Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

m) Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal.

Disposición derradeira segunda. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante esta lei incorpórase ao dereito español a Directiva 2004/39/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril do 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros.

Así mesmo, incorpóranse parcialmente a Directiva 2006/49/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xuño de 2006, sobre a adecuación do capital das empresas de investimento e as entidades de crédito, e a Directiva 2006/73/CE da Comisión pola que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello no relativo aos requisitos organizativos e as condicións de funcionamento das empresas de investimento e termos definidos para efectos da devandita directiva.

Disposición derradeira terceira. *Modificación da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.*

O número 1 da disposición adicional décimo oitava da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, queda redactado como segue:

«1. O previsto nesta disposición adicional resultará de aplicación aos préstamos de valores mencionados no número 3 do artigo 36 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, así como a aqueles que teñan por obxecto valores admitidos a negociación en bolsas de valores, mercados e sistemas organizados de negociación radicados en Estados membros da OCDE que cumpran os requisitos previstos no artigo 30 da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, sempre que, en ambos os casos, tales préstamos reúnan as seguintes condicións:

Que a cancelación do préstamo se efectúe mediante devolución doutros tantos valores homoxéneos aos prestados.

Que se estableza unha remuneración en diñeiro a favor do prestamista e, en todo caso, se conveña a entrega ao prestamista dos importes en diñeiro correspondentes aos dereitos económicos ou que por calquera outro concepto deriven dos valores prestados durante a vixencia do préstamo.

Que o prazo de vencemento do préstamo non sexa superior a un ano.

Que o préstamo se realice ou instrumente coa participación ou mediación dunha entidade financeira establecida en España e os pagamentos ao prestamista se efectúen a través da dita entidade.»

Disposición derradeira cuarta. *Títulos competenciais.*

Esta lei dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.6.^a, 11.ª e 13.ª da Constitución.

Disposición derradeira quinta. *Habilitación para o desenvolvemento regulamentario.*

Sen prexuízo das habilitacións específicas a outros órganos previstas no articulado desta lei, habilitase o Goberno para desenvolver regulamentariamente o disposto nesta norma.

Disposición derradeira sexta. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 19 de decembro de 2007.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

21914 *LEI 48/2007, do 19 de decembro, pola que se modifica a Lei 28/1990, do 26 de decembro, pola que se aproba o convenio económico entre o Estado e a Comunidade Foral de Navarra. («BOE» 304, do 20-12-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O vixente convenio económico entre o Estado e a Comunidade Foral de Navarra, aprobado pola Lei 28/1990, do 26 de decembro, prevé na súa disposición adicional terceira que, no caso de se producir unha reforma substancial no ordenamento xurídico tributario do Estado, procederán ambas as dúas administracións, de común acordo, á pertinente adaptación do convenio económico.

Neste sentido, desde a aprobación da Lei 25/2003, do 15 de xullo, pola que se modificou o convenio económico, producíronse unha serie de novidades no ordenamento xurídico tributario do Estado que requiren a adaptación do convenio.

Tal foi o caso da introdución do réxime do grupo de entidades na normativa reguladora do imposto sobre o valor engadido, do incremento das competencias normativas no imposto especial sobre determinados medios de transporte e no imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos, da introdución no sistema tributario estatal do imposto sobre o carbón e da devolución do imposto sobre hidrocarburos a profesionais, agricultores e gandeiros en determinados supostos. Así mesmo, considerouse conveniente perfeccionar a colaboración entre o Estado e a Comunidade Foral en materia de intercambio de información para o cumprimento dos tratados internacionais, mediante a adición dun novo número ao artigo 5 do convenio.